

6. Uluslararası Turizmde Mimarlık ve Kültürel Miras Kongresi

6th International Congress on
Architecture and Cultural Heritage in
Tourism

6 Beyn lxe lq Memarlıq v  M d ni  rs
Kongresi

BOOK OF ABSTRACTS

Baku-Azerbaijan

16-18 Ekim 2025
16-18 Oktyabr 2025

6th Congress on Architecture and Cultural Heritage in
Tourism

ÖZET BİLDİRİLER KİTABI / BOOK OF ABSTRACTS

Editors / Editörler

Prof. Dr. Nuray Türker - Assoc. Prof. Dr. Oğuz Diker

Assoc. Prof. Dr. Sibel Ayyıldız- Dr. Ayşe Nur Uslu

Karabük Üniversitesi Yayınları / Karabük University Publications

ISBN: 978-625-93898-0-6

Elektronik Kitap (Çevrim içi / Web tabanlı)

<https://itcac.karabuk.edu.tr/>

Her hakkı saklıdır. Yazarından ve yayınevinden yazılı izin alınmaksızın bu kitabın fotokopi veya diğer yollarla kısmen veya tamamen çoğaltılması, basılması ve yayınlanması yasaktır.

All rights reserved. No part of this publication may be produced, stored in a retrieval system or transmitted, in any form, or by any means, electronic mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior permission from the author or the publisher.

© Copyright Karabük Üniversitesi 6. Turizmde Mimarlık ve Kültürel Miras Kongresi /

Karabuk University 6th Congress on Architecture and Cultural Heritage in Tourism

Karabük'te basılmıştır. / Printed in Karabük

Basım Tarihi / Printing Date: Ekim 2025/ October 2025

KURULLAR/ BOARDS

Kongre Onur Kurulu / Congress Honorary Board	
Prof. Dr. İsa Habibbeyli	Azerbaycan Ulusal Bilimler Akademisi -AMEA- Başkanı
Prof. Dr. Fatih Kırışık	Karabük Üniversitesi Rektörü / Rector of Karabük University
Prof. Dr. Ramazan Cüneyt Erenoğlu	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Rektörü / Rector of Çanakkale Onsekiz Mart University
Prof. Dr. Derman Küçükaltan	Kavram M.Y.O Müdürü/Principal of Kavram Vocational School
Kongre Başkanı / Congress Chair	
Prof. Dr. Artegin Salamzade	Azerbaijan National Academy of Science, Institute of Architecture and Art
Prof. Dr. Nuray Türker	Karabük Üniversitesi /Karabuk University
Prof. Dr. Vedat Çalışkan	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi/ Çanakkale Onsekiz Mart University
Düzenleme Kurulu / Organizing Committee	
Prof. Dr. Cingiz Abdullayev	Bakü Slavyan Üniversitesi
Doç. Dr. Namık Abbasov	Azerbaycan Millî İlimler Akademisi, Mimarlık ve İncəsənətlər
Doç. Dr. Oğuz Diker	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi /Çanakkale Onsekiz Mart University
Doç. Dr. Sibel Ayyıldız	Karabük Üniversitesi /Karabuk University
Dr. Öğr. Üyesi Çağla Ercanlı	İzmir Kavram M.Y.O / Kavram Vocational School
Öğr. Gör. Dr. Çilem Yavşan	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi /Çanakkale Onsekiz Mart University
Öğr. Gör. Nazlı Ece Geyik	İzmir Kavram M.Y.O / Kavram Vocational School
Öğr. Gör. Nilay Özcan Uslu	İzmir Kavram M.Y.O / Kavram Vocational School
Dr. Öğr.Üyesi Umut Devrim Tunca	İzmir Kavram M.Y.O / Kavram Vocational School
Öğr. Gör. Dr. Özgecan Zafer Kurt	İzmir Kavram M.Y.O / Kavram Vocational School
Dr. Öğr. Üyesi Pelin Özden	İzmir Kavram M.Y.O / Kavram Vocational School
Arş. Gör. Dr. Ayşe Nur Uslu	Karabük Üniversitesi / Karabuk University
Öğr. Gör. Mehmet Uçar	Karabük Üniversitesi / Karabuk University
Öğr. Gör. Mete Gökçe	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi /Çanakkale Onsekiz Mart University

Bilim Kurulu / Scientific Committee	
Prof. Dr. Alaattin Kanoğlu	Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi / Alanya Alaaddin Keykubat University
Prof. Dr. Alexander Druzhinin	Rusya Beşeri Coğrafyacılar Cemiyeti, Russian Human Geographers Association (ARGO)
Prof. Dr. Ali Sönmez	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi /Çanakkale Onsekiz Mart University
Prof. Dr. Ali Ümran Kömüşçü	Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi/ Ankara Hacı Bayram Veli University
Prof. Dr. Artegin Salamzade	Azerbaijan National Academy of Science, Institute of Architecture and Art
Prof. Dr. Atıf Bayramoğlu	Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi / Alanya Alaaddin Keykubat University
Prof. Dr. Aydın İbrahimov	Bakü Devlet Üniversitesi/ Baku State University
Prof. Dr. Bayram Çetin	Bursa Uludağ Üniversitesi/Bursa Uludag University
Prof. Dr. Burçin Cevdet Çetinsöz	Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi / Alanya Alaaddin Keykubat University

Prof. Dr. Cafer Topaloğlu	Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi/ Muğla Sıtkı Koçman University
Prof. Dr. Cingiz Abdullayev	Bakü Slavyan Üniversitesi
Prof. Dr. Cengiz İsmaylov	Bakü Devlet Üniversitesi/ Bakü State University
Prof. Dr. Cenk Murat Koçoğlu	Karabük Üniversitesi / Karabuk University
Prof. Dr. Deniz Güner	Dokuz Eylül Üniversitesi /Dokuz Eylül University
Prof. Dr. Didem Çatal	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi /Çanakkale Onsekiz Mart University
Prof. Dr. Dilşen İnce Erdoğan	Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Prof. Dr. Ekin Kozal	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi /Çanakkale Onsekiz Mart University
Prof. Dr. Ertuğrul Murat Özgür	Ankara Üniversitesi/ Ankara University
Prof. Dr. Evren Karayel Gökkaya	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi /Çanakkale Onsekiz Mart University
Prof. Dr. Füsün Erduran Nemutlu	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi /Çanakkale Onsekiz Mart University
Prof. Dr. Harun Tunçel	Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi/ Bilecik Şeyh Edebali University
Prof. Dr. Hüseyin Avni Kırmacı	Karabük Üniversitesi / Karabük University
Prof. Dr. Hüseyin Çeken	Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi/ Muğla Sıtkı Koçman University
Prof. Dr. Mustafa Mutluer	Ege Üniversitesi/ Ege University
Prof. Dr. Mustafa Tepeci	Celal Bayar Üniversitesi/ Celal Bayar University
Prof. Dr. Nurettin Arslan	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Prof. Dr. Okan Yılmaz	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Prof. Dr. Onur Köksal	Selçuk Üniversitesi/ Selçuk University
Prof. Dr. Rüstem Aslan	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi /Çanakkale Onsekiz Mart University
Prof. Dr. Selver Özözen Kahraman	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi /Çanakkale Onsekiz Mart University
Prof. Dr. Sevgi Öztürk	Kastamonu Üniversitesi / Kastamonu University
Prof. Dr. Suat Çabuk	Namık Kemal Üniversitesi /Namık Kemal University
Prof. Dr. Taner Kılıç	Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi/ Bilecik Şeyh Edebali University
Prof. Dr. Taşkın Deniz	Karabük Üniversitesi /Karabuk University
Prof.Dr. Vedat Çalışkan	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi /Çanakkale Onsekiz Mart University
Prof. Dr. Voonchin Phua	Gettysburg College, USA
Prof. Dr. Yılmaz Arı	Bandırma Onyedli Eylül Üniversitesi/ Bandırma Onyedli Eylül University
Prof. Dr. Zahide Mamadova	Azerbaycan Mimarlık ve İnşaat Üniversitesi/Azerbaijan University of Architecture and Construction
Prof. Dr. Rahman Temizkan	Eskişehir Osmangazi Üniversitesi /Eskisehir Osmangazi University
Prof. Dr. Saadet Pınar Temizkan	Eskişehir Osmangazi Üniversitesi /Eskisehir Osmangazi University
Prof. Dr. Duran Cankül	Eskişehir Osmangazi Üniversitesi /Eskisehir Osmangazi University
Doç. Dr. Abdurrahman Mohamed	Antalya Bilim Üniversitesi / Antalya Bilim University
Doç. Dr. Ali Tolga Özden	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Doç. Dr. Aslı Güneş Gölbey	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Doç.Dr. Ayça Tufan Baknallı	Yıldız Teknik Üniversitesi/ Yıldız Technical University
Doç. Dr. Aydoğan Aydoğdu	Kastamonu Üniversitesi / Kastamonu University
Doç. Dr. Aydın Çevirgen	Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi / Alanya Alaaddin Keykubat University
Doç. Dr. Bekir Eşitti	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Doç. Dr. Betül Bakır	Balıkesir Üniversitesi / Balıkesir University
Doç. Dr. Çiğdem Kaptan Ayhan	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Doç. Dr. Duygu Çay	Trakya Üniversitesi/ Trakya University

Doç. Dr. Eka Devidze	European University, Georgia
Doç. Dr. Emel Adamış	Bursa Uludağ Üniversitesi / Bursa Uludağ University
Doç. Dr. Esra Bölükbaşı Ertürk	Karabük Üniversitesi /Karabuk University
Doç.Dr. Faize Sarış	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Doç. Dr. Farhad Guliyev	Azerbaycan Milli İlimler Akademisi, Arkeoloji ve Etnografya Enstitüsü/ Azerbaijan National Academy of Science, Institute of Archeology and Anthropology
Doç. Dr. Filiz Umaroğulları	Trakya Üniversitesi/ Trakya University
Doç. Dr. Hasan Ertuğ Ergürer	Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi / Alanya Alaaddin Keykubat University
Doç. Dr. Hatice Kıran Çakır	Trakya Üniversitesi/ Trakya University
Doç. Dr. Hülya Yiğit Özüdoğru	Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi/ Ankara Hacı Bayram Veli University
Doç. Dr. Mehmet Nuri Yıldırım	Karabük Üniversitesi / Karabük University
Doç. Dr. Mehmet Bahar	Kapadokya Üniversitesi / Kapadokya University
Doç. Dr. Mesut Ceylan	Atatürk Üniversitesi / Atatürk University
Doç. Dr. Murad Alpaslan Kasalak	Akdeniz Üniversitesi / Akdeniz University
Doç.Dr. Mutlu Kaya	Ondokuz Mayıs Üniversitesi/Ondokuz Mayıs University
Doç. Dr. Nadiya Dekhtyar	Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics, Ukraine
Doç. Dr. Namık Abbasov	Azerbaycan Millî İlimler Akademisi, Mimarlık ve İncəsənətlər Enstitüsü/ Azerbaijan National Academy of Science, Institute of Architecture and Art
Doç. Dr. Nurdan Erdoğan	İzmir Demokrasi Üniversitesi / İzmir Demokrasi University
Doç. Dr. Oğuz Diker	Çanakkale Onsekiz Mart University – Turkey
Doç. Dr. Oğuz Doğan	Antalya Bilim Üniversitesi / Antalya Bilim University
Doç. Dr. Önder Deniz	Uşak Üniversitesi / Uşak University
Doç. Dr. Tuna Akçay	Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi / Alanya Alaaddin Keykubat University
Doç.Dr. Vugar Dargahov	Bakü Devlet Üniversitesi / Baku State University
Doç. Dr. Yasin Dönmez	Karabük Üniversitesi /Karabuk University
Doç. Dr. Yurdanur Yumuk	Karabük Üniversitesi /Karabuk University
Doç.Dr. Zaur İmrani	Azerbaycan İlim ve Təhsil Nazirliyi, Coğrafiya Enstitüsü/ Ministry of Science and Education Republic of Azerbaijan, Institute of Geography
Doç. Dr. Zeynep Yeşim İlerisoy	Gazi Üniversitesi / Gazi University
Doç. Dr. Zihni Turkan	Yakın Doğu Üniversitesi / Near East University
Dr. Öğr. Üyesi Arda Bay	Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi / Bilecik Şeyh Edebali University
Dr. Öğr. Üyesi Aylin Çelik Turan	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Dr. Öğr. Üyesi Ayşegül Acar	Karabük Üniversitesi / Karabuk University
Dr. Öğr. Üyesi Ayşe Nur Albayrak	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Dr. Öğr. Üyesi Ayşe Şengöz	Akdeniz Üniversitesi / Akdeniz University
Dr. Öğr. Üyesi Burcu Karasakaloğlu	Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi / Alanya Alaaddin Keykubat University
Dr. Öğr. Üyesi Cumhur Kaygusuz	Ondokuz Mayıs Üniversitesi / Ondokuz Mayıs University
Dr. Öğr. Üyesi Dimitrios Agouridas	Alanya Üniversitesi / Alanya University
Dr. Öğr. Üyesi Erdem Bekaroğlu	Ankara Üniversitesi / Ankara university

Dr. Öğr. Üyesi Erdem Salcan	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Dr. Öğr. Üyesi Egemen Güneş Tükenmez	Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi / Alanya Alaaddin Keykubat University
Dr. Öğr. Üyesi Elif Gizem Yetkin	Alanya Üniversitesi / Alanya University
Dr. Ewa Ferens	Warsaw University Of Life Sciences, Poland
Dr. Öğr. Üyesi Fulya Özmen	Gazi Üniversitesi / Gazi University
Dr. Öğr. Üyesi Hatice Uçar	Balıkesir Üniversitesi / Balıkesir University.
Dr. Öğr. Üyesi Hatice Ergürer	Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi / Alanya Alaaddin Keykubat University
Dr. Öğr. Üyesi Havva Merve Tuncer	Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi / Alanya Alaaddin Keykubat University
Dr. Hazar Zeynalov	Azerbaycan Millî İlimler Akademisi, Mimarlık ve İncəsənətlər İnstitutu
Dr. Öğr. Üyesi İpek Sakarya	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Dr. Öğr. Üyesi İsa Uğur	Karabük Üniversitesi /Karabuk University
Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Mutlu	Karabük Üniversitesi /Karabuk University
Dr. Öğr. Üyesi Melda Açmaz Özden	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Dr. Öğr. Üyesi Muzaffer Özgüleş	Alanya Üniversitesi/ Alanya University
Dr. Öğr. Üyesi Nacide Öter	Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi / Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Nihan Sıdar	Alanya Üniversitesi / Alanya University
Dr. Öğr. Üyesi Nina Almasıfar	Çukurova Üniversitesi / Çukurova University
Dr. Onur Oku	Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi / Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Selin Arabulan	Trakya Üniversitesi/ Trakya University
Dr. Öğr. Üyesi Serkan Palabıyık	Balıkesir Üniversitesi / Balıkesir University
Dr. Öğr. Üyesi Süheyla Birlik	Artvin Çoruh Üniversitesi / Artvin Çoruh University
Dr. Öğr. Üyesi Tutku Ak	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Dr. Öğr. Üyesi Umut Kadir Oğuz	Karabük Üniversitesi /Karabuk University
Dr. Öğr. Üyesi Yeliz Tülübaş Gökuç	Balıkesir Üniversitesi / Balıkesir University

KONGRE PROGRAMI / CONGRESS PROGRAM

I. Gün / 1st Day 16.10.2025
11:00-11:30
Açılış Konuşmaları / Opening Remarks
11:30-13:00
Konuşmacılar/Keynote Speakers Prof. Dr. Ərtegin SALAMZADƏ Cultural Heritage in the Turkish World & Dr. Ali Selçuk CAN Communicating Culture: Storytelling and Marketing Communication for Heritage Sites and Cities
13:00-14:30 Öğle Yemeği/ Lunch
OTURUM I/ SESSION I 14:30-15:30 Oturum Başkanı/Moderator: Prof. Dr. Nuray TÜRKER
TMKM31 The Role of Ethnocenters in the Development of Tourism in Azerbaijani Culture Assoc. Prof. Dr. Sevinc Tangudur & TMKM43 Stamped Madytos Bricks as a Bridge to Nea Madytos: Craft Heritage and Early Branding Murat Ay; Dr. Ulvi Cenap Topçu & TMKM14 The Attitudes of Local Residents Towards the European Capital of Culture: Case Study of Novi Sad Prof. Dr. Tatjana Pivac; Ivana Blešić; Assoc. Prof. Dr. Sanja Kovačić; Dr. Marija Cimbaljević & TMKM13 Developing sustainable ports through promoting cultural heritage: Case of Piraeus port (Athens, Greece) Assoc. Prof. Dr. Sanja Kovačić; Katsounis Ioannis; Prof. Dr. Tatjana Pivac
15:30- 15:45 Kahve Arası/ Coffee Break
OTURUM II / SESSION II 15:45-16:45 Oturum Başkanı/Moderator: Assoc. Prof. Dr. Xəzər ZEYNALOV
TMKM29 Synthesis of Architecture and Tourism in the Northern Region of Azerbaijan Aslankhanova Salina Raviddinovna & TMKM30 Historical-Cultural Reserves in Azerbaijan - as Potential Objects for Tourism Development Assoc. Prof. Dr. Rahiba Aliyeva & TMKM45 The role of statues, stone figures and reliefs located in Ichersishar in the development of cultural tourism Assoc. Prof. Dr. Khazar Zeynalov
16:45- 17:00 Kahve Arası/ Coffee Break

OTURUM III / SESSION III 17:00-18:15 Oturum Başkanı/Moderator: Prof.Dr. Aydın İBRAHİMOV
TMKM16 Çağdaş Kentlerde Kültürel Miras Turizmini Geliştirmede Kentsel Estetiğin Rolü Assoc. Prof. Dr. Hourakhsh Ahmad Nia & TMKM53 Mimari Kimlikten Kültürel Hafızaya: Safranbolu Konaklarının İsimlendirilmesinde Toplumsal Cinsiyetin İzleri Assoc. Prof. Dr. Sibel Ayyıldız; Dr. Ayşe Nur Uslu; İbrahim Yılmaz & TMKM12 Çağdaş Mimaride İkon Olma Çabasının Turizme Katkısı Assoc. Prof. Dr. Özge Gündem & TMKM46 Saklı Kalan Bir Kültürel Mirastan Turizm Amaçlı Yararlanılması: Kandovan Köyü (İran) Örneği Halima İsayeva
KAPANIŞ / END OF THE DAY

17.10.2025 II. Gün / 2nd Day
Workshop 10:00-11:00 Dr. Ali Selçuk CAN Designing and Conducting Experiments for Casual Inference
OTURUM IV / SESSION IV 11:00-12:15 Oturum Başkanı/Moderator: Assoc. Prof. Dr. Ramil Quliyev
TMKM25 Turistik Cazibe Olarak Anıtlar ve Kültürel Miras Değeri: Çanakkale Savaşları Gelibolu Tarihi Alanı Örneği Assoc. Prof. Dr. Oğuz Diker; Adnan Çetinkaya; Sıtkı Tıkrır & TMKM32 Kültürel Miras olarak İzmir Fuarının Tarihsel Kökenine Devlet Arşivinden Bir Bakış İbrahim Soydan & TMKM21 Kültürel Bir Tarım Dergisi: Fidan (1946-1952) Assoc. Prof. Dr. Mustafa Mesut Özekmekçi & TMKM24 The Role of Cultural Routes in Recognizing the Cultural Significance of Eski Foça Settlement in İzmir Büşra Ilgaz; Dr. Adile Binnur Kırac
12:15- 13:30 Öğle Yemeği/ Lunch

OTURUM V / SESSION V 13:30-14:45 Oturum Başkanı/Moderator: Assoc. Prof. Dr. Samirə Abdullayeva
TMKM55 Somut Kültürel Mirasın Yaşatılması: Safranbolu'daki Su Değirmeninin Gastronomi Turizmindeki Rolü Dr. Ayşe Nur Uslu; Assoc. Prof. Dr. Sibel Ayyıldız & TMKM27 Antik Kentlerin Peyzaj Özellikleri ve Kültürel Miras Turizmi Açısından İncelenmesi: Afrodisias Antik Kenti Assoc. Prof. Dr. Abdurrahman Dinç; Abdullah Özer & TMKM36 Turizmin örgütlenmesinde kitle kültürünün rolü Assoc. Prof. Dr. Gulchin Kazimi & TMKM34 Kültürel Turizmin Gelişmesinde Önemli Bir Faktör Olarak Kültürel Miras Kaynakları Assoc. Prof. Dr. Fargana Huseynova
Kahve Arası/ Coffee Break 14:45-15:00
OTURUM VI / SESSION VI 15:00-16:45 Oturum Başkanı/Moderator: Assoc. Prof. Dr. Rahiba ALİYEVA
TMKM06 Kıbrıs'ta Modern Mimariyi Turizm Yapıları Üzerinden Okumak: Mağusa'daki Palm Beach Oteli Örneği Zeynep Öztürk; Dr. Nazife Özay & TMKM15 Biyokompozit Konutlar: Türkiye'de Kenevir ve Ahşabın Geleceği Assoc. Prof. Dr. Aylin Özodabaş; Prof. Dr. Miraç Alaf & TMKM17 Turizm Büyümesi ve Kültürel Yeniden Canlanma İçin Mekâna Dayalı Stratejilerden Yararlanma Assoc. Prof. Dr. Rokhsaneh Rahbarianyazd & TMKM10 Akdeniz ve Karadeniz Yaylalarında Turizm ve Kültürel Miras: Bir Gelecek Perspektifi Elif Uğurlu; Dr. Ayşe Manav
17:00- Kapanış Konuşmaları / Closing Remarks

CONTENTS

Kurullar/ Boards	1
Kongre Programı / Congress Program	5
Resilient Cultural Routes: Experiencing Intangible Heritage and Earthquake Memory on Trabzon Street through VR	10
Architectural Space and its Reproduction through Visual Culture: Aesthetic Experience and Tourist Consumption in Rhodes	12
The Transformation of Writers' Houses into Museums as a Means of Transferring Cultural Heritage in the Context of Literary Tourism: The Case of Istanbul	14
The Contribution of Digital Documentation Systems in Museums to the Visitor Experience: The Case of Turkey	16
Reading Modern Architecture in Cyprus through Tourism Building: The Case of Palm Beach Hotel, Famagusta.....	18
Türkiye Museum Tourism in the ontext of Cultural Economy.....	20
Tourism and Cultural Heritage in the Highlands of the Mediterranean and the Black Sea: A Future Perspective.....	21
Architectural Design for Cultural Tourism: A Tool to Revive Palestinian Heritage in Gaza City, Palestine	23
The Contribution of Iconicity in Contemporary Architecture to Tourism	25
Developing Sustainable Ports through Promoting Cultural Heritage: Case of Piraeus Port (Athens, Greece)	26
The Attitudes of Local Residents Towards the European Capital of Culture: Case Study of Novi Sad	27
Biocomposite Housing: The Future of Hemp and Wood in Turkey	28
The Role of Urban Aesthetics on Enhancing Cultural Heritage Tourism in Contemporary Cities ..	29
Leveraging Place-Based Strategies for Tourism Growth and Cultural Regeneration	30
Tourism and Cultural Heritage in Libya: Pathways to Sustainable Revival.....	31
Extraordinary Architectural Landmarks as Tourist Attractors: Social Media Analysis of Gaudi's Works in Barcelona	32
The Contribution of Commercialization of Cultural Heritage to Tourism: The Example of Obruk Han	34
A Cultural Agricultural Journal: Fidan (1946–1952).....	36
The Threshold of Immobility: An Exploratory Study of the Urbex Potential of the Cyprus Green Line.....	37
The Role of Cultural Routes in Recognizing the Cultural Significance of Eski Foça Settlement in İzmir	39
Monuments as Tourism Attractions and their Cultural Heritage Value: The Case of the Gallipoli Historical Area of the Gallipoli Campaign	41
An Analysis of Touristic Product Design Process of Traditional Mansions in Burdur Province	43

Examination of the Landscape Features of Ancient Cities and Cultural Heritage Tourism: The Ancient City of Aphrodisias	44
The Philosophy of Developing Museums in the Open Air	46
Synthesis of Architecture and Tourism in the Northern Region of Azerbaijan	47
Historical-Cultural Reserves in Azerbaijan - as Potential Objects for Tourism Development	48
The Role of Ethnocenters in the Development of Tourism in Azerbaijani Culture	49
The Historical and Cultural Legacy of the Izmir Fair: An Archival Perspective	50
The Interaction of Architecture and Tourism in Elazığ: The Role of Historical, Natural and Cultural Spaces	51
Cultural Heritage Resources as a Key Factor in The Development of Cultural Tourism	53
The Role of Mass Culture in The Organization of Tourism	55
The Cultural Memory of Place in Tourism: Cultural Space and Living Heritage in the City	57
Vulnerability of Cultural Heritage to Climate Change in Mediterranean Coastal Cities.....	59
Examining the Relationship Between Tourism and Heritage Through Location Quotient (LQ): The Case of TR61 Region	61
An Examination of the Relationship Between Tourism Destinations and Architecture: The Case of Şirince.....	63
Object Detection Algorithms in Cultural Heritage Sites: Methods and Applications	65
The Digital Tourist and Archaeological-Architectural Heritage: Serious Games/Archeogaming for Tangible and Intangible Cultural Heritage Values	67
Stamped Madytos Bricks as a Bridge to Nea Madytos: Craft Heritage and Early Branding	69
The Evolution of a Cult: Apollo Smintheus and Its Contemporary Echoes	71
The Role of Statues, Stone Figures and Reliefs Located in Ichersishar in the Development of Cultural Tourism	73
Utilizing a Hidden Cultural Heritage for Tourism Purposes: The Case of Kandovan Village (Iran).....	75
Construction Technologies in Cultural Tourism: Opportunities and Challenges.....	76
Evaluation of the Conservation and Tourism Potential of Surp Garabed Church and its Surroundings in Bağlarbaşı, Üsküdar (EN)	78
Elbasan's Ottoman Heritage: A Reading in the Context of Spatial Memory and Identity.....	80
A tourism Route Proposal for The Rural Religious Buildings of the Maçka Region	81
Harran over the Decade 2015-2025: Suggestions Focused on Tourism.....	82
Preserving Tangible Cultural Heritage: The Role of the Safranbolu Water Mill in Gastronomy Tourism.....	84
From Architectural Identity to Cultural Memory: Traces of Gender in the Naming of Safranbolu Mansions.....	86

Resilient Cultural Routes: Experiencing Intangible Heritage and Earthquake Memory on Trabzon Street through VR

Dr. Elif Belkıs Öksüz Uncu

*Kahramanmaraş İstiklal University, Faculty of Engineering, Architecture and Design, Turkey
elifbelkis.oksuz@istiklal.edu.tr*

Abstract

In the aftermath of the 2023 earthquakes in Kahramanmaraş, Türkiye—though lacking monumental historic landmarks—the city still carries the threads of its intangible heritage, woven through neighborhoods and spaces of collective memory. Yet the loss of the long-standing silhouette of its famed districts has fractured not only the skyline, but also the collective memory that once gave these places their soul. Addressing this loss—which has diminished the city’s tourism appeal and weakened inhabitants’ attachment to familiar places—requires new ways of reconnecting residents and visitors to Kahramanmaraş’s heritage, strengthening place identity, and ensuring that cultural memory endures despite the absence of its original urban form. This research forms part of the DigiMar project, which leverages VR’s proven capacity to enhance cultural learning, emotional engagement, and place attachment in heritage interpretation (Checa & Bustillo, 2025; Wang et al., 2025), while extending its application to post-disaster memory preservation and community resilience (Di Giuseppantonio Di Franco, 2025; Banfi et al., 2023). Trabzon Avenue— one of Kahramanmaraş’s most prominent boulevards—was digitally reconstructed in four distinct sections, creating an immersive VR environment that weaves together visual heritage, oral histories, and local narratives, enabling participants to explore the avenue’s layered past and present. A small-scale pilot evaluation invited participants to engage with the VR environment and complete a structured questionnaire capturing their perceptions of authenticity, emotional impact, tourism appeal, place attachment, and protective attitudes toward earthquake-affected sites. The study aims to assess how embedding intangible heritage into post-disaster VR cultural routes can rebuild identity, foster local pride, revive tourism appeal, and encourage protective engagement with heritage. By advancing this work, the project positions VR storytelling as a scalable and transferable tool for resilient cultural tourism design and architectural heritage preservation in disaster-affected urban environments.

Keywords: intangible heritage, cultural tourism, earthquake memory, virtual reality, resilient cultural routes, Kahramanmaraş

Dirençli Kültürel Rotalar: Trabzon Caddesi’nde Somut Olmayan Kültürel Miras ve Deprem Hafızasını VR ile Deneyimlemek

Özet

2023 Kahramanmaraş depremlerinin ardından — anıtsal tarihi yapılar açısından zengin olmasa da — şehir, mahalleleri ve ortak hafıza mekânları aracılığıyla dokunan maddi olmayan mirasının izlerini hâlâ taşımaktadır. Ancak, kentin ünlü bölgelerinin uzun yıllardır var olan silüetinin yitirilmesi, yalnızca ufuk çizgisini değil, bu yerlerin ruhunu besleyen kolektif hafızayı da parçalamıştır. Turizm cazibesini azaltan ve sakinlerin tanıdık mekânlara olan bağlılığını zayıflatan bu kaybın telafisi; Kahramanmaraş’ın mirasıyla hem sakinleri hem de ziyaretçileri yeniden buluşturacak, yer kimliğini güçlendirecek ve kentsel formun fiziksel olarak ortadan kalkmasına rağmen kültürel hafızanın

sürekliliğini sağlayacak yeni yollar gerektirmektedir. Bu araştırma, VR'nin kültürel öğrenmeyi, duygusal katılımı ve mekâna bağlılığı artırma konusundaki kanıtlanmış kapasitesini (Checa & Bustillo, 2025; Wang ve diğerleri, 2025) kültürel miras yorumlamasında kullanarak, bu yaklaşımı afet sonrası hafıza koruma ve toplumsal dayanıklılık alanına genişleten DigiMar projesinin bir parçasıdır (Di Giuseppantonio Di Franco, 2025; Banfi ve diğerleri, 2023). Kahramanmaraş'ın en önemli bulvarlarından biri olan Trabzon Caddesi, dört farklı bölüm halinde dijital olarak yeniden inşa edilmiş; görsel miras, sözlü tarih ve yerel anlatıları bir araya getiren, katılımcıların caddenin katmanlı geçmişini ve bugününü keşfedebildiği sürükleyici bir VR ortamı oluşturulmuştur. Küçük ölçekli bir pilot değerlendirme kapsamında, katılımcılar bu VR ortamında deneyim yaşamış ve otantiklik algısı, duygusal etki, turizm çekiciliği, mekâna bağlılık ve depremten etkilenen alanlara yönelik koruma eğilimlerini ölçen yapılandırılmış bir anket doldurmuştur. Çalışma, maddi olmayan mirasın afet sonrası VR kültürel rotalarına entegre edilmesinin, kimliği yeniden inşa etme, yerel gururu güçlendirme, turizm cazibesini canlandırma ve mirasa yönelik korumacı yaklaşımları teşvik etme potansiyelini değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Bu çalışmayı ilerleterek proje, VR hikâye anlatımını, afet etkisi altındaki kentsel alanlarda dirençli kültürel turizm tasarımı ve mimari mirasın korunması için ölçeklenebilir ve aktarılabilir bir araç olarak konumlandırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: somut olmayan kültürel miras, kültürel turizm, deprem hafızası, sanal gerçeklik, dirençli kültürel rotalar, Kahramanmaraş.

Kaynakça

- Checa, D., & Bustillo, A. (2019). Advantages and limits of virtual reality in learning processes: Briviesca in the fifteenth century. *Virtual Reality*.
- Zeng, Y., Liu, L., & Xu, R. (2022). The effects of a virtual reality tourism experience on tourist's cultural dissemination behavior. *Tourism and Hospitality*, 3(1), 314–329.
- Di Giuseppantonio Di Franco, P., et al. (2025). Can immersive technologies rebuild heritage and sense of place? Examining Virtual Reality's role in fostering community resilience in post-disaster Italy. *International Journal of Heritage Studies*, 31(7), 956–977.
- Banfi, F., Stanga, C., & Landi, A. G. (2023). Virtual access to heritage through scientific drawing, semantic models and VR-experience of the Stronghold of Arquata del Tronto after the earthquake. *Scientific Research and Information Technology*, 13(1), 83–100.

Architectural Space and its Reproduction through Visual Culture: Aesthetic Experience and Tourist Consumption in Rhodes

Asst. Prof. Dr. Çağla Ercanlı^a and Lect. Cem Tunçay^b

^a*Izmir Kavram Vocational School, Department Of Architecture and Urban Planning, Programme Of Architectural Restoration, Turkey
cagla.ercanli@kavram.edu.tr*

^b*Izmir Kavram Vocational School, Department of Transportation Services, Programme of Civil Aviation Cabin Services, Turkey
cem.tuncay@kavram.edu.tr*

Abstract

In today's world, where visual culture increasingly shapes the perception of space through social media, architecture is being redefined beyond its physical presence as an aesthetic object reproduced on digital platforms. This study examines the influence of Instagram aesthetics on tourist spaces in an architectural context, with a specific focus on the island of Rhodes. A UNESCO World Heritage Site, the Medieval City of Rhodes stands out with its layered architectural history, including Gothic castles, Ottoman mosques and fountains, Italian-era public buildings, and stone-paved streets. These spatial elements are frequently shared on Instagram, contributing to the construction of a visual narrative of the city. This narrative often manifests as spatial interventions aligned with either an aesthetic reconfiguration of local identity or tourism-oriented promotional strategies. Adopting a qualitative approach, the study evaluates social media content, on-site observations, and user experiences collectively. Through visual content analysis of Instagram posts tagged with #rodos and #rhodesoldtown, the research identifies prominent architectural elements, compositional preferences, and symbolic structures. These visuals are then compared with on-site photographs to assess how closely the digital representations align with the physical reality of the spaces. Furthermore, user reviews on platforms such as TripAdvisor and Google Maps are analyzed to explore how visual expectations influence the architectural experience of visitors. The findings reveal that the Medieval City of Rhodes is re-constructed on Instagram as a "visual stage," subject to interventions that enhance its photogenic qualities. This process generates new tensions between architectural conservation, cultural heritage, and commercial tourism. The study opens a critical discussion on how visually-driven digital representations impact the authenticity of historic urban environments.

Keywords: Rhodes, Architectural Representation, Visual Culture, Cultural Heritage, Social Media Tourism, Digital Spatial Production

Görsel Kültür Bağlamında Mimari Mekânın Yeniden Üretimi: Rodos Adası Örneğinde Estetik Deneyim ve Turistik Tüketim

Özet

Görsel kültürün sosyal medya aracılığıyla mekân algısını dönüştürdüğü günümüzde, mimarlık da fiziksel varlığının ötesinde dijital platformlarda yeniden üretilen bir estetik nesne hâline gelmektedir. Bu çalışmada, Rodos Adası örneği üzerinden, Instagram estetiğinin turistik mekânlar üzerindeki etkisi mimari bağlamda incelenmektedir. UNESCO Dünya Mirası Listesi'nde yer alan Rodos Eski Şehri, farklı dönemlere ait mimari katmanlarıyla dikkat çekmektedir. Gotik kaleleri, Osmanlı dönemine ait cami ve çeşmeleri, İtalyan yönetimi sırasında inşa edilen kamu yapıları ve taş döşeli

sokak dokusu; ziyaretçiler tarafından Instagram'da yoğun biçimde paylaşılmakta ve bu paylaşımlar aracılığıyla kentin görsel bir anlatısı oluşmaktadır. Bu anlatı, kimi zaman yerel kimliğin estetikle yeniden kurgulanması, kimi zaman da turistik pazarlama stratejileriyle örtüşen mekânsal müdahaleler şeklinde tezahür etmektedir. Çalışmada, niteliksel bir yaklaşımla sosyal medya içerikleri, alan verileri ve kullanıcı deneyimleri birlikte değerlendirilmiştir. Öncelikle Instagram'da #rodos, #rhodesoldtown gibi etiketlerle paylaşılan görseller üzerinden yürütülen görsel içerik analizinde, öne çıkan mimari unsurlar, kompozisyon tercihleri ve sembolik yapılar incelenmiştir. Bunu takiben, sosyal medyada öne çıkan bu görsellerin, kentin fiziksel gerçekliğiyle ne ölçüde örtüştüğünü anlamak amacıyla alan fotoğraflarıyla karşılaştırmalı bir çözümleme yapılmıştır. Ayrıca, TripAdvisor ve Google Maps gibi platformlarda paylaşılan kullanıcı yorumları analiz edilerek, ziyaretçilerin görsel beklentilerinin mimari deneyimi nasıl etkilediği üzerine çıkarımlar yapılmıştır. Araştırma sonucunda, Rodos Eski Şehri'nin dijital platformlarda bir "görsel sahne" olarak yeniden kurgulandığı; mekânların görsel çekiciliğini artırmaya yönelik müdahalelere uğradığı ve bu sürecin mimari koruma, kültürel miras ve ticari turizm ilişkileri arasında yeni gerilimler yarattığı tespit edilmiştir. Çalışma, dijital görsellik odaklı mimari temsillerin, tarihî mekânların özgün kimliği üzerindeki etkilerini tartışmaya açmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Rodos, Mimari Temsil, Görsel Kültür, Kültürel Miras, Sosyal Medya Turizmi, Dijital Mekân Üretimi

The Transformation of Writers' Houses into Museums as a Means of Transferring Cultural Heritage in the Context of Literary Tourism: The Case of Istanbul

Aysu ŞAHİNTEPE^a and Ceren İlayda BAŞOL^b

^a PhD student, Istanbul University, Department of Tourism Management
aysuusahintepe@gmail.com

^b Research assistant, Boğaziçi University, Department of Tourism Management.
ceren.basol@bogazici.edu.tr

Abstract

The tangible and intangible products that have emerged from social accumulation throughout history are referred to as cultural heritage. In this context, 'literature' stands out as a valuable part of cultural heritage in terms of historical, artistic and intellectual accumulation. The preservation and perpetuation of literary heritage values and writers who have become part of society are crucial not only for making the past visible but also for ensuring cultural continuity. In this regard, the efforts to turn writers' homes into museums play an effective role in the transmission of tangible cultural heritage and the development of literary tourism. Based on this, the aim of this study is to identify writers' houses that have been converted into museums within the scope of literary tourism and to investigate the role of these museums in the transmission of cultural heritage. The research area of the study is the province of Istanbul. Within this scope, a total of five writers' house museums located in the province of Istanbul have been identified. The study was conducted using the observation method, one of the qualitative research methods. In addition, the data obtained were supported by findings and photographs identified in the research areas. The research results showed that writer's houses converted into museums in Istanbul are an effective method in the preservation and transmission of cultural heritage, and that visitors contribute to cultural continuity by witnessing the writer's life.

Keywords: Cultural heritage, literature and tourism, writers' homes, writers' home museums, Istanbul.

Edebiyat Turizmi Bağlamında Kültürel Miras Aktarım Aracı Olarak Yazar Evlerinin Müzeye Dönüşümü: İstanbul Örneği

Özet

Geçmişten günümüze toplumsal birikimin ortaya çıkardığı somut ve somut olmayan ürünler kültürel miras olarak adlandırılmaktadır. Bu kapsamda "edebiyat" tarihsel, sanatsal ve düşünsel birikimin kıymetli bir kültürel miras parçası olarak ön plana çıkmaktadır. Edebi miras değerlerinin ve topluma mal olmuş edebiyatçıların korunması ve yaşatılması, sadece geçmişi görünür kılmak değil aynı zamanda kültürel sürekliliği sağlamak açısından oldukça önemlidir. Bu doğrultuda, yazar evlerinde gerçekleşen müzeleşme çabaları somut kültürel mirasın aktarımında ve edebiyat turizminin geliştirilmesinde etkili bir rol oynamaktadır. Buradan hareketle, bu çalışmanın amacı edebiyat turizmi kapsamında müzeye dönüştürülen yazar evlerini tespit etmek ve bu müzeleri kültürel miras aktarımındaki rolünü araştırmaktır. Çalışmanın araştırma sahasını İstanbul ili oluşturmaktadır. Bu kapsamda İstanbul ilinde yer alan toplam 5 yazar evi müzesi tespit edilmiştir. Çalışma nitel araştırma yöntemlerinden biri olan gözlem yöntemiyle gerçekleştirilmiştir. Ayrıca elde edilen veriler araştırma sahaslarında tespit edilen bulgular ve fotoğraflar ile desteklenmiştir. Araştırma sonuçları, İstanbul kentinde müzeye dönüşen yazar evlerinin kültürel mirasın korunması ve aktarımında etkili bir

6. Turizmde Mimarlık ve Kültürel Miras Kongresi
6th Congress on Architecture and Cultural Heritage in Tourism

yöntem olduğunu, ziyaretçilerin yazarın yağantısına tanıklık ederek kültürel sürekliliğe katkı sağladığını gstermiğtir.

Anahtar Kelimeler: Kültürel miras, edebiyat ve turizm, yazar evleri, müze yazar evi, İstanbul.

The Contribution of Digital Documentation Systems in Museums to the Visitor Experience: The Case of Turkey

Dr. Hanife Gül Bozkurt

*Aydin Adnan Menderes University, Department of Medical Services and Techniques, Aydin, Türkiye
hgulbozkurt@gmail.com*

Abstract

Museums today are not only exhibition spaces but also serve as information management centers through digital documentation. Digital tools such as virtual tours, digital catalogs, and 3D scanning contribute to the preservation and accessibility of architectural heritage. Visitor experiences have evolved beyond merely viewing physical exhibitions and are now enhanced with digital interaction tools such as augmented reality, touchscreens, online access, and QR code-based object information. The aim of this study is to examine the digital documentation systems used in museums in Turkey and to determine their impact on visitor experience. The research was conducted using a qualitative research approach and the document analysis method. The sample consisted of 10 museums selected through purposive sampling from Turkey and abroad to ensure diversity in geographical location and institutional size. The websites of the selected museums were examined in terms of digital accessibility, content scope, quality of audiovisual materials, and user interaction. The findings indicate that digital documentation systems in museums in Turkey increase accessibility, enhance visitor satisfaction and learning experiences, and expand both local and international access potential. However, it was also identified that many museums in Turkey face limitations such as technical infrastructure deficiencies and updating issues regarding digital access. The study reveals that digital documentation systems enrich museum visits both physically and virtually. The findings suggest that strengthening collaboration between information and documentation specialists and museum curators, alongside the development of more interactive and multilingual content, could contribute to policies and practices aimed at enhancing tourism potential.

Keywords: Museum Collaborations, Digital Documentation Systems, Museum Accessibility, Visitor Satisfaction, Turkey

Müzelerde Dijital Belgeleme Sistemlerinin Ziyaretçi Deneyimine Katkısı: Türkiye Örneği

Özet

Müzeler günümüzde sadece sergileme mekanları değil aynı zamanda dijital belgeleme ile bilgi yönetim merkezleri haline gelmektedir. Sanal turlar, dijital kataloglar, 3D tarama gibi dijital unsurlar, mimari mirasın korunmasına ve erişilebilirliğine katkı sağlamaktadır. Günümüzde ziyaretçi deneyimleri sadece fiziksel sergi gezmekten çıkıp; artırılmış gerçeklik, dokunmatik ekranlar, çevrimiçi erişim, QR kod ile eser bilgisi gibi dijital etkileşim unsurlarıyla desteklenmektedir. Bu çalışmada amaç Türkiye'deki müzelerde kullanılan dijital belgeleme sistemlerini incelemek ve bu sistemlerin ziyaretçi deneyimine etkisini belirlemektir. Araştırmada nitel araştırma yaklaşımı kapsamında doküman analizi yöntemi kullanılmıştır. Örneklem olarak Türkiye'den ve Dünya'dan coğrafi bölge, kurumsal büyüklük açısından çeşitlilik sağlamak amacıyla amaçlı örnekleme yöntemiyle seçilen 10 müze oluşturmaktadır. Örneklem için seçilen müzelerin web sayfaları dijital erişim kolaylığı, içerik kapsamı, görsel işitsel materyal kalitesi ve kullanıcı etkileşimi açısından incelenmiştir. Müzelerde kullanılan dijital belgeleme sistemlerinin Türkiye'deki müze erişilebilirliği artırdığı, ziyaretçi

memnuniyeti ve öğrenme deneyimini güçlendirdiği, yerel ve uluslararası erişim potansiyelini geliştirdiği tespit edilmiştir. Bununla birlikte Türkiye'deki çoğu müzenin dijital erişim konusunda teknik altyapı eksikliği ve güncelleme sorunları gibi sınırlılıklarının bulunduğu tespit edilmiştir. Araştırma dijital belgeleme sistemlerinin müze ziyaretlerini hem fiziksel hem sanal olarak zenginleştirdiğini ortaya koymaktadır. Araştırma bulguları, bilgi ve belge yönetimi uzmanları ile müze küratörleri arasındaki iş birliğinin güçlendirilmesinin ve daha fazla etkileşim ile çok dilli içeriğin geliştirilmesinin, turizm potansiyelinin artırılmasına yönelik politika ve uygulamalara katkı sağlayabileceğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Müze İş Birlikleri, Dijital Belgeleme Sistemleri, Müze Erişilebilirliği, Ziyaretçi Memnuniyeti, Türkiye.

Reading Modern Architecture in Cyprus through Tourism Building: The Case of Palm Beach Hotel, Famagusta

PhD Candidate Zeynep Öztürk^a and Asst.Prof.Dr. Nazife Özay^b

^a Department of Architecture, Eastern Mediterranean University, Famagusta, Via Mersin 10, Turkey
23600152@emu.edu.tr

^b Department of Architecture, Eastern Mediterranean University, Famagusta, Via Mersin 10, Turkey
nazife.ozay@emu.edu.tr

Abstract

Modern architecture started to show its influence on a global basis in the 1900s and was born from the search for a solution to the problems created by the industrial revolution. Every society has been affected by this globalisation and has taken its share. Cyprus has also started to change in terms of socio-cultural, economic and lifestyle, which remained under the domination of the British Empire from 1878 to 1960, closely followed the West in that period and as a result, modern architecture began to take root on the island. Modern architecture, evident in various architectural structures, is also offering more functional, minimalist, and contemporary designs in tourism buildings, influenced by changing understanding and technology. This study aims to examine and interpret the development and transformation of modern architecture in Cyprus through the example of the Palm Beach Hotel in Famagusta. In this context, the architectural analysis of the Palm Beach Hotel is conducted based on fundamental criteria such as space, form, shape, structural system, materials, color, ornamentation, roof type, balconies, and openings. This study is based on qualitative data in combination with theoretical background. As an example of how modern architecture and Cyprus' distinctive modern identity can peacefully coexist, the Palm Beach Hotel demonstrates how global architectural trends can be adapted to more accurately reflect and enhance regional cultures and histories.

Keywords: Modern Architecture, Cyprus, Palm Beach Hotel, Hotel Architecture, International Style

Kıbrıs'ta Modern Mimariyi Turizm Yapıları Üzerinden Okumak: Mağusa'daki Palm Beach Otelinin Örneği

Özet

Modern mimari 1900'lü yıllarda etkisini küresel bazda göstermeye başlamış olup, Sanayi Devrimi'nin yarattığı sorunlara bir çözüm arayışından doğmuştur. Her toplum bu küreselleşmeden etkilenmiş ve payını almıştır; Kıbrıs kimliği de sosyo-kültürel, ekonomik ve yaşam tarzı olarak değişmeye başlamıştır. Bu süreçte 1878 den 1960 a kadar Britanya İmparatorluğu'nun egemenliğinde kalan Kıbrıs, o dönemde Batı'yı yakından takip etmiş ve bunun sonucunda Modern Mimari adada kök salmaya başlamıştır. Farklı mimari yapılarda kendini gösteren modern mimari, turizm yapılarında da değişen anlayış ve teknolojinin etkisiyle daha işlevsel, minimalist ve çağdaş tasarımlar sunmaktadır. Bu çalışma, Kıbrıs'taki Modern Mimari anlayışın gelişimi ve dönüşümünü Mağusa'daki Palm Beach Hotel örneği üzerinden inceleyip yorumlamayı amaçlamaktadır. Bu bağlamda, Palm Beach Hotel'in mimari analizi, mekân, biçim, form, yapı sistemi, malzeme, renk, süsleme, çatı tipi, balkon ve açıklıklar gibi temel kriterlerden yola çıkılarak yapılmaktadır. Bu çalışma kuramsal arka planla birleştirilen niteliksel verilere dayanmaktadır. Palm Beach Hotel, modern

6. Turizmde Mimarlık ve Kültürel Miras Kongresi 6th Congress on Architecture and Cultural Heritage in Tourism

mimarinin ve Kıbrıs'ın kendine özgü modernist kimliğinin barış içinde nasıl bir arada var olabileceğinin bir örneği olarak, küresel mimari eğilimlerin bölgesel kültürleri ve tarihleri daha doğru bir şekilde yansıtacak ve geliştirecek şekilde nasıl uyarlanabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Modern Mimari, Kıbrıs, Palm Beach Hotel, Otel Mimarisi, Uluslararası Üslup.

Türkiye Museum Tourism in the ontext of Cultural Economy

Aysu Şahintepe

*PhD student, Istanbul University, Department of Tourism Management
aysuusahintepe@gmail.com*

Abstract

Cultural economics is a discipline that examines the economic consequences of the mass production and consumption process resulting from the transformation of cultural products into commodities. The main objective of cultural economics is to explain the economic aspects of cultural resources. The elements of cultural economics include a wide variety of cultural values, from the creative industry to the music industry, from the film industry to museology and architecture. For this reason, the elements of cultural economics are important for places where traditional production is limited. Today, visiting cultural heritage, art, historical values and local traditions is quite popular. In this context, museums are at the centre of this process. The aim of this study is to determine the relationship between the cultural economy and museum tourism and to evaluate data related to museum tourism in Turkey. The study was conducted by reviewing secondary data sources. The results obtained show the economic value created by museums and that museum tourism in Turkey is progressing every year.

Keywords: Cultural economy, museums, museum tourism.

Kültür Ekonomisi Bağlamında Türkiye Müze Turizmi

Özet

Kültür ekonomisi, kültürel ürünlerin metaya dönüşmesi sonucu ortaya çıkan seri üretim ve tüketim sürecinin ekonomik sonuçlarını ele alan bir disiplindir. Kültür ekonomisinin ana amacı, kültürel kaynakların ekonomik yönlerini açıklamaktır. Kültür ekonomisi ögeleri; yaratıcılık endüstrisinden-müzik endüstrisine, film endüstrisinden müzecilik ve mimari gibi çok çeşitli kültürel değerleri içermektedir. Bu nedenden dolayı, geleneksel üretimin sınırlı olduğu yerler için kültür ekonomisi ögeleri önem arz etmektedir. Günümüzde kültürel mirasın, sanatın, tarihi değerlerin ve yerel geleneklerin ziyaret edilmesi oldukça ilgi çekmektedir. Bu kapsamda ise müzeler bu sürecin merkezinde yer almaktadır. Bu çalışmanın amacı kültür ekonomisi ve müze turizmi ilişkisini belirleyerek, Türkiye müze turizmine ilişkin verileri değerlendirmektir. Çalışma ikincil verilerden kaynak taraması yapılarak gerçekleştirilmiştir. Elde edilen sonuçlar, müzelerin yarattığı ekonomik değerleri ve Türkiye’de müze turizminin her geçen yıl ilerleme katettiğini göstermiştir.

Anahtar kelimeler: Kültür ekonomisi, müzecilik, müze turizmi.

Tourism and Cultural Heritage in the Highlands of the Mediterranean and the Black Sea: A Future Perspective

Elif Uğurlu^a and Dr. Öğr. Üyesi Ayşe Manav^b

^aPhD Student at Karadeniz Technical University, Faculty of Architecture, Turkey
433123@ogr.ktu.edu.tr

^bToros University, Faculty of Architecture, Turkey
ayse.manav@toros.edu.tr

Abstract

In this study, the cultural heritage values of highlands in Turkey's Mediterranean and Black Sea regions are compared, along with their relationship to tourism. This study is grounded in a comparative analytical methodology, drawing extensively on both qualitative data sources and the existing academic literature. Within the scope of the research, a comprehensive literature review was conducted based on scholarly publications, official documents, and various reports relevant to the subject matter. Additionally, field observations were carried out in the highland areas of the Mediterranean and Black Sea regions. This methodological framework enabled a contextualized and comparative examination of the cultural heritage components in both regions, as well as their interactions with tourism. In recent years, the increasing touristic interest in the highlands of the Black Sea region has accelerated investment and promotional activities, leading to significant transformations in the region's traditional lifestyles as well as its natural and cultural fabric. In contrast, the highlands of the Mediterranean region, despite their rich ecological and cultural resources, have remained largely detached from tourism activities. As a result, traditional transhumance practices have been preserved in a relatively more protected manner. However, this situation also indicates that the tourism-based development potential of the region has not been fully realized. The study addresses the rapid construction, environmental degradation, commodification of cultural elements, and transformations in traditional architecture observed in the highlands of the Black Sea region. At the same time, it does not overlook the economic benefits and drawbacks that emerging tourism dynamics present for local communities. In the case of the Mediterranean highlands, the current underdevelopment of tourism contributes to the preservation of cultural heritage; however, it also highlights the existence of significant untapped potential in terms of economic development and regional promotion. In this context, the study emphasizes the necessity of developing sustainable tourism policies for both regions—policies that are environmentally compatible, inclusive of active local community participation, and attentive to the preservation of cultural heritage. The study proposes a development vision centered on sustainable tourism specifically for the Mediterranean highlands, while aiming to formulate solution-oriented recommendations to address the existing challenges faced by the highlands of the Black Sea region.

Keywords: Mediterranean Region, Black Sea Region, Rural Heritage Tourism, Cultural Heritage, Sustainable Tourism

Akdeniz ve Karadeniz Yaylalarında Turizm ve Kültürel Miras: Bir Gelecek Perspektifi

Özet

Bu çalışmada, Türkiye'nin iki farklı coğrafi bölgesinde konumlanan Akdeniz ve Karadeniz yaylalarının kültürel miras değerleri ile bu değerlerin turizmle ilişkisi karşılaştırmalı bir yaklaşımla incelenmektedir. Bu çalışma, karşılaştırmalı çözümleme yöntemine dayalı olarak gerçekleştirilmiş hem nitel veri kaynakları hem de mevcut akademik literatürden kapsamlı biçimde yararlanılmıştır. Çalışma kapsamında, konuya ilişkin bilimsel yayınlar, resmî belgeler ve çeşitli raporlar doğrultusunda ayrıntılı bir literatür incelemesi yapılmış; bunun yanı sıra, Akdeniz ve Karadeniz bölgelerindeki yaylalarda saha gözlemleri gerçekleştirilmiştir. Bu yöntemsel yaklaşım, her iki bölgenin kültürel miras unsurlarını ve turizmle olan etkileşimlerini bağlamsal ve karşılaştırmalı bir perspektifle ele alma imkânı sunmuştur. Karadeniz yaylalarında son yıllarda artış gösteren turistik ilgi, bölgedeki yatırım ve tanıtım faaliyetlerini hızlandırmış; bu durum, bölgeye özgü geleneksel yaşam biçimleri ile doğal ve kültürel dokuda dikkate değer dönüşümler meydana getirmiştir. Buna karşılık, Akdeniz bölgesinde yer alan yaylalar, sahip oldukları zengin ekolojik ve kültürel kaynaklara karşın turizm faaliyetlerinden büyük ölçüde uzak kalmış; bu sayede, geleneksel yaylacılık pratiklerini daha korunaklı bir şekilde sürdürebilmişlerdir. Ancak bu durum, aynı zamanda bölgenin turizm temelli kalkınma potansiyelinin yeterince değerlendirilemediğine de işaret etmektedir. Çalışmada, Karadeniz yaylalarında gözlemlenen hızlı yapılaşma, çevresel bozulmalar, kültürel unsurların ticarileşmesi ve geleneksel mimaride yaşanan değişimler ele alınmakta; buna karşın, gelişen turizm hareketlerinin yöre halkı açısından sunduğu ekonomik katkılar ile dezavantajları da göz ardı edilmemektedir. Akdeniz yaylalarında ise turizmin henüz gelişmemiş olması, kültürel mirasın korunmasına katkı sunarken, ekonomik ve tanıtımsal anlamda değerlendirilmeyi bekleyen önemli bir potansiyelin varlığını gündeme getirmektedir. Bu bağlamda, çalışma her iki bölge için doğa ile uyumlu, yerel halkın aktif katılımına dayanan ve kültürel mirası gözetken sürdürülebilir turizm politikalarının geliştirilmesinin gerekliliğini vurgulamaktadır. Çalışmada, Akdeniz yaylaları özelinde sürdürülebilir turizm ekseninde bir kalkınma vizyonu sunulmakta; Karadeniz yaylaları için ise mevcut sorunlara yönelik çözüm odaklı öneriler geliştirilmesi hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akdeniz Bölgesi, Karadeniz Bölgesi, Kırsal Miras Turizmi, Kültürel Miras, Sürdürülebilir Turizm

Architectural Design for Cultural Tourism: A Tool to Revive Palestinian Heritage in Gaza City, Palestine

Assoc. Prof. Abdurrahman Mohamed^a, Ahmad Shamiya^b, Ibrahim Mohtadi^c, Faraj Sarafandi^d

^a*Antalya Bilim University, Faculty of Engineering, Turkey
a.mohammed@antalya.edu.tr*

^b*Ex-Director of the Faculty of Engineering, Islamic University of Gaza before it was erased by Israeli army during the current assault on Gaza. Has been martyred on 8th May 2025
ashamiya@iugaza.edu*

^c*Ex-irector of the Vocational Rehabilitation Department, Our Children's Association for the Deaf in Gaza which was erased by Israeli tanks during the currnt assault on Gaza.
art-collection@hotmail.com*

^d*Ex-Deputy Director General of Rafah Governorates which was completely destructed of the city by Israeli tanks during the currnt assault on Gaza.
mem526161@hotmail.com*

This research is dedicated to the Martyr Ahmed Shamiya. May peace be upon his soul

Abstract

Cultural tourism is an important drive for the preservation and development of culture and its values. It is also a means for attractive promotion of the culture locally and internationally. By virtue, this includes the preservation, development and promotion of heritage, tangible and intangible. Architectural heritage thence plays a distinguished role in the development of cultural tourism by providing the spatial and aesthetic framework for cultural representation. But a hard problem arises in areas of military conflict where cultural tourism and architectural heritage both come under serious threats. In these areas, people usually cannot have the suitable chances and means to benefit from cultural tourism. Secondly, architectural heritage itself does not find enough care and becomes an easy target of decay and destruction. The question that flashes on here is whether architectural design as a philosophy, conceptual framework and production of buildings can significantly contribute to the development of cultural tourism and the preservation of heritage? This article presents examples of architectural design contributions to the development of architectural heritage through cultural tourism in Gaza City, Palestine. These examples include Arts and Crafts Village, and Museum Restaurant and Café. These two examples represented innovative approaches for the use of architectural design to provide cultural tourism projects. These projects creatively used the vocabulary of Palestinian architecture heritage to support Palestinian culture and identity in a small, sieged region that has been challenging the atrocities and urban genocide of Israeli army for decades. Unfortunately, these two distinguished and most of Gaza are now nothing but debris.

Keywords Words: Cultural Tourism, Heritage, Culture, Architectural Design, Gaza, Palestine.

**Kültürel Turizm İçin Mimari Tasarım: Filistin'in Gazze Şehri'nde Filistin mirasını
canlandırmak için bir araç**

Bu araştırma Şehit Ahmed Şamiye'ye ithaf edilmiştir. Ruhu şad olsun.

Özet

Kültürel Turizm, kültürün ve değerlerinin korunması ve geliştirilmesi için önemli bir itici güçtür. Aynı zamanda, kültürün yerel ve uluslararası alanda cazip bir şekilde tanıtılmasının da bir aracıdır. Bu bağlamda, somut ve somut olmayan mirasın korunması, geliştirilmesi ve tanıtılması da bu kapsamdadır. Dolayısıyla mimari miras, kültürel temsil için mekânsal ve estetik bir çerçeve sağlayarak kültürel turizmin gelişiminde önemli bir rol oynar. Ancak, hem kültürel turizmin hem de mimari mirasın ciddi tehditler altında olduğu askeri çatışma bölgelerinde zorlu bir sorun ortaya çıkar. Bu bölgelerde, insanlar genellikle kültürel turizmden yararlanmak için uygun fırsatlara ve araçlara sahip olamazlar. İkinci olarak, mimari mirasın kendisi yeterli ilgiyi görmez ve kolayca çürüme ve yıkımın hedefi haline gelir. Burada akla gelen soru, mimari tasarımın bir felsefe, kavramsal çerçeve ve yapı üretimi olarak kültürel turizmin gelişimine ve mirasın korunmasına önemli ölçüde katkıda bulunup bulunamayacağıdır. Bu makale, Filistin'in Gazze şehrinde kültürel turizm yoluyla mimari mirasın geliştirilmesine mimari tasarımın katkılarını örnekler sunmaktadır. Bu örnekler arasında Sanat ve El Sanatları Köyü ve Müze Restoran ve Kafe bulunmaktadır. Bu iki örnek, mimari tasarımın kültürel turizm projeleri sunmak için kullanılmasına yönelik yenilikçi yaklaşımları temsil etmektedir. Bu projeler, Filistin mimari mirasının sözcük dağarcığını, onlarca yıldır İsrail ordusunun zulmüne ve kentsel soykırımına meydan okuyan küçük ve kuşatılmış bir bölgede Filistin kültürünü ve kimliğini desteklemek için yaratıcı bir şekilde kullanmıştır. Ne yazık ki, bu iki seçkin örnek ve Gazze'nin büyük bir kısmı artık enkazdan ibarettir.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Turizm, Miras, Kültür, Mimari Tasarım, Gazze, Filistin.

The Contribution of Iconicity in Contemporary Architecture to Tourism

Assoc. Prof. Özge Gündem

Mimar Sinan Fine Arts University, Faculty of Architecture, Turkey
ozge.gundem@msgsu.edu.tr

Abstract

Many structures that were constructed without the explicit concern of becoming global focal points, yet imbued with political or religious symbolism, have endured through time and become cultural heritage assets and symbolic values of their cities. The inherent power of architecture has, over time, transformed into a tourism commodity, serving the consumption-oriented nature of contemporary society. In today's architectural environment, architects consciously aim for their designs to be "memorable" and iconic; as in the case of the Sydney Opera House which unexpectedly achieved iconic status and evolved into a touristic object whose appeal contributes not only to the city but also to the national economy. The transformation of space into a "touristic spectacle" can sometimes result in function being overshadowed by form, and even lead to the emergence of structures that may be considered as kitsch with unusual forms detached from cultural or social values. Particularly with the advent of the so-called "Bilbao effect," certain architectural products have turned into synthetic objects that capture attention in the short term, yet the sustainability of their appeal as tourist attractions remains questionable. The aim of this study is to evaluate the phenomenon of mediatized architecture by examining the contexts in which such structures are subject to critique, and to discuss their contributions to the tourism sector.

Keywords: Contemporary Architecture, Kitch, Iconicity in Architecture, Architecture and Tourism

Çağdaş Mimaride İkon Olma Çabasının Turizme Katkısı

Özet

Küresel ölçekte ilgi odağı olma kaygısı taşımaksızın, iktidar ya da dini semboller yüklenerek inşa edilen ve günümüze dek ayakta kalmayı başaran birçok yapı, tarih boyunca kentlerin kültürel miras unsurları ve simgesel değerleri haline gelmiştir. Mimarlığın taşıdığı güç, zaman içinde bir turizm nesnesine dönüşerek çağdaş dünyanın tüketim odaklı yapısına hizmet eder hale gelmiştir. Günümüz mimarlık ortamında mimarlar; bilinçli bir biçimde tasarımlarının "akılda kalıcı" olmasını hedeflerken, öngörülmedik bir biçimde ikonikleşen Sydney Opera Binası örneğinde olduğu gibi, yapının içinde bulunduğu şehre, hatta ülke ekonomisine katkı sağlayacak dikkat çekicilikte bir turizm nesnesine, ikona dönüşmesini arzu ederler. Mekânın bir "turistik gösteri alanına" evrilmesi, zaman zaman işlevin biçimin önüne geçmesine, hatta kitsch olarak nitelendirilebilecek garip formlarda, toplumsal ya da kültürel değerlerden uzak yapıların ortaya çıkmasına yol açabilmektedir. Özellikle "Bilbao etkisi" ile birlikte sentetik birer nesneye dönüşen mimarlık ürünleri kısa vadede dikkat çekse de, bu yapıların turistik çekim merkezleri olma sürekliliği tartışmalıdır. Bu çalışmanın amacı, medyatikleşen yapılar üzerinden bir değerlendirme yaparak bu tür yapıların hangi bağlamlarda eleştiriye konu olduklarını ve turizm sektörüne sağladıkları katkıları irdelemektir.

Anahtar Kelimeler: Çağdaş Mimarlık, Kitch, İkonik Mimarlık, Mimarlık ve Turizm

Developing Sustainable Ports through Promoting Cultural Heritage: Case of Piraeus Port (Athens, Greece)

Kovačić Sanja^a, Ioannis Katsounis^b, Pivac Tatjana^c

^aAssociate Professor, Department of Geography, Tourism and Hotel Management, University of Novi Sad,
Trg Dositeja Obradovića 3, 21000 Novi Sad, Serbia
sanja.bozic@dgt.uns.ac.rs

^bPorts Management and Shipping School of Economics and Political Science National and Kapodistrian
University of Athens Psachna, Evia, P.C. 34400, Greece
ykatsounis@pms.uoa.gr

^cFull Professor, Department of Geography, Tourism and Hotel Management, University of Novi Sad, Trg
Dositeja Obradovića 3, 21000 Novi Sad, Serbia
tatjana.pivac@dgt.uns.ac.rs

Abstract

Cultural heritage in ports can be of great importance for developing sustainable ports, as it can drive economic development, social cohesion, and environmental responsibility. Ports that integrate heritage into their sustainable development strategies tend to perform better in terms of long-term resilience and stakeholder acceptance. The aim of this paper is to emphasize the importance of cultural heritage in developing sustainable ports, and to investigate stakeholders' attitudes regarding the contribution of cultural heritage to the economic, social, and environmental performance of ports. For this purpose, a series of interviews were conducted at the Port of Piraeus (Athens, Greece) with port and cultural heritage stakeholders. The main research questions concerned: (i) how the proximity of cultural heritage objects (CHOs) to ports influences sustainability; (ii) what the direct and indirect impacts of cultural heritage objects near ports are; and (iii) whether proximity to CHOs increases the number and diversification of visitors. The results reveal that cultural heritage constitutes a critical factor in advancing the sustainability of port areas, exerting influence across economic performance, social cohesion, and environmental stewardship. The spatial proximity of cultural heritage objects (CHOs) to ports enhances these outcomes by fostering adaptive reuse of infrastructure, strengthening place identity and branding, and facilitating more integrated port-city relationships. CHOs contribute both directly – through heritage-driven tourism and cultural activities – and indirectly, by reinforcing community identity, promoting knowledge transfer, and supporting long-term resilience. Moreover, their presence in port vicinities tends to increase visitor flows and diversify tourist profiles, although the extent of these effects depends on the specific characteristics of the port and its associated heritage assets.

Keywords: cultural heritage, port sustainability, sustainable development strategies, Piraeus port (Athens)

The Attitudes of Local Residents Towards the European Capital of Culture: Case Study of Novi Sad

PhD Tatjana Pivac^a, PhD Blešić Ivana^b, PhD Kovačić Sanja^c, PhD Cimbaljević Marija^d

^a Faculty of Sciences, Department of Geography, Tourism and Hotel Management, University of Novi Sad, Serbia

tatjana.pivac@dgt.uns.ac.rs

^b Faculty of Sciences, Department of Geography, Tourism and Hotel Management, University of Novi Sad, Serbia

ivana.blesic@dgt.uns.ac.rs

^c Faculty of Sciences, Department of Geography, Tourism and Hotel Management, University of Novi Sad, Serbia

sanja.bozic@dgt.uns.ac.rs

^d Faculty of Sciences, Department of Geography, Tourism and Hotel Management, University of Novi Sad, Serbia

marijac@dgt.uns.ac.rs

Abstract

This research aims to analyze the attitudes of the local population toward Novi Sad as the European Capital of Culture (ECOC). In 2022, Novi Sad held this prestigious title. The study focuses on several key factors that shaped the perception of the local community, including economic, social, and infrastructural changes. Special attention will be given to attitudes regarding investments in urban infrastructure, safety, changes in everyday habits, and traditions. The research will also examine the level of trust in government and institutions, as well as the specific benefits and shortcomings that residents observed during the implementation of the ECOC project. The emotional response of the local population to the project will represent a crucial part of the analysis, as it aims to understand how the title of European Capital of Culture has influenced the identity and daily life of Novi Sad's citizens. The results of this study will contribute to a better understanding of the impact of large-scale cultural projects on local communities and will help shape future initiatives of a similar nature.

Keywords: European Capital of Culture, local population, influencing factors, emotions, Novi Sad, Serbia

Biocomposite Housing: The Future of Hemp and Wood in Turkey

Doç. Dr. Aylin Özodabaş and Prof. Dr. Miraç Alaf^{a,b}

^{a,b}Bilecik Şeyh Edebali University, Faculty of Civil Engineering, Turkey

aylin.ozodadabas@bilecik.edu.tr

mirac.alaf@bilecik.edu.tr

Abstract

The global climate crisis is pressuring the construction sector, particularly in the domain of architectural design, to adopt solutions based on low-carbon emissions and renewable resources. Within this paradigm shift, biocomposite materials present substantial opportunities in terms of environmental sustainability, energy efficiency, and material circularity. Natural fibers such as hemp, flax, and jute, alongside wood derivatives, are emerging as viable alternative materials in architectural housing and other building technologies due to their low carbon footprint, biodegradability, recyclability, and potential for localized production. This study investigates the incorporation of hemp and wood into biocomposite systems within the construction industry in Turkey, focusing on architectural applications, and addresses both the potential opportunities and the prevailing barriers. The combination of natural reinforcing fibers with biopolymer-based matrices provides numerous advantages, including insulation, sound absorption, lightness, and environmentally sustainable production, thereby positioning these materials competitively relative to traditional building materials.

Keywords: Biocomposite materials, Hemp fiber, Wood derivatives, Low carbon emissions, Environmental sustainability

Biyokompozit Konutlar: Türkiye’de Kenevir ve Ahşabın Geleceği

Özet

Küresel iklim krizi, inşaat sektörünü, özellikle mimari yapılar için düşük karbon salınlı ve yenilenebilir kaynaklara dayalı çözümler geliştirmeye zorlamaktadır. Bu dönüşüm sürecinde, biyokompozit malzemeler çevresel sürdürülebilirlik, enerji verimliliği ve malzeme döngüsellliği açısından önemli fırsatlar sunmaktadır. Özellikle kenevir lifi, keten, jüt gibi doğal lifler ile ahşap türevlerinin; düşük karbon ayak izi, biyobozunurluk, geri dönüştürülebilirlik ve yerel üretim olanakları sayesinde mimari konutlar ve diğer yapı tasarımlarında alternatif malzemeler olarak öne çıkmaktadır. Bu çalışma, Türkiye'deki yapı sektöründe, özellikle mimari tasarımda, kenevir ve ahşabın biyokompozit sistemlerde nasıl kullanılabileceğini incelemekte, potansiyel fırsatlar ve karşılaşılan engelleri ele almaktadır. Biyopolimer bazlı matrislerle birleştirilen doğal takviye liflerinin sunduğu izolasyon, ses yutma, hafiflik ve çevre dostu üretim gibi pek çok avantaj, bu malzemelerin geleneksel yapı malzemelerine kıyasla rekabetçi bir seçenek oluşturduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Biyokompozit malzemeler, Kenevir lifi, Ahşap türevleri, Düşük karbon salınımı, Çevresel sürdürülebilirlik

The Role of Urban Aesthetics on Enhancing Cultural Heritage Tourism in Contemporary Cities

Assoc. Prof. Dr. Hourakhsh Ahmad Nia

*Department of Architecture, Faculty of Engineering and Natural Sciences, Alanya University, Alanya,
Türkiye
hourakhsh.ahmadnia@alanyauniversity.edu.tr*

Abstract

Urban aesthetics significantly influence how cultural heritage is perceived and experienced in contemporary cities. As cultural heritage tourism becomes a vital factor in urban economies and destination branding, the aesthetic qualities of architecture, public spaces, and urban form play a decisive role in attracting and engaging visitors. This paper explores the contribution of urban aesthetics—spatial composition, architectural expression, and sensory experience—to enhancing cultural heritage tourism. Using a comparative approach, the study analyses how heritage-rich cities integrate aesthetic values into urban design and conservation practices to strengthen place identity and cultural narratives. The findings suggest that prioritising aesthetics not only improves the experiential quality of tourism but also supports the sustainable preservation of heritage assets. By framing urban aesthetics as a key dimension of tourism development, the research highlights their potential to balance cultural integrity with economic vitality, positioning aesthetics as a central element in contemporary heritage tourism strategies.

Keywords: urban aesthetics, cultural heritage, tourism, place identity, contemporary cities

Çağdaş Kentlerde Kültürel Miras Turizmini Geliştirmede Kentsel Estetiğin Rolü

Özet

Kentsel estetik, çağdaş kentlerde kültürel mirasın nasıl algılandığını ve deneyimlendiğini önemli ölçüde etkilemektedir. Kültürel miras turizmi, kent ekonomilerinde ve destinasyon markalaşmasında hayati bir unsur haline geldikçe, mimarlık, kamusal alanlar ve kentsel biçimin estetik nitelikleri ziyaretçilerin cezbedilmesinde ve katılımında belirleyici rol oynamaktadır. Bu çalışma, kentsel estetiğin —mekânsal kompozisyon, mimari ifade ve duyuşsal deneyim— kültürel miras turizmini geliştirmedeki katkısını incelemektedir. Karşılaştırmalı bir yaklaşım kullanılarak, miras açısından zengin kentlerin estetik değerleri kentsel tasarım ve koruma uygulamalarına nasıl entegre ettiğini ve bunun yer kimliğini ile kültürel anlatıları nasıl güçlendirdiğini analiz etmektedir. Bulgular, estetiğe öncelik verilmesinin yalnızca turizmin deneyimsel kalitesini artırmakla kalmayıp, aynı zamanda miras varlıklarının sürdürülebilir korunmasını da desteklediğini göstermektedir. Kentsel estetiği turizm gelişiminin temel bir boyutu olarak ele alan araştırma, kültürel bütünlüğü ekonomik canlılıkla dengeleme potansiyelini vurgulamakta ve estetiği çağdaş kültürel miras turizmi stratejilerinde merkezi bir unsur olarak konumlandırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: kentsel estetik, kültürel miras, turizm, yer kimliği, çağdaş kentler

Leveraging Place-Based Strategies for Tourism Growth and Cultural Regeneration

Assoc. Prof. Dr. Rokhsaneh Rahbarianyazd

Department of Architecture, Faculty of Engineering and Natural Sciences, Alanya University, Alanya,
Türkiye
rokhsaneh.rahbarianyazd@alanyauniversity.edu.tr

Abstract

Cities around the world increasingly adopt various strategies to revitalize their economies and attract global tourists. Among these, place-based strategies stand out due to their focus on the visibility and materiality of urban landscapes and buildings. This approach has gained popularity as it aligns with culture-led regeneration, leveraging local cultural assets to enhance city branding and urban revitalization. In this context, place-based strategies are viewed as territorial investments aimed at regenerating geographical spaces and boosting the tourism industry. This study employs an integrative literature review as well as case study analysis to explore the multifaceted dimensions of place-based strategies and their role in promoting tourism development. The findings highlight the potential of place-based strategies to transform urban areas into vibrant destinations that foster sustainable economic growth through tourism.

Keywords: Place-based strategy, tourism development, culture-led regeneration, urban regeneration, territorial investment.

Turizm Büyümesi ve Kültürel Yeniden Canlanma İçin Mekâna Dayalı Stratejilerden Yararlanma

Özet

Dünya genelinde şehirler, ekonomilerini canlandırmak ve küresel turistleri çekmek için giderek daha fazla çeşitli stratejiler benimsemektedir. Bu stratejiler arasında, kentsel peyzajların ve yapıların görünürlüğü ile maddeselliğine odaklanan mekâna dayalı stratejiler öne çıkmaktadır. Bu yaklaşım, yerel kültürel varlıkları kullanarak şehir markalaşmasını ve kentsel canlanmayı güçlendiren kültür odaklı yeniden canlanma ile uyumlu olduğu için giderek popülerlik kazanmaktadır. Bu bağlamda, mekâna dayalı stratejiler, coğrafi alanların yeniden canlandırılması ve turizm sektörünün güçlendirilmesi için yapılan bölgesel yatırımlar olarak görülmektedir. Bu çalışma, mekâna dayalı stratejilerin çok boyutlu yönlerini ve turizm gelişimini teşvik etmedeki rolünü incelemek amacıyla bütünlleştirici bir literatür taraması ile vaka analizi yöntemlerini kullanmaktadır. Bulgular, mekâna dayalı stratejilerin kentsel alanları turizm yoluyla sürdürülebilir ekonomik büyümeyi destekleyen canlı destinasyonlara dönüştürme potansiyelini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mekâna dayalı strateji, turizm gelişimi, kültür odaklı yeniden canlanma, kentsel canlanma, bölgesel yatırım.

Tourism and Cultural Heritage in Libya: Pathways to Sustainable Revival

Mostafa Omar O. Shwishin^a, Prof. Dr. Nuray Türker^b

^aPhD Candidate, Karabuk University
mostafashwishin@gmail.com

^bKarabük University, Safranbolu Faculty of Tourism
nturker@karabuk.edu.tr

Abstract

Libya sits at a cultural crossroads, with outstanding heritage sites and landscapes that, if carefully managed, can spark sustainable tourism and broader development. From the prehistoric rock art of Tadrart Acacus to the Roman splendors of Leptis Magna and Sabratha, and the oasis city of Ghadames, Libya's heritage is a living source of community pride and continuity. Drawing on UNESCO, itUNDP, and ASOR CHI reports and recent field insights, this paper adopts a positive, opportunity-focused framing. It examines how community-driven preservation, integrated destination planning, and environmental stewardship can link heritage to economic diversification and social renewal. We present case studies of Libya's five World Heritage sites and the Fezzan oases, analyze common themes, and propose practical policies and metrics. A theoretical framework connects heritage value to livelihoods and cohesion, illustrating how tourism (once seen as a "when" not an "if" can promote stability and growth. The paper concludes with recommendations and research agendas for scholars and policymakers.

Keywords: Libya; cultural heritage; sustainable tourism; UNESCO World Heritage; community-based tourism; economic diversification; post-conflict reconstruction.

Extraordinary Architectural Landmarks as Tourist Attractors: Social Media Analysis of Gaudí's Works in Barcelona

Assoc.Prof. Dr. Uğur Akdu

Gumushane University, Faculty of Tourism, Turkey
ugur.akdu@gmail.com

Abstract

In contemporary tourism, unconventional architectural landmarks have emerged as key motivational drivers, complementing traditional attractions such as natural and cultural heritage sites. Visitors often design their travel plans not merely to encounter conventional architectural forms found in many destinations, but rather to experience unique and extraordinary buildings regardless of their original function or period of construction. Iconic examples such as the Guggenheim Museum in Bilbao, the Dancing House in Prague, the Hundertwasserhaus in Vienna, or the Lotus Temple in Delhi serve as significant attractions, while destinations actively seek to generate new offerings inspired by this demand. This study focuses on the touristic role of such unconventional architectural structures, exploring visitors' motivations and perceptions. Within this context, Barcelona, Spain—home to Antoni Gaudí's remarkable works such as the Sagrada Família, Park Güell, and Casa Batlló—was selected as the research site. Adopting a qualitative approach, the study employed content and thematic analysis of social media posts. Findings reveal that Gaudí's works are perceived by visitors through themes such as aesthetic and artistic value, cultural and historical heritage, emotional experience, social media-driven engagement, and contributions to destination image. While the visual aesthetics and photographic appeal of the structures are dominant themes on social media, deeper motivational factors, including their UNESCO World Heritage status, admiration for Antoni Gaudí's genius, and their contribution to the city's symbolic identity, are also prominent. Visitors also closely associate Gaudí's works with the symbolic identity of Barcelona. In conclusion, Gaudí's architecture provides both aesthetic and emotional fulfillment at the individual level and enhances Barcelona's touristic brand image. The study demonstrates that unconventional architectural structures function not only as physical attractions but also as multidimensional motivational sources that shape the overall tourism experience.

Keywords: Unconventional architecture, Gaudi, tourism motivation, social media, Barcelona

Mimari Simge Yapıların Turistik Çekim Merkezleri Olarak Değerlendirilmesi: Gaudí'nin Barselona'daki Eserlerinin Sosyal Medya Analizi

Özet

Turizm faaliyetleri için ziyaretçilerin temel motivasyon kaynakları arasında doğal ve kültürel unsurlarla birlikte sıra dışı mimari yapıların da ön plana çıktığı düşünülmektedir. Ziyaretçiler birçok destinasyonda karşılaşabileceği benzer mimari yapıların dışında kullanım amacına veya yapıım tarihine bakmaksızın farklı, sıra dışı mimari yapıları görmek için seyahat planı yapmaktadırlar. Bilbao'daki Guggenheim müzesi, Prag'daki Dans eden ev, Viyana'daki Hundertwasserhaus veya Delhi'deki Lotus Tapınağı gibi örnekler ziyaretçiler için önemli bir çekici unsur olabilmekte hatta destinasyonlar bu düşünceyle yeni arzlar yaratma çabasına girmektedirler. Bu çalışmada söz konusu

sıra dışı mimari yapıların turistik bir destinasyon olarak işlevi ve ziyaretçilerin motivasyonu ve algılarını incelemeye odaklanmaktadır. Bu bağlamda araştırma alanı olarak Antoni Gaudí'nin Sagrada Familia, Park Güell, Casa Batlló gibi birçok sıra dışı mimariyi barındıran İspanya'nın Barcelona şehri seçilmiştir. Çalışmada nitel bir yaklaşım benimsenmiş, sosyal medya paylaşımları üzerinden içerik ve tematik analiz yapılmıştır. Gaudí'nin eserlerinin ziyaretçiler tarafından estetik ve sanatsal değer, kültürel ve tarihi miras, duygusal deneyim, sosyal medya odaklı kullanım, destinasyon imajı gibi temalarla değerlendirildiği görülmektedir. Sosyal medyada fotoğraf paylaşımlarında ve görsellik ön plana çıkarken, UNESCO statüsü, Gaudí'ye yönelik hayranlık ve kent imajına katkısı güçlü birer motivasyon unsuru olarak öne çıkmıştır. Ziyaretçiler ayrıca Gaudí'nin eserlerini Barcelona'nın simgesel kimliğiyle özdeşleştirmektedir. Sonuç olarak, Gaudí mimarisinin hem bireysel düzeyde estetik ve duygusal tatmin sağladığı, hem de Barcelona'nın turistik marka imajını güçlendirdiği söylenebilir. Bu çalışma, sıra dışı mimari yapıların yalnızca fiziksel cazibe unsuru olmadığını, aynı zamanda turizm deneyimini şekillendiren çok boyutlu bir motivasyon kaynağı olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sıra dışı mimari, Gaudí, turizm motivasyonu, sosyal medya, Barcelona

The Contribution of Commercialization of Cultural Heritage to Tourism: The Example of Obruk Han

Lec. Dr. Fatma Nur Bacak

KTO Karatay University, Faculty of Fine Art and Design, Turkey
fatmanur.bacak@karatay.edu.tr

Abstract

Anatolian Seljuk period caravanserais were structures located along trade routes, providing accommodation and security services. One of these structures, Obruk Han, is located on the Konya-Aksaray route and is currently on the UNESCO World Heritage Tentative List. Having fallen into disrepair for a long time, the han was reused as a museum-hotel following restoration work. With its promotional activities, it quickly became a notable destination in the region. Along with Lake Obruk, the structure offers visitors a tourism experience integrated with the natural environment. Obruk Han offers a multifaceted visitor experience, encompassing nature and cultural heritage tourism, as well as gastronomy and route-based tourism. Thanks to these features, the structure is not only an architectural monument but also a heritage asset that diversifies Konya's tourism landscape and has the potential to attract international attention. Since the han's opening to tourism, an increase in visitor numbers has been observed, contributing directly and indirectly to the economy. In this context, the study emphasizes the importance of reusing the Obruk Han and preserving it within the framework of sustainable tourism. A qualitative research approach was adopted in the study, assessing the tourism impacts of the Obruk Han through literature review, on-site observation, and media data. Furthermore, a SWOT analysis identified the structure's strengths and weaknesses, and recommendations were made to address opportunities and threats. The findings demonstrate that the Obruk Han contributes to Konya's tourism image, serves to preserve and preserve its cultural heritage, and could attain an even more significant position within routes integrated with the Silk Road tourism in the future.

Keywords: Obruk Han, Cultural Tourism, Caravanserai, Konya

Kültürel Mirasın Ticarileştirilmesinin Turizme Katkısı: Obruk Hanı Örneği

Özet

Anadolu Selçuklu dönemi kervansarayları ticaret yolları üzerinde konumlanan, konaklama ve güvenlik hizmetleri sunan yapılar olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu yapılardan biri olan Obruk Hanı Konya-Aksaray güzergâhı üzerinde yer almakta ve günümüzde UNESCO Dünya Miras Geçici Listesi'nde bulunmaktadır. Uzun bir süre harap vaziyette kalmış olan han, restorasyon çalışmaları sonrasında müze-otel işleviyle yeniden kullanıma kazandırılmış, yapılan tanıtımlarla birlikte kısa süre içerisinde bölgenin dikkat çeken destinasyonlarından biri haline gelmiştir. Yanında yer alan Obruk Gölü ile birlikte yapı, kullanıcılara doğal çevreyle bütünleşik bir turizm deneyimi sunmaktadır. Obruk Hanı, doğa ve kültürel miras turizminin yanı sıra gastronomi ve rota temelli turizm türleriyle birlikte çok yönlü bir ziyaretçi deneyimine olanak tanımaktadır. Barındırdığı bu özellikler sayesinde yapı sadece bir mimari anıt olmanın yanı sıra Konya'nın turizm algısına çeşitlilik katan ve uluslararası tanıtım potansiyeli olan bir miras ögesi olarak değerlendirilmelidir. Hanın turizme açılmasıyla birlikte

ziyaretçi sayılarında artış gözlenmiş; ekonomiye doğrudan ve dolaylı katkılar sağlanmıştır. Bu bağlamda çalışmada, Obruk Hanı'nın yeniden işlevlendirilerek sürdürülebilir turizm çerçevesinde korunarak yaşatılmasının önemi vurgulanmaktadır. Çalışmada nitel araştırma yaklaşımı benimsenmiş, literatür taraması, yerinde gözlem ve medya verileri üzerinden Obruk Hanı'nın turizm etkileri değerlendirilmiştir. Ayrıca yapılan SWOT analizi neticesinde yapının güçlü ve zayıf yönleri belirlenmiş, fırsat ve tehditlere yönelik önerilerde bulunulmuştur. Bulgular, Obruk Hanı'nın Konya'nın turizm imajına katkı sağladığını, kültürel mirasın korunarak yaşatılmasına hizmet ettiğini ve gelecekte İpek Yolu turizmi ile bütünleşik rotalar içinde daha da önemli bir konuma ulaşabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Obruk Hanı, Kültürel Turizm, Kervansaray, Konya

A Cultural Agricultural Journal: Fidan (1946–1952)

Assoc.Dr. Mustafa Mesut Özekmekçi

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Gökçeada Meslek Yüksekokulu
mesutozekmekci@comu.edu.tr

Abstract

Since the late Ottoman period, various newspapers and journals were published with the aim of increasing the public's knowledge of agricultural practices and encouraging work in this field. During the Republican era, such publications continued; in this context, Fidan, which began publication in 1946 and continued until 1952, stands out as a little-known yet distinctive journal. This study examines nine issues from 1946 and four extant issues from 1952. Although it was not a long-lived publication, Fidan is noteworthy for defining itself specifically as a "cultural agricultural journal." Its editorial policy was based on rather naively expressed goals aimed at protecting the country's natural resources: fostering a love of forests and trees, beautifying the homeland with vineyards, gardens, and forests, and raising public awareness in this regard. In addition, in its early years, the journal included certain anecdotes reflecting the single-party regime's perspective on the past. This study analyzes the journal's content, evaluates its main themes and genres of writing, and situates it within the agricultural and cultural environment of the period.

Keywords: Sapling; Agriculture; Forest; Journal

Kültürel Bir Tarım Dergisi: Fidan (1946-1952)

Özet

Osmanlı İmparatorluğu'nun son dönemlerinden itibaren halkın tarımsal faaliyetlere dair bilgi birikimini artırmak ve bu alandaki çalışmaları teşvik etmek amacıyla çeşitli gazete ve dergiler yayımlanmıştır. Cumhuriyet döneminde de bu doğrultuda yayınlar sürdürülmüş; bu çerçevede 1946'da yayın hayatına başlayan ve 1952'ye kadar çıkan Fidan dergisi, pek az bilinen fakat kendine özgü bir yayın olarak karşımıza çıkmaktadır. Çalışmada derginin 1946 yılına ait dokuz, 1952 yılına ait mevcut dört sayısı incelenmektedir. Her ne kadar uzun soluklu olmamışsa da Fidan, kendisini özellikle "kültürel bir tarım dergisi" olarak tanımlamasıyla dikkat çekmektedir. Yayın politikası, ülkenin tabiat varlıklarını korumayı hedefleyen ve oldukça naif bir dille ifade edilen şu amaçlara dayanmaktadır: ülkede orman ve ağaç sevgisini geliştirmek, yurdu bağ, bahçe ve ormanlarla güzelleştirmek ve bu doğrultuda halkı bilinçlendirmek. Ayrıca derginin ilk yıllarında tek parti rejiminin geçmişe bakışını yansıtan bazı anekdotlara da yer verildiği görülmektedir. Bu çalışmada derginin içeriği analiz edilmekte; işlenen başlıca temalar, yazı türleri ve dönemin tarımsal-kültürel ortamındaki yeri değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Fidan, Tarım, Orman, Dergi

The Threshold of Immobility: An Exploratory Study of the Urbex Potential of the Cyprus Green Line

Seda Sökmen^a and Cevdet Sökmen^b

^aAnadolu University, Faculty of Tourism, Turkey
sedasokmen@anadolu.edu.tr

^bBilecik Şeyh Edebali University, Söğüt Vocational School, Turkey
cevdet.sokmen@bilecik.edu.tr

Abstract

This study employs a conceptual framework to elucidate the Cyprus Green Line through the analytical lenses of liminality, mobility, and urbex. The Green Line was established as a United Nations-controlled buffer zone in 1974, and it constitutes a space in which both temporal progression and human movement are suspended. The objective of this paper is to explore how such a landscape, suspended between past and future, can be conceptualized within the domain of urban exploration (urbex) scholarship. This field of study places significant emphasis on the themes of abandonment, restricted access, and the aesthetics of decay. Methodologically, the study adopts an exploratory and conceptual approach, engaging with theoretical debates rather than empirical fieldwork. The analysis demonstrates that, despite its international visibility, the Green Line embodies the essential characteristics of urbex: deserted streets, immobilized objects, and traces of quotidian life that remain static. Concurrently, the stringent military surveillance and political regulation that characterize the region impose significant constraints on mobility, thereby consolidating its status as a "threshold of immobility." The study concludes that the conceptual framework of liminality, mobility, and urbex, when applied to the Cyprus Green Line, offers a novel theoretical contribution, situating the site as an exemplary case of suspended temporality and spatial in-betweenness.

Keywords: Liminality, Mobility, Urbex, Cyprus Green Line

Hareketsizliğin Eşiği: Kıbrıs Yeşil Hattının Terk Mekân Potansiyelinin Keşfine Yönelik Bir Çalışması

Özet

Bu çalışma, Kıbrıs Yeşil Hattı'nı eşiklik, hareketlilik ve terk mekân analitik bakış açıları ile açıklamak için kavramsal bir çerçeve kullanmaktadır. Yeşil Hat, 1974 yılında Birleşmiş Milletler kontrolündeki bir tampon bölge olarak kurulmuştur ve hem zamansal ilerlemenin hem de insan hareketinin askıya alındığı bir alan oluşturmaktadır. Bu makalenin amacı, geçmiş ve gelecek arasında askıya alınmış böyle bir manzaranın, terk mekân bağlamında nasıl kavramsallaştırılabileceğini araştırmaktır. Bu çalışma alanı, terk edilme, kısıtlı erişim ve çürümenin estetiği temalarına önemli bir vurgu yapmaktadır. Metodolojik olarak, çalışma ampirik saha çalışması yerine teorik tartışmalarla ilgilenen keşifsel ve kavramsal bir yaklaşım benimsemektedir. Analiz, uluslararası görünürlüğüne rağmen Yeşil Hat'ın terk mekân kavramının temel özelliklerini bünyesinde barındırdığını göstermektedir: terk edilmiş sokaklar, hareketsiz nesneler ve statik kalan gündelik yaşamın izleri. Aynı zamanda, bölgeyi karakterize eden sıkı askeri gözetim ve siyasi düzenlemeler, hareketliliğe önemli kısıtlamalar getirerek, bölgenin "hareketsizliğin eşiği" statüsünü pekiştirmektedir. Çalışma,

6. Turizmde Mimarlık ve Kültürel Miras Kongresi
6th Congress on Architecture and Cultural Heritage in Tourism

Kıbrıs Yeşil Hattı'na uygulandığında, eşiklik, hareketlilik ve terk mekân kavramsal çerçevesinin, bu bölgeyi askıya alınmış zamansallık ve mekânsal ara durumun örnek bir vakası olarak konumlandıran yeni bir teorik katkı sağladığı sonucuna varmıştır.

Anahtar Kelimeler: Eşiklik, Hareketlilik, Kentsel Keşif, Kıbrıs Yeşil Hat

The Role of Cultural Routes in Recognizing the Cultural Significance of Eski Foça Settlement in İzmir

R.A. Büşra Ilgaz^a and Asst. Prof. Dr. Adile Binnur Kırac^b

^aDokuz Eylül University, Faculty of Architecture, Turkey
busra.ilgaz@deu.edu.tr

^bMimar Sinan Fine Arts University, Faculty of Architecture, Turkey
binnur.kirac@msgsu.edu.tr

Abstract

“Cultural significance” refers to the set of values that must be preserved associated with a settlement. Considering the role of society in the holistic conservation of cultural heritage, visitors' perception that a settlement is worthy of preservation is the first step towards their involvement in its conservation. Eski Foça, a historic settlement caught in the conservation-development dilemma, has become a popular tourist destination but has fallen short to raise awareness of its cultural significance. Heritage values defining the architectural character and traditional urban fabric of the region are under threat of extinction and the lack of social awareness is gradually strengthening this threat. Although Eski Foça has been settled by many civilizations throughout history, the failure to evaluate its national and international relationship potential is a significant reason for its unconscious visitation. Cultural routes have been chosen as a model that emphasises the joint effort to preserve heritage values in order to contribute to the solution of these problems. Cultural routes not only promote the preservation of cultural heritage by strengthening the identity and sense of belonging of the local population in the region, but also make significant contributions to cultural tourism by sharing and promoting the region's cultural values with visitors. This cultural interaction supports conservation efforts through educational programs, events, and workshops organized within the scope of the route, while also boosting tourism revenues and strengthening the local economy. In light of this information, a study was conducted to reveal the settlement's potential for inclusion in existing cultural routes and to develop route proposals for its possible inclusion. The cultural significance of Eski Foça, which shares common values with Western Mediterranean cities especially, was examined with the help of international guide documents to investigate which values could be incorporated into cultural routes. This study is expected to contribute to the sustainable development of the region, minimize the negative effects of tourism in the region and facilitate access to new funds and projects by strengthening national/international relations.

Keywords: Eski Foça, Historic City, Cultural Importance, Cultural Route, Cultural Tourism, Urban Conservation

İzmir Eski Foça Yerleşiminin Kültürel Öneminin Algılanmasında Kültürel Rotaların Rolü

Özet

Kültürel önem kavramı, yerleşim ile ilişkilendirilen ve korunması gereken değerler bütünü ifade etmektedir. Kültürel mirasın bütüncül korunmasında toplumun rolü göz önüne alındığında, ziyaretçilerin bir yerleşimin korunmaya değer olduğunu algılaması, korunmasına yerel/ulusal ölçekte dahil olabilmesinin birinci adımıdır. Koruma-gelişme ikileminde kalmış tarihi bir yerleşim olan Eski Foça, cazip bir turizm merkezi haline gelmesi ile çok fazla ziyaret edilmeye başlanmış ancak kültürel

öneminin algılanması konusunda yetersiz kalmıştır. Bölgenin mimari karakterini ve geleneksel kent dokusunu tanımlayan mevcut ve kaybolmuş miras değerleri; nüfus artışı, yeni yapılaşma ve hatalı plan kararları sonucu yok olma tehdidi altında kalmıştır ve toplumsal farkındalık eksikliği bu tehdidi zamanla daha da güçlendirmektedir. Eski Foça'nın tarih boyunca birçok uygarlık tarafından yerleşim görmesine rağmen ulusal ve uluslararası ilişki potansiyellerinin yeterince değerlendirilememesi, bilinçsiz şekilde ziyaret edilmesinde önemli etkenlerden biridir. Bu problemlerin çözümüne katkı konulması için, miras değerlerinin ortak bir çaba ile korunmasını önemseyen bir model olarak kültürel rotalar seçilmiştir. Kültürel rotalar, bölgede yerel halkın kimlik ve aidiyetini güçlendirerek kültürel mirasın korunmasını teşvik etmesinin yanı sıra bölgenin kültürel değerlerinin ziyaretçilerle paylaşılmasını ve tanıtılmasını sağlayarak kültür turizmine de önemli katkılarda bulunmaktadır. Bu kültürel etkileşim, rota kapsamında düzenlenen eğitim programları, etkinlikler ve atölyeler ile koruma çabalarını desteklerken turizm gelirlerini de artırarak yerel ekonomiyi güçlendirmektedir. Böylece kültürel miras değerlerinin yerinde algılanabilmesi ve korunabilmesi için bakım ve onarımının finanse edilmesi de kolaylaşmaktadır. Bu bilgiler ışığında, yerleşimin mevcut kültürel rotalara dahil olma potansiyelinin ortaya çıkarılması ve dahil olabileceği rota önerileri geliştirilmesi üzerine bir çalışma yapılmıştır. Özellikle Batı Akdeniz kentleri ile ortak değerlere sahip olan Eski Foça'nın kültürel önemi uluslararası rehber belgeler eşliğinde irdelenerek kültürel rotalara hangi değerler üzerinden eklemlenebileceği araştırılmıştır. Bu çalışmanın, bölgenin sürdürülebilir gelişimine katkı sağlaması, turizmin bölgedeki olumsuz etkilerini en aza indirerek doğal ve kültürel kaynaklar için bilinçli bir kullanım modeli sunması, ulusal/uluslararası ilişkileri güçlendirerek yeni fon ve projelere erişimi kolaylaştırması öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Eski Foça, Tarihi Kent, Kültürel Önem, Kültürel Rota, Kültür Turizmi, Kentsel Koruma

Monuments as Tourism Attractions and their Cultural Heritage Value: The Case of the Gallipoli Historical Area of the Gallipoli Campaign

Assoc. Prof. Dr. Oğuz Diker^a, Adnan Çetinkaya^b and Sıtkı Tıkır^c

^aÇanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Applied Science, Turkey
odiker@gmail.com

^bKarabük University, Safranbolu Vocational School, Turkey
acetinkaya@karabuk.edu.tr

^cÇanakkale Onsekiz Mart University, School of Graduate Studies, Turkey
sitkitikir@gmail.com

Abstract

Monuments are among the most significant cultural heritage elements that convey the traces of the past to the present as tangible carriers of collective memory. They ensure that the historical events shaping a society, as well as its heroism, losses, and shared sufferings, are remembered and passed down through generations. In this respect, monuments gain importance not only with their aesthetic or architectural value but also with the symbolic meanings they carry and their contribution to collective memory. They play a major role in the construction of identity and the strengthening of national belonging. Moreover, the preservation and transmission of monuments to future generations is a strategic necessity for ensuring cultural continuity. In the modern heritage management approach, monuments are not only seen as structures representing the past but are also considered living spaces that serve functions of education, commemoration, and awareness-raising. This study examines the value of monuments located in the Gallipoli Peninsula, where the Gallipoli Campaign took place, as elements of cultural heritage. Cemeteries, memorials, and museums within the Gallipoli Historical Area are analyzed from historical, sociological, and cultural perspectives. The study emphasizes that monuments do not only remind us of the traces of war but also play a significant role in the formation of collective memory and the reinforcement of national identity. A qualitative research method was adopted, supported by literature review, field studies, and observations. Findings reveal that the monuments in the Gallipoli Historical Area act as cultural heritage elements that convey messages of peace, unity, and solidarity at both national and international levels. Accordingly, it is concluded that sustainable heritage management strategies are needed to ensure the preservation, promotion, and transmission of these monuments to future generations.

Keywords: Cultural heritage, monuments, Gallipoli Campaign, Gallipoli Historical Area, tourism attraction

Turistik Cazibe Olarak Anıtlar ve Kültürel Miras Değeri: Çanakkale Savaşları Gelibolu Tarihi Alanı Örneği

Özet

Anıtlar, toplumsal belleğin somut taşıyıcıları olarak geçmişin izlerini günümüze ulaştıran en önemli kültürel miras unsurlarındandır. Bir toplumu şekillendiren tarihsel olayların hatırlanmasını, kahramanlıkların, kayıpların ve ortak acıların kuşaktan kuşağa aktarılmasını sağlarlar. Bu yönüyle anıtlar, yalnızca estetik ya da mimari değerleriyle değil, taşıdıkları sembolik anlamlar ve kolektif

hafızaya yaptıkları katkılarla da önem kazanır. Toplumların kimlik inşasında ve ulusal aidiyet duygusunun pekiştirilmesinde anıtların rolü büyüktür. Bununla birlikte, anıtların korunması ve gelecek kuşaklara aktarılması, kültürel sürekliliğin sağlanması açısından stratejik bir gerekliliktir. Modern miras yönetimi anlayışında, anıtlar yalnızca geçmişi temsil eden yapılar olarak değil; eğitim, anma ve farkındalık işlevi gören yaşayan mekânlar olarak değerlendirilir. Bu çalışma, Çanakkale Savaşları'nın geçtiği Gelibolu Yarımadası'nda bulunan anıtların kültürel miras olarak taşıdığı değeri incelemektedir. Çalışmada, Gelibolu Tarihi Alanı'nda yer alan şehitlikler, anıtlar ve müzeler tarihsel, sosyolojik ve kültürel boyutlarıyla ele alınmıştır. Anıtların yalnızca savaşın izlerini hatırlatmakla kalmayıp, toplumsal hafızanın oluşumunda ve ulusal kimliğin pekişmesinde oynadığı rol vurgulanmıştır. Nitel araştırma yöntemi kullanılarak literatür taraması yapılmış, alan çalışmaları ve gözlemlerle desteklenmiştir. Bulgular, Gelibolu Tarihi Alanı'ndaki anıtların ulusal ve uluslararası düzeyde barış, birlik ve dayanışma mesajı taşıyan birer kültürel miras ögesi olduğunu ortaya koymaktadır. Bu bağlamda, anıtların korunması, tanıtılması ve gelecek kuşaklara aktarılması için sürdürülebilir miras yönetimi stratejilerine ihtiyaç duyulduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kültürel miras, anıtlar, Çanakkale Savaşları, Gelibolu Tarihi Alanı, turizm cazibesi

An Analysis of Touristic Product Design Process of Traditional Mansions in Burdur Province

Assoc. Prof. Dr. Uğur Kılınç^a and Adalet İnce^b

^aBurdur Mehmet Akif Ersoy University, Faculty of Tourism, Turkey
ugurkilinc@mehmetakif.edu.tr

^bBurdur Mehmet Akif Ersoy University, Master's Student at Institute of Social Science, Turkey
adaletince2521@gmail.com

Abstract

Mansions are considered tangible cultural heritage in terms of the memory of cities, and today they are actively involved in tourism activities targeting different types of tourism after being restored. Tourist products encompass all kinds of multiple products that tourists can benefit from at the destination. Mansions are important in terms of preserving cultural architecture and heritage and are seen as important structures in increasing the attractiveness of destinations as tourist products. Burdur province, with its newly developing tourism potential, is striving to offer alternative tourist products to Mediterranean Region tourism. One of these differences is seen in the transformation of the mansions in Burdur province into tourist products. The aim of this study is to examine the tourism potential of seven mansions located in the center of Burdur province, namely Baki Bey Mansion, Taş Oda Mansion, Mısırlılar House, Çelikbaşlar Mansion, Muallim Sırrı Özkan Cultural House, and Piri Başlar Mansion. This study will focus on the processes by which these mansions, which have been turned into tourist attractions, participate in tourism and the types of tourism they cater to within this process. Data will be collected through semi-structured interviews with the individuals or institutions that have the right to use the mansions.

Keywords: Mansions, Architectural Culture, Tourism, Types of Tourism, Architecture and Tourism

Burdur İli Konaklarının Turistik Ürün Tasarım Sürecine Yönelik Bir İnceleme

Özet

Konaklar, kentlerin bellekleri açısından somut kültürel miras olarak görülmekle beraber günümüzde restore edilerek farklı turizm çeşitlerine yönelik turizm faaliyetlerinde aktif olarak yer almaktadır. Turistik ürün, turistin destinasyonda yararlanması mümkün olan her türlü ve çoklu ürünleri kapsamaktadır. Konaklar, kültürel mimarinin ve mirasın korunması açısından önem arz ederken, turistik ürün olarak destinasyonların çekiciliklerini artırma yönünde önemli yapılar olarak görülmektedir. Burdur ili yeni gelişen turizm potansiyeli ile Akdeniz Bölgesi turizmine alternatif turistik ürünler sunma çabası içerisinde. Bu farklılıklardan bir tanesinin Burdur ilinde bulunan konakların turistik ürün haline getirilmesinin olduğu görülmektedir. Bu çalışmanın amacı; Burdur ili merkezinde bulunan Baki Bey Konağı, Taş Oda Konağı, Mısırlılar Evi, Çelikbaşlar Konağı, Muallim Sırrı Özkan Kültür Evi, Piri Başlar konağı olarak isimlendirilen yedi konağın turizm potansiyeli açısından incelenmesidir. Bu incelemede turistik ürün haline getirilen konakların turizme katılma süreçleri ve bu süreç içerisinde hitap ettikleri turizm çeşitleri üzerinde durulacaktır. Çalışmada, konakların kullanım hakkı bulunan kişi ya da kurumlar ile yarı yapılandırılmış görüşme tekniği ile veri toplanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Konaklar, Mimari Kültür, Turizm, Turizm Çeşitleri, Mimarlık ve Turizm

Examination of the Landscape Features of Ancient Cities and Cultural Heritage Tourism: The Ancient City of Aphrodisias

Assoc. Prof. Dr. Abdurrahman Dinç^a , Graduate Student Abdullah Özer^b

^a Necmettin Erbakan University, Faculty of Tourism, Department of Tourism Guidance, Konya
a.dinc@erbakan.edu.tr

^b Necmettin Erbakan University, Institute of Social Sciences, Department of Ecotourism Guidance, Konya
abdullah0.az88@gmail.com

Abstract

This study examines the landscape features of the ancient city of Aphrodisias and its potential for cultural heritage tourism. Ancient cities shed light on the social, economic, and cultural life of past civilizations not only through architectural remains but also through their natural settings. Aphrodisias is located in the Karacasu town of Aydın and was prominent in ancient times as a center of art, religion, and trade. The research employed qualitative methods combined with an extensive literature review. This approach enabled a multidimensional evaluation of Aphrodisias's historical development, landscape features, tourism potential, and sustainability aspects. The city's fertile agricultural lands, marble quarries, biodiversity, and strategic location shaped its socio-economic structure over centuries. Monumental remains such as the Temple of Aphrodite, the Stadium, the Theatre, and the Sebasteion highlight its cultural and architectural richness, while the Aphrodisias Museum plays a central role in transmitting its sculptural heritage. Findings reveal that the inclusion of Aphrodisias on the UNESCO World Heritage List contributes significantly to local economic growth and the preservation of cultural identity. Aphrodisias is identified as a destination that exemplifies sustainable cultural heritage tourism through its unique landscape and archaeological heritage. In conclusion, the ancient city of Aphrodisias has great potential in terms of its landscape features and cultural heritage tourism. While preserving its historical identity, the site offers visitors both an aesthetic and educational experience.

Keywords: Aphrodisias, ancient city, landscape, cultural heritage, sustainable tourism

Antik Kentlerin Peyzaj Özellikleri ve Kültürel Miras Turizmi Açısından İncelenmesi: Aphrodisias Antik Kenti

Özet

Bu çalışma, Aphrodisias Antik Kenti'nin peyzaj özelliklerini ve kültürel miras turizmi açısından potansiyelini incelemektedir. Antik kentler, yalnızca mimari kalıntılarıyla değil, aynı zamanda doğal çevreleriyle de geçmiş uygarlıkların sosyal, ekonomik ve kültürel yaşamına ışık tutar. Aphrodisias, Aydın'ın Karacasu ilçesinde yer almakta olup, antik çağda sanat, din ve ticaret merkezi olarak öne çıkmıştır. Araştırmada nitel araştırma teknikleri kullanılmış ve kapsamlı bir literatür taraması gerçekleştirilmiştir. Böylece Aphrodisias'ın tarihsel gelişimi, peyzaj özellikleri, turizm potansiyeli ve sürdürülebilirlik boyutları çok yönlü olarak değerlendirilmiştir. Kentin verimli tarım alanları, mermer ocakları, biyolojik çeşitliliği ve stratejik konumu, tarih boyunca ekonomik ve toplumsal yapıyı şekillendirmiştir. Afrodit Tapınağı, Stadyum, Tiyatro ve Sebasteion gibi yapılar, Aphrodisias'ın kültürel ve mimari zenginliğini yansıtırken; Aphrodisias Müzesi, heykeltıraşlık geleneğini günümüze

6. Turizmde Mimarlık ve Kültürel Miras Kongresi 6th Congress on Architecture and Cultural Heritage in Tourism

taşımaktadır. Bulgular, UNESCO Dünya Mirası Listesi'nde yer alan Afrodisias'ın korunarak turizme kazandırılmasının hem yerel ekonomi hem de kültürel kimlik açısından önemli katkılar sunduğunu göstermektedir. Afrodisias, peyzaj özellikleri ve arkeolojik mirasıyla kültürel miras turizminin sürdürülebilir gelişimine örnek teşkil eden bir destinasyon olarak değerlendirilmektedir. Sonuç olarak, Afrodisias Antik Kenti, peyzaj özellikleri ve kültürel miras turizmi açısından büyük bir potansiyele sahiptir. Kent, tarihsel kimliğini korurken ziyaretçilere hem estetik hem de eğitici bir deneyim sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Afrodisias, antik kent, peyzaj, kültürel miras, sürdürülebilir turizm

The Philosophy of Developing Museums in the Open Air

Tamasha Isayeva

*Institute of Architecture and Art of ANAS department "Problems of defence and rectoration of architectural monuments" researcher
isayevataamasha@gmail.com*

Abstract

The principles of creation and formation open-air museums are one of the main issues to be implemented in the context development of the modern architecture. First of all, the main purpose of the protection and conservation historical sites is to ensure the return of a nation, realizing the value of its material and spiritual heritage, and then the integration of the economic, political and cultural heritage of their country into the world culture. It should be noted that in this process, the conservation and restoration of historical sites that have been turned into open-air museums is a complex process and we are responsible for transmitting it to future generations while preserving the characteristics of its urban and architectural image.

Keywords: open-air museums, historical places, restoration, conservation, philosophy, development, architecture

Açıq Səma Altında Muzeylərə Çevrilmiş Məkanların Memarlıq Fəlsəfəsi

Xülasə

Açıq səma altında muzeylərin yaranması və formalaşması prinsipləri müasir memarlığın inkişafı kontekstinin həyata keçiriləcək əsas məsələlərindəndir. Tarixi məkanların mühafizə və konservasiya olunmasının əsas məqsədi hər şeydən əvvəl bir millətin öz maddi-mənəvi irsinin dəyərini dərk edərək özünə qayıtmasını, daha sonra ölkəsinin iqtisad-siyasi, mədəniyyətinin dünya mədəniyyətinə inteqrasiyasını təmin etməkdən ibarətdir. Qeyd edək ki, bu prosesdə açıq səma altında muzeylərə çevrilən tarixi məkanların konservasiya və bərpası mürəkkəb bir proses olub onun səhərsalma və memarlıq obrazının xarakterik xüsusiyyətlərini qoruyaraq gələcək nəsillərə çatdırmaq kimi məsuliyyət daşıyır, bu təsirdən qaynaqlanan inkişaf fəlsəfəsinin mahiyyətini aydınlaşdırır.

Açar sözlər: Açıq səma altında muzeylər, tarixi məkanlar, bərpa, konservasiya, fəlsəfə, inkişaf, memarlıq

Synthesis of Architecture and Tourism in the Northern Region of Azerbaijan

Junior research fellow Aslankhanova Salina Raviddinovna

National Academy of Sciences of Azerbaijan Institute of Architecture and Art

Baku Azerbaijan

salina.mamedguseynova@rambler.ru

Abstract

Northern Azerbaijan is one of the country's largest regions, offering enormous potential for developing various types of tourism: from cultural and educational tours to visits to unique recreational sites and mountain trips. The magnificent landscape and rich historical and architectural heritage attract tourists from all over the world. This, in turn, is contributing to the region's rapid development as a resort area. The number of people seeking to explore its historical and cultural attractions is growing every year. In this aspect, cultural tourism is the best means and method for getting acquainted with the cultural heritage of generations. The synthesis of architecture and tourism lies in the development of tourist infrastructure, taking into account unique historical and cultural architectural objects in harmony with natural landscapes.

Key words: cultural tourism; spiritual culture, resort, infrastructure, tourist attractions, local flavor.

Azərbaycan'ın Kuzey Bölgesində Mimarlık ve Turizmin Sentezi

Özet

Kuzey Azərbaycan, ülkenin en büyük bölgelerinden biri olup, kültürel ve eğitim turlarından eşsiz dinlenme alanlarına ziyaretlere ve dağ gezilerine kadar çeşitli turizm türlerinin geliştirilmesi için muazzam bir potansiyel sunmaktadır. Muhteşem manzarası ve zengin tarihi ve mimari mirasıyla dünyanın dört bir yanından turist çekmektedir. Bu da bölgenin bir tatil beldesi olarak hızla gelişmesine katkıda bulunmaktadır. Tarihi ve kültürel güzelliklerini keşfetmek isteyen insan sayısı her geçen yıl artmaktadır. Bu açıdan kültür turizmi, nesillerin kültürel mirasını tanımanın en iyi araç ve yöntemidir. Mimarlık ve turizmin sentezi, doğal manzaralarla uyum içinde, özgün tarihi ve kültürel mimari objelerin dikkate alındığı turizm altyapısının geliştirilmesinde yatmaktadır. Bu, bölgenin zengin mimari mirasına turist çekecek şekilde yerel karakteri yansıtan yeni binaların restorasyonu, yenilenmesi ve inşasını içerir.

Anahtar kelimeler: kültürel turizm; manevi kültür, tatil köyü, altyapı, turistik yerler, yerel lezzet

Historical-Cultural Reserves in Azerbaijan - as Potential Objects for Tourism Development

Assoc. Prof. Dr. Rahiba Aliyeva

*Institute of Architecture and Art of ANAS Professor of BMA, corresponding member of IAAEC,
rahibe_aliyeva@mail.ru (Azerbaijan)*

Abstract

On the territory of the republic, the Ministry of Culture has registered 6308 archaeological, architectural and landscape gardening structures, 28 historical and cultural reserves. Monuments and historical and cultural reserves function as "open-air museums" as museum exhibits. "Open 45 Azərbaycanca tarix-mədəniyyət qoruqları "açıq səma altında muzeylər" kimi Air Museums" is one of the activities of the museum, which involves a museum exposition of a real historical and cultural heritage. The idea of creating the first open-air museums (scans) was put forward by the Swedish philologist and ethnographer Arthur Hazelius. Exhibiting immovable heritage, as well as historical and cultural reserves in Azerbaijan as "Open-air museums" is one of the means for introducing our historical heritage to future generations and the world, and for the development of tourism. Proper organization of such museums, implementation of infrastructure projects, and advertising both within and outside the country can attract tourists to such places, which in turn can have a positive impact on the country's economy.

Keywords: historical and cultural reserves, tourism, architectural heritage, archaeological reserves, architectural reserves, «open-air museums».

Azərbaycanda Tarix-Mədəniyyət Qoruqları- Turizmin İnkişafının Potensial Obyektləri Kimi

Xülasə

Respublika ərazisində Mədəniyyət Nazirliyi tərəfindən 6308 arxeoloji, memarlıq və bağ-park qurğuları, 28 Tarix-mədəniyyət qoruqları dövlət qeydiyyatına alınmışdır. Abidələr və tarix-mədəniyyət qoruqları muzey eksponatları kimi "Açıq səma altında muzeylər" kimi fəaliyyət göstərir. "Açıq səma altında muzeylər" muzey fəaliyyətinin istiqamətlərindən biridir. Bu, daşınmaz tarixi-mədəni irsin muzey nümayişini nəzərdə tutur. İlk açıq səma altında muzeylərin(skancen) yaradılması ideyası İsveç filoloqu və etnoqrafı Artur Hazelius tərəfindən irəli sürülmüşdür. Azərbaycanda daşınmaz irsin, eləcə də tarix-mədəniyyət qoruqlarının "Açıq səma altında muzeylər" kimi sərgilənməsi tarixi irsimizin gələcək nəsillərə, dünyaya tanıtılması, turizmin inkişafı üçün olan vasitələrdəndir. Belə muzeylərin düzgün təşkili, infrastruktur layihələrin həyata keçirilməsi, həm ölkə daxilində və ölkə xaricində reklam işlərinin aparılması turistlərin belə məkanlara cəlb olunması, bu da öz növbəsində ölkə iqtisadiyyatına müsbət təsiri ilə nəticələnə bilər.

Açar sözlər: Tarix-mədəniyyət qoruqları, turizm, memarlıq irsi, arxeoloji qoruqlar, memarlıq qoruqları, "açıq səma altında muzeylər"

The Role of Ethnocenters in the Development of Tourism in Azerbaijani Culture

Assoc.Prof. Sevinc Tangudur

*PhD. Architect, Azerbaijan National Academy of Sciences (ANAS), Institute of Architecture and Art
sevinc@tangudur.com.tr, sevinc.tangudur.mii@gmail.com*

Abstract

The protection, restoration, and repair of historical and cultural monuments in our country are of great importance for the development and promotion of local customs and traditions. In this regard, various projects are being implemented in our country under the leadership of the State Service for the Protection, Development and Restoration of Cultural Heritage, with substantial investment from the state budget. At the same time, there is a great need to create ethnocenters in various economic regions of Azerbaijan for the organization and development of cultural heritage. For this purpose, many projects that meet the requirements of the modern era have been implemented. The sketch projects of the complexes, which are presented as examples of modern architecture, include all the features that glorify the ethnoculture of the region where they will be located and are considered useful both from a cultural and commercial perspective. The second stage after the construction is to bring attention to the surrounding environment of the complexes and create small recreational areas around them. These recreational areas may consist of cafes and teahouses serving national cuisine, small parks and souvenir kiosks. The area of these complexes may vary between 3000-9000 m², depending on their function.

Keywords: Architecture and Tourism, Architectural Tours, Ethnocenters, Cultural Tourism

Azərbaycan Mədəniyyətində Turizmin İnkişafında Etnomərkəzlərin Rolu

Xülasə

Yerli adət ənənələrinin inkişafı, tanıtımı üçün ölkəmizdə tarix və mədəniyyət abidələrinin mühafizəsi, bərpa, təmiri işləri mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Bununla bağlı Mədəni İrsin Qorunması, İnkişafı və Bərpası üzrə Dövlət Xidmətinin başçılığı ilə ölkəmizdə, dövlət büdcəsindən əsaslı vəsait qoyuluşu hesabına, icrası nəzərdə tutulan müxtəlif layihələr həyata keçirilməkdədir. Bununla yanaşı hazırkı dövrdə, mədəni irsin təşkili və inkişaf etdirilməsi üçün Azərbaycanın müxtəlif iqtisadi bölgələrində etnomərkəzlərin yaradılmasına böyük ehtiyac var. Bu məqsədlə müasir dövrün tələblərinə uyğun olan bir çox layihələr həyata keçirilmişdir. Modern memarlıq nümunəsi olaraq təqdim edilən komplekslərin eskiz layihələrində, yerləşəcəyi bölgənin etnomədəniyyəti tərənnüm edən, həm mədəniyyət baxımdan, həm də ticari baxımdan faydalı sayılan bütün xüsusiyyətlər nəzərdə tutulmuşdur. Komplekslərin əhatə mühitinin diqqətə çatdırılması və onun ətrafında kiçik istirahət məkanlarının yaradılması, inşasından sonrakı ikinci mərhələdir. Bu istirahət məkanları, milli mətbəx nümunələrinin təqdim edildiyi kafe və çayxanalardan, kiçik parklardan və suvenir köşklərindən ibarət ola bilər. Bu komplekslərin sahəsi funksiyasından asılı olaraq 3000-9000 m²-lər arasında dəyişə bilər.

Keywords: Memarlıq və Turizm, Memarlıq Turları, Etnomərkəzlər, Mədəni Turizm

The Historical and Cultural Legacy of the Izmir Fair: An Archival Perspective

İbrahim Soydan

Master's Student at Çanakkale Onsekiz Mart University, Department of Cultural Heritage

ibrahimsoydancanakkale@gmail.com

Abstract

The foundation of the Izmir Fair was laid in 1923 during the Izmir Economic Congress, which was organized with the goal of establishing a national economy for the newly founded Turkish Republic. The exhibition held as part of this congress became the first step toward what would eventually become a long-standing tradition. Initially national in scope, these early exhibitions and fairs gradually gained an international dimension, culminating in their transformation into the Izmir International Fair in 1936. Beyond being a mere economic event, the Izmir International Fair has served as a tangible reflection of the Republic of Turkey's vision for international relations and modernization. Furthermore, the Fair continues to hold a significant place in the social life of Izmir residents today, making it not just a cultural heritage site but also one of the most cherished images in the city's collective memory. This paper will examine the historical development of the Fair from multiple perspectives using archival documents from the Presidency of the Republic of Turkey State Archives. These primary sources will provide a detailed analysis, demonstrating the state's commitment to the Fair, the economic and social relationships of numerous foreign countries with the Fair, and the immense interest shown by the people of Izmir.

Keywords: Izmir Fair, State National Archives, Cultural Heritage

Kültürel Miras olarak İzmir Fuarının Tarihsel Kökenine Devlet Arşivinden Bir Bakış

Özet

İzmir Fuarı'nın temeli, 1923 yılında milli ekonomiyi kurma hedefiyle düzenlenen İzmir İktisat Kongresi'nde atıldı. Bu kongre kapsamında kurulan sergi, zamanla bir gelenek haline gelecek İzmir Fuarı'nın ilk adımı oldu. Başlangıçta ulusal bir nitelik taşıyan bu sergi ve panayır, zamanla uluslararası bir boyut kazanarak 1936 yılında İzmir Enternasyonal Fuarı'na dönüştü. İzmir Enternasyonal Fuarı, sadece ekonomik bir etkinlik olmanın ötesinde, Türkiye Cumhuriyeti'nin uluslararası ilişkiler ve modernleşme vizyonunun somutlaşmış bir aynası olmuştur. Öte yandan fuarın günümüzde dahi İzmirlilerin toplumsal yaşamında önemli bir yeri vardır; dolayısıyla fuar, kültürel bir miras olmasının yanında şehrin kolektif belleğindeki en değerli imgelerden birisi olma özelliğini halen korumaktadır. Tebliğimizde, Türkiye Cumhuriyeti Devlet Arşivleri Başkanlığı'ndaki arşiv vesikalarıyla fuarın tarihi gelişimi çok boyutlu bir yaklaşımla incelenecektir. Bu birincil kaynaklar, devletin fuara verdiği önemi, birçok yabancı ülkenin fuarla olan ekonomik ve sosyal ilişkisini ve İzmir halkının fuara gösterdiği büyük ilgiyi kanıtlar nitelikte bir analiz sunacaktır.

Anahtar Kelimeler: İzmir Fuarı, Devlet Arşivleri, Kültürel Miras

The Interaction of Architecture and Tourism in Elazığ: The Role of Historical, Natural and Cultural Spaces

Buket İpek Akyol^a and Prof. Dr. İclal Aluçlu^b

^aDicle University, Faculty of Architecture, Turkey

buketipekakyol@gmail.com

^bDicle University, Faculty of Architecture, Turkey

ialuclu@dicle.edu.tr

Abstract

Elazığ, located in eastern Turkey, is a city notable for its rich history, natural beauty, and cultural heritage. Numerous areas, including Harput's historical heritage, the touristic appeal of Buzluk Cave, and the natural beauty of Lake Hazar, are among the key elements that strengthen the city's tourist potential. The research aims to reveal the multidimensional relationship between Elazığ's architectural heritage and touristic assets, to examine the city's potential as a "brand city," and to offer strategic recommendations for sustainable tourism development. The study analyzes the architectural features of touristic areas, assessing their contributions to tourism and highlighting the role of architecture in transmitting Elazığ's cultural heritage to future generations. This research, based on qualitative and quantitative methods, is supported by data obtained through literature review, on-site observation, and structured interviews. The findings demonstrate that preserving and integrating architectural heritage into tourism can contribute to the city's sustainable development. As a result of the research, the preservation, re-functioning and integration of Elazığ's historical, natural and cultural values with a holistic approach will contribute to both the economic development of the city and the process of becoming a brand city. The study aims to offer suggestions for regional development strategies by emphasizing the integral role of architecture with tourism in the specific case of Elazığ.

Keywords: Tourism, Architecture, Sustainable Development, Urban Planning, Brand City

Elazığ'da Mimarlık Ve Turizmin Etkileşimi: Tarihi, Doğal Ve Kültürel Mekânların Rolü

Özet

Elazığ, Türkiye'nin doğusunda yer alan; zengin tarihi, doğal güzellikleri, kültürel mirası ile dikkat çeken bir kenttir. Harput'un tarihi dokusu, Buzluk Mağarası'nın turistik çekiciliği, Hazar Gölü'nün doğal güzelliği gibi birçok bölge, kentin turistik potansiyelini güçlendiren temel unsurlar arasında yer almaktadır. Araştırmanın amacı, Elazığ'ın mimari mirası ile turistik değerleri arasındaki çok boyutlu ilişkiyi ortaya koymak, bu bağlamda kentin bir "marka şehir" olma potansiyelini incelemek ve sürdürülebilir turizm gelişimine yönelik stratejik öneriler sunmaktır. Çalışma kapsamında, turistik bölgelerin mimari özellikleri analiz edilerek, turizme sağladığı katkılar değerlendirilmiş ve Elazığ'ın kültürel mirasının gelecek kuşaklara aktarılmasında mimarlığın rolünü vurgulanmıştır. Nitel ve nicel yöntemlere dayalı bu araştırma, literatür taraması, yerinde gözlem ve yapılandırılmış görüşmeler yoluyla elde edilen verilerle desteklenmiştir. Elde edilen bulgular, mimari mirasın korunarak turizme entegre edilmesinin, kentin sürdürülebilir kalkınmasına katkı sunabileceğini ortaya koymaktadır. Araştırma sonucunda, Elazığ'ın tarihi, doğal ve kültürel değerlerinin bütüncül bir yaklaşımla

6. Turizmde Mimarlık ve Kültürel Miras Kongresi 6th Congress on Architecture and Cultural Heritage in Tourism

korunması, yeniden işlevlendirilmesi ve turizmle bütünleştirilmesi, hem kentin ekonomik kalkınmasına hem de marka şehir olma sürecine katkı sağlayacaktır. Çalışma, Elazığ özelinde mimarlığın turizmle olan bütünleşik rolünü vurgulayarak, bölgesel kalkınma stratejileri için öneriler sunmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Turizm, Mimarlık, Sürdürülebilir Kalkınma, Kentsel Planlama, Marka Şehir

Cultural Heritage Resources as a Key Factor in the Development of Cultural Tourism

Fargana Ismail gizi Huseynova

*Leading Researcher of the Department of "Culturology and Theory of Art" of the ANAS Institute of
Architecture and Art PhD in Culturology, Associate Professor
fargana.huseynova68@gmail.com*

Abstract

One of the most important areas of the state policy implemented in the Republic of Azerbaijan in recent years with the aim of increasing the share of the non-oil sector in the country's economy is the systematic development of the tourism industry. The cultural tourism sector is the most important and most promising area in the tourism industry in terms of developing the tourism experiences in Azerbaijan. The most important tourism resource used in the creation of cultural tourism products is our country's national and cultural heritage. Considering the uniqueness of cultural heritage examples, their distinctive features and elements associated with the diversity of cultural self-expression, it seems that Azerbaijan has more diverse and multifaceted cultural tourism resources than other neighboring countries and regions. This point is very important, as the number of tourists traveling for the purpose of cultural tourism is growing in the tourism market every year. Cultural tourism is a form of tourism that refers to the cultural heritage resources of a destination and transforms these resources into a product for consumption by tourists. Cultural tourism encompasses cultural heritage sites or cultural heritage resources, and therefore, in order to understand the concept of cultural tourism, it is necessary to first understand the concept of cultural heritage. The tourism sector, which uses cultural heritage resources, has positive and negative impacts on its development and sustainability. Because on the one hand, the growing tourist demand provides a solid political and economic basis for the protection of cultural heritage. On the other hand, the growth in the number of visitors, the unbalanced use of cultural heritage resources, their misuse and the tourism pressure without taking into account their cultural values can pose a real threat to the sustainability of cultural heritage sites. That is why the field of "cultural heritage management" and the field of "cultural tourism management" should be developed in parallel, taking each other into account. When developing cultural tourism, it is necessary to take into account the opinions of experts in the field of cultural heritage management. Otherwise, cultural tourism can have a very negative impact on cultural heritage values. For this purpose, information signs, warning instructions are used in the territory of various monuments, and certain time restrictions are set for visiting. Azerbaijan has state institutions responsible for cultural heritage management. One of the most important institutions in the field of cultural heritage is the various scientific institutes and organizations of the Azerbaijan National Academy of Sciences. A number of cultural tourism routes have been developed in Azerbaijan in recent years. The tourism route of Jewish heritage, the tourism route of Wine road and the tourism route of Silk Road can be highlighted among them. When developing cultural heritage elements as tourism product, its significance is first studied and assessed, and all the necessary services and infrastructure needs are created for the traveler to see and experience it. The development of cultural tourism in Azerbaijan can be an important tool for shaping the country's image in the international community.

Key words: Cultural tourism, cultural heritage resources, Republic of Azerbaijan, UNESCO, Basgal

Kültürel Turizmin Gelişmesinde Önemli Bir Faktör Olarak Kültürel Miras Kaynakları

Özet

Azerbaycan Cumhuriyeti'nde son yıllarda ülke ekonomisinde petrol dışı sektörün payını artırmayı amaçlayan devlet politikasının en önemli yönlerinden biri turizm sektörünün sistematik gelişimidir. Azerbaycan'da turizm deneyimlerinin geliştirilmesi açısından kültür turizmi sektörü, turizm sektöründeki en önemli ve potansiyel alandır. Kültürel turizm ürünlerinin hazırlanmasında kullanılan en önemli turizm kaynağı, ülkemizin ulusal-kültürel mirasıdır. Kültürel miras örneklerinin benzersizliği, kendine özgü özellikleri ve kültürel ifade çeşitliliği göz önüne alındığında, Azerbaycan'ın diğer komşu ülke ve bölgelere göre daha çeşitli ve çok yönlü kültürel turizm kaynaklarına sahip olduğu görülmektedir. Bu nokta çok önemlidir, çünkü turizm pazarında kültür turizmi amacıyla seyahat eden turist sayısı her geçen yıl artmaktadır. Kültür turizmi, bir destinasyonun kültürel miras kaynaklarından yararlanan ve bu kaynakları turistlerin tüketeceği ürünlere dönüştüren bir turizm biçimidir. Kültür turizmi, kültürel miras örneklerini veya kültürel miras kaynaklarını kapsamaktadır ve bu nedenle kültürel turizm kavramını anlayabilmek için öncelikle kültürel miras kavramını anlamak gerekmektedir. Kültürel miras kaynaklarını kullanan turizm sektörü, hem olumlu hem de olumsuz bir şekilde gelişimi ve sürdürülebilirliği üzerinde etkilidir. Çünkü bir yandan artan turist talebi, kültürel mirasın korunması için güçlü bir politik ve ekonomik temel oluşturmaktadır. Öte yandan, ziyaretçi sayısındaki artış, kültürel miras kaynaklarının dengesiz kullanımı, kötüye kullanımı ve kültürel değerleri dikkate alınmadan turizmin aşırı yüklenmesi, kültürel miras alanlarının sürdürülebilirliği için gerçek bir tehdit oluşturabilir. Bu nedenle "kültürel miras yönetimi" ve "kültür turizmi yönetimi" alanları, birbirini dikkate alarak paralel olarak geliştirilmelidir. Kültür turizmi geliştirilirken, kültürel miras yönetimi alanında uzman kişilerin görüşlerinden yararlanılmalıdır. Aksi takdirde, kültür turizmi kültürel miras değerleri üzerinde çok olumsuz etkilere yol açabilir. Bu amaçla, çeşitli anıtların bulunduğu alanlarda eğitici tabelalar ve uyarılar kullanılır ve ziyaret için belirli zaman kısıtlamaları getirilir. Azerbaycan'da kültürel miras yönetiminden sorumlu devlet kurumları bulunmaktadır. Kültürel miras alanındaki en önemli kurumlardan biri, Azerbaycan Milli Bilimler Akademisi bünyesindeki çeşitli bilim enstitüleri ve kuruluşlarıdır. Son yıllarda Azerbaycan'da bir dizi kültürel turizm rotası geliştirilmiştir. Bunlar arasında Yahudi Mirası Turizm Rotası, Şarap Yolu Turizm Rotası ve İpek Yolu Turizm Rotası öne çıkmaktadır. Kültürel miras unsurları bir turizm ürünü olarak geliştirilirken, öncelikle önemi incelenir ve değerlendirilir; gezginlerin bunları görüp deneyimlemesi için gerekli tüm hizmet ve altyapı ihtiyaçları oluşturulur. Azerbaycan'da kültür turizminin geliştirilmesi, ülkenin uluslararası arenadaki imajını şekillendirmede önemli bir araç olabilir.

Anahtar Kelimeler: Kültür turizmi, kültürel miras kaynakları, Azerbaycan Cumhuriyeti, Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Örgütü, Basqal

The Role of Mass Culture in the Organization of Tourism

Gulchin Kazimi Aliabbas Gizi

*Leading Researcher of the Department of "Culturology and Theory of Art", of the ANAS Institute of
Architecture and Art, PhD in Culturology, Associate Professor
gulchinkazimi@gmail.com*

Abstract

Tourism is one of the most active forms of recreation and entertainment, as well as plays a special role in the implementation of socio-economic, cultural-political and culturological functions. Azerbaijan with a favorable geographical location on the Caspian coast, beautiful nature, medical mineral waters, oil and mud, as well as a rich historical and cultural heritage can achieve great success and income in this area. The development of tourism also contributes to the creation of additional jobs, additional income from the sale of some consumer and agricultural goods in the regions, as well as the effective organization of the population's recreation. The development of tourism influences the development of culture as a whole, especially mass culture. Mass cultural events, entertainment, music, dance are the factors that tourists are most interested and ensure the effectiveness of cultural and leisure time. Given the importance of tourism for the republic, the country's president first made changes in the management structure. A decree was signed to establish of the Ministry of Culture and Tourism in 2006. In subsequent years, a decree was issued on the development of tourism in Azerbaijan and the State Programs covering various fields of tourism. As a result, large-scale infrastructures are being created in Azerbaijan today: highways that meet international standards are being laid, bridges are being constructed, multi-star hotels are being built in Baku and the regions, a magnificent winter-summer tourism complex such as "Shahdag" is being created, etc. When constructing such large-scale structures, it is impossible not to take into account the architectural and city planning features. In this regard, the Decree of the President of the Republic of Azerbaijan on the implementation of the Law of the Republic of Azerbaijan "On Architectural Works" signed on June 13, 1998 regulates the issues in this area. It is an undeniable fact that tourism has become one of the most fashionable sectors in the world, including Azerbaijan in recent years. Approximately 10% of the world's population participates in the international tourism movement in modern times. There is no accurate data on the number of people participating in domestic tourism processes. On the other hand, the place of tourism in the global economy is also constantly growing. Studies show that tourism will become one of the most important sectors of the global economy in the coming years. Research by the World Tourism Organization shows that the number of people participating in tourism processes and the economic impact of tourism will continue to grow. The article deals with the study of the prospects for the development of tourism in Azerbaijan and assessment of the cultural experience. The study of tourism issues is important not only from a socio-economic point of view, but also from a cultural-political point of view. This is because the phenomenon of tourism is studied, researched and supported as a cultural process. Organizations and societies that prioritize global values perceive tourism as an integral part of people's lives, an influential force contributing to the development of science and culture over time. The article explores issues of research and promotion of tourism as a cultural process that opens up broad prospects for a safe and secure future for all humanity.

Key words: national and spiritual heritage, tourism, marketing, cultural policy, recreation center

Turizmin Örgütlenmesinde Kitle Kültürünün Rolü

Özet

Turizm, en aktif rekreasyon ve eğlence biçimlerinden biri olmakla birlikte, sosyo-ekonomik, kültürel-politik ve kültürel işlevlerin hayata geçirilmesinde de özel bir öneme sahiptir. Hazar kıyısındaki elverişli coğrafi konumu, güzel doğası, şifalı mineral suları, petrol ve çamur kaynakları ve zengin tarihi ve kültürel mirasıyla Azerbaycan, bu alanda daha büyük başarı ve gelir elde edebilir. Turizmin gelişmesi aynı zamanda ek istihdam, yeni mekânların açılması, bölgelerdeki bazı tüketim ve tarım ürünlerinin satışından elde edilen ek gelir ve halk için rekreasyonel faaliyetlerin etkin bir şekilde organize edilmesi anlamına gelir. Turizmin gelişmesi, kültürün bir bütün olarak, özellikle de kitle kültürünün gelişmesini etkiler. Kitlesele kültürel etkinlikler, eğlence, müzik, dans, turistlerin en çok arzuladığı ve kültürel ve boş zamanın etkinliğini sağlayan unsurlardır. Turizmin cumhuriyet için önemini göz önünde bulunduran ülke cumhurbaşkanı, öncelikle yönetim yapısında değişiklikler yaptı. 2006 yılında Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın kurulması hakkında bir kararname imzalandı. Sonraki yıllarda, Azerbaycan'da turizmin geliştirilmesi ve çeşitli alanlarını kapsayan Devlet Programları hakkında bir kararname çıkarıldı. Sonuç olarak, bugün Azerbaycan'da büyük ölçekli altyapı çalışmaları devam ediyor: uluslararası standartlara uygun otoyollar inşa ediliyor, köprüler inşa ediliyor, Bakü ve bölgelerde çok yıldızlı oteller inşa ediliyor, "Şahdağ" gibi görkemli bir kış-yaz turizm kompleksi yaratılıyor vb. Bu tür büyük ölçekli yapıların inşası sırasında mimari ve kentsel planlama özelliklerinin dikkate alınmaması imkânsızdır. Bu bağlamda, Azerbaycan Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı'nın 13 Haziran 1998 tarihinde imzaladığı Azerbaycan Cumhuriyeti "Mimarlık Faaliyeti Hakkındaki" Kanunun Uygulanmasına Dair Kararnamesi bu alandaki konuları düzenlemektedir. Son yıllarda turizmin, Azerbaycan da dahil olmak üzere, dünyada en gözde sektörlerden biri haline geldiği yadsınamaz bir gerçektir. Modern zamanlarda, dünya nüfusunun yaklaşık % 10'u uluslararası turizm hareketine katılmaktadır. Yurt içi turizm faaliyetlerine katılan kişi sayısı hakkında kesin bir veri bulunmamaktadır. Öte yandan, turizmin dünya ekonomisindeki yeri de sürekli artmaktadır. Araştırmalar, turizmin önümüzdeki yıllarda dünya ekonomisinin en önemli sektörlerinden biri haline geleceğini göstermektedir. Dünya Turizm Örgütü'nün araştırmaları, turizm süreçlerine katılan insan sayısının ve turizmin ekonomik etkisinin artmaya devam edeceğini göstermektedir. Makale, Azerbaycan'da turizmin gelişme olasılıklarını ele almakta ve kültürel uygulamaları değerlendirmektedir. Turizm konularının incelenmesi yalnızca sosyo-ekonomik açıdan değil, aynı zamanda kültürel-politik açıdan da önemlidir. Bunun nedeni, turizm olgusunun kültürel bir süreç olarak incelenmesi, araştırılması ve desteklenmesidir. Zamanla, küresel değerlere öncelik veren kuruluşlar ve toplumlar, turizmi insanların yaşamlarının ayrılmaz bir parçası, bilim ve kültürün gelişimine katkıda bulunan etkili bir güç olarak algılamaktadır. Tüm insanlık için güvenli ve emniyetli bir gelecek için geniş perspektifler açan kültürel bir süreç olarak turizmin araştırılması ve tanıtılması konuları ele alınmaktadır.

Anahtar kelimeler: ulusal-manevi miras, turizm, pazarlama, kültür politikası, rekreasyon merkezi

The Cultural Memory of Place in Tourism: Cultural Space and Living Heritage in the City

Assist.Prof.Dr. Gözde Tekin

Ankara Hacı Bayram Veli University, Faculty of Letters, Department of Turkish Folklore, Türkiye
gozde.tekin@hvv.edu.tr

Abstract

Space is an area where social relations, cultural meanings and shared memory are shaped, beyond its physical structure. Urban spaces reveal the identity of communities through their architectural structures, streets, squares and historical areas that bear the traces of the past. At the same time, the narratives, rituals and daily practices that are kept alive in these spaces reproduce cultural memory. Thus, space provides a foundation for the transmission and continuity of living culture (intangible cultural heritage). This paper examines the interaction between space, cultural memory, and living heritage in the context of urban tourism; these relationships are discussed through examples in terms of both preserving this heritage and the risks to its viability. The display of local culture in the space through culinary traditions, crafts, festivals and social rituals contributes to the reinforcement of identity and belonging for the local population. Tourism makes the relationship between space and cultural memory visible and strengthens it, while tourists experience the city's identity through these cultural spaces. For example, Jemaa el-Fna Square, inscribed on the UNESCO Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity by Morocco, is one of the city's spaces symbolising cultural traditions. Similarly, the Hawker Culture, inscribed on the List by Singapore as an urban heritage, has become a symbol of many cultural activities, primarily traditional foods. Similarly, in Turkey, the Historic Peninsula of Istanbul, as an urban cultural space, is an example that brings together intangible cultural heritage practices with its rich tangible heritage, its market culture, its hosting of religious rituals and practices, its preservation of traditional professions, and its iconic gastronomic diversity. However, it cannot be said that the combination of these spaces, with their structures integrated with traditional culture, and tourism always yields positive results. Tourist demand can sometimes lead to the detachment of local culture from its context, the reduction of rituals to spectacle, their commercialisation, and the detachment of places from their historical and cultural continuity. This situation weakens the cultural memory carried by the place and can cause the city's identity to be reshaped according to tourism and economic expectations.

Keywords: Urban tourism, cultural space, intangible cultural heritage, traditional culture, cultural memory.

Turizmde Mekânın Kültürel Hafızası: Kentte Kültürel Mekân ve Yaşayan Miras

Özet

Mekân, fiziki yapısının ötesinde toplumsal ilişkilerin, kültürel anlamların ve ortak belleğin şekillendiği bir alandır. Kent mekânları, geçmişin izlerini taşıyan mimari yapıları, sokakları, meydanları ve tarihî alanlarıyla toplulukların kimliğini görünür kılar. Aynı zamanda, bu mekânlarda yaşatılan anlatılar, ritüeller ve gündelik pratikler kültürel hafızayı yeniden üretir. Böylece mekân, yaşayan kültürün (somut olmayan kültürel mirasın) aktarımı ve sürekliliği için bir zemin oluşturur. Bu bildiride, kent turizmi bağlamında mekân, kültürel hafıza ve yaşayan miras arasındaki etkileşim

incelenmiş; bu ilişkiler hem bu mirası koruma hem de mirasın yaşayabilirliği konusundaki riskler açısından örnekler üzerinden tartışılmıştır. Yerel kültürün mutfak gelenekleri, zanaatlar, bayramlar ve toplumsal ritüeller aracılığıyla mekânda sergilenmesi, yerel halk için kimlik ve aidiyetin pekiştirilmesine katkı sağlar. Turizm, mekân ile kültürel bellek arasındaki ilişkiyi görünür kılıp güçlendirirken turist de kentin kimliğini bu kültürel mekânlar aracılığıyla deneyimler. Örneğin; Fas tarafından UNESCO İnsanlığın Somut Olmayan Kültürel Miras Temsilî Listesi'ne kaydedilen Jemaa el-Fna Meydanı şehrin kültürel geleneklerle sembolleşmiş mekânlarından biridir. Yine kent merkezli bir miras olarak Singapur tarafından Liste'ye kaydedilen Seyyar Satıcı Kültürü, başta geleneksel yemekler olmak üzere pek çok kültürel aktivitenin sembolü hâline gelmiştir. Benzer şekilde, Türkiye'de ise kentsel bir kültürel mekân olarak İstanbul Tarihi Yarımada, somut mirasın zenginliğinin yanında çarşı kültürüyle, dinî ritüel ve uygulamalara ev sahipliği yapmasıyla, geleneksel mesleklerin yaşatılmasıyla ve imgesel hâle gelmiş gastronomik çeşitliliği ile somut olmayan kültürel miras pratiklerini bir araya getiren bir örnektir. Bununla birlikte, bu mekânların geleneksel kültürle bütünleşmiş yapılarının turizmle birlikteliğinin her zaman olumlu sonuçlar doğurduğu söylenemez. Turistik talep, kimi zaman yerel kültürün bağlamından kopmasına, ritüellerin gösteriye indirgenmesine, ticarileşmesine; mekânların da tarihsel ve kültürel sürekliliğinden kopmasına yol açabilmektedir. Bu durum, mekânın taşıdığı kültürel hafızayı zayıflatırken, kent kimliğinin de turizme ve ekonomik beklentilere göre yeniden şekillenmesine neden olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kentsel turizm, kültürel mekân, somut olmayan kültürel miras, geleneksel kültür, kültürel hafıza.

Vulnerability of Cultural Heritage to Climate Change in Mediterranean Coastal Cities

Dr. Sümeyye Kahraman^a Dr. Sarıyya Arslan^b Prof. Dr. Erkan Polat^c

^aSüleyman Demirel University Faculty of Architecture, Türkiye
sumeyyekahraman1994@gmail.com

^bSüleyman Demirel University Faculty of Architecture, Türkiye
seriyye.rehimbeyli08@gmail.com

^cSüleyman Demirel University Faculty of Architecture, Türkiye
erkanpolat@sdu.edu.tr

Abstract

Mediterranean coastal cities, long distinguished by their rich cultural heritage, are increasingly exposed to the escalating impacts of climate change. This paper posits that climate change exerts multifaceted pressures on the conservation and management of cultural heritage sites, necessitating a critical reassessment of existing preservation policies. Methodologically, the study adopts a comparative approach grounded in recent academic literature, international reports, and a conceptual framework analysis. The impacts of climate change on cultural heritage are examined through key risk categories, including sea-level rise, coastal erosion, extreme heat, drought, wildfires, and other extreme weather events. Findings reveal that climate change not only undermines the physical integrity of historical structures but also disrupts local community practices and the sustainability dynamics associated with tourism. These processes contribute to the overexploitation of heritage sites, weaken the balance between conservation and utilization, and jeopardize the intergenerational transmission of cultural assets. In conclusion, strategies for safeguarding cultural heritage in Mediterranean coastal cities must be reconfigured to address the multidimensional effects of climate change. The development of risk-based conservation policies, the implementation of climate-adaptive management models, and the adoption of interdisciplinary approaches are identified as critical measures for ensuring the long-term sustainability of cultural heritage.

Keywords: Cultural Heritage, Climate Change, Mediterranean, Tourism, Sustainability

Akdeniz Kıyı Kentlerinde Kültürel Mirasın İklim Değişikliği Karşısındaki Kırılganlığı

Özet

Akdeniz kıyı kentleri, tarih boyunca sahip oldukları kültürel miras değerleriyle ön plana çıkmış, ancak günümüzde iklim değişikliğinin artan etkileri nedeniyle ciddi tehditlerle karşı karşıya kalmıştır. Bu bildirinin temel varsayımı, iklim değişikliğinin kültürel miras alanlarının korunma ve yönetim süreçlerini çok boyutlu biçimde etkilediği ve bu durumun mevcut koruma politikalarını yeniden değerlendirmeyi zorunlu kıldığıdır. Çalışmada yöntem olarak güncel akademik literatür, uluslararası raporlar ve kavramsal çerçeve analizine dayalı karşılaştırmalı bir inceleme yaklaşımı benimsenmiştir. İklim değişikliğinin kültürel miras üzerindeki etkileri; deniz seviyesi yükselmesi, kıyı erozyonu, aşırı sıcaklıklar, kuraklık, orman yangınları ve aşırı hava olayları gibi temel risk kategorileri üzerinden ele alınmıştır. Bulgular, iklim değişikliğinin yalnızca tarihi yapıların fiziksel bütünlüğünü zedelemekle kalmadığını; aynı zamanda yerel toplulukların yaşam pratiklerini ve turizmle ilişkili sürdürülebilirlik dinamiklerini de olumsuz yönde etkilediğini ortaya koymaktadır. Bu durum kültürel miras

6. Turizmde Mimarlık ve Kültürel Miras Kongresi 6th Congress on Architecture and Cultural Heritage in Tourism

alanlarının taşıma kapasitelerinin aşılmasına, koruma–kullanma dengesinin zayıflamasına ve mirasın gelecek kuşaklara aktarılabilirliğinin risk altına girmesine yol açmaktadır. Sonuç olarak, Akdeniz kıyı kentlerinde kültürel mirasın korunmasına yönelik stratejilerin iklim değişikliğinin çok boyutlu etkilerini dikkate alacak biçimde yeniden kurgulanması gerekmektedir. Bu doğrultuda, risk temelli koruma politikalarının geliştirilmesi, iklim uyumlu yönetim modellerinin uygulanması ve disiplinlerarası yaklaşımların benimsenmesi, kültürel mirasın sürdürülebilirliğinin sağlanması açısından kritik önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Miras, İklim Değişikliği, Akdeniz, Turizm, Sürdürülebilirlik

Examining the Relationship between Tourism and Heritage through Location Quotient (LQ): The Case of TR61 Region

Büşra Kutlu ^a Ebru Ala ^b Dr. Sarıyya Arslan ^c

^aSüleyman Demirel University Faculty of Architecture, Türkiye
kutlubusra@sdu.edu.tr

^bSüleyman Demirel University Faculty of Architecture, Türkiye
ebruala@sdu.edu.tr

^cSüleyman Demirel University Faculty of Architecture, Türkiye
seriyye.rehimbeyli08@gmail.com

Abstract

Within the framework of planning policies in Türkiye, tourism and cultural heritage components stand out as two main dynamics that directly and indirectly interact with each other. Among the NUTS-2 regions examined in this study, TR61 (Antalya–Isparta–Burdur) provides a unique geographical context, combining Antalya—prominent for coastal/marine tourism—with Isparta and Burdur, which are rich in cultural heritage. Accordingly, this study aims to comparatively analyze the levels of specialization in tourism and cultural heritage in the TR61 region and to reveal intra-regional differentiations. For the analysis, the Location Quotient (LQ) method was employed. Tourism indicators included the number of tourists and overnight stays, while cultural heritage indicators encompassed the number of museums and archaeological sites, visitor statistics, registered cultural assets, and conservation areas. These core indicators, normalized with the 2024 population data of TR61 provinces, were compared with national averages, and LQ values were calculated for each province under tourism and cultural heritage categories. In conclusion, the LQ analysis clearly reveals the imbalances and spatial dualities between tourism and cultural heritage indicators in the TR61 region. While Antalya demonstrates strong specialization in tourism, it places cultural heritage in a secondary position. Conversely, Isparta and Burdur exhibit high values in heritage indicators but remain insufficient in transforming this capacity into tourism. This situation highlights a regional structure shaped around a “tourism-core Antalya” and “heritage-core Isparta and Burdur.” Therefore, this study emphasizes the necessity of making cultural heritage more visible in tourism strategies and supporting tourism diversification in heritage-rich areas through various dimensions by policymakers and practitioners.

Keywords: Tourism, Cultural Heritage, Location Quotient (LQ), Regional Specialization, TR61

Yerelleşme Katsayısı (LQ) ile Turizm–Miras İlişkilerinin İncelenmesi: TR61 Bölgesi Örneği

Özet

Türkiye’de planlama politikaları bağlamında turizm ve kültürel miras bileşenleri, doğrudan ve dolaylı olarak etkileşim içinde olan iki ana dinamik olarak ön plana çıkmaktadır. Çalışma kapsamında da ele alınan Düzey 2 bölgelerinden TR61 (Antalya–Isparta–Burdur) bölgesi ise, kıyı/deniz turizmi ile ön plana çıkan Antalya ile zengin kültürel mirasa sahip Isparta ve Burdur’un bir arada bulunduğu özgün bir coğrafi bağlam sunmaktadır. Bu doğrultuda çalışma, TR61 bölgesinde turizm ve kültürel miras alanlarındaki uzmanlaşma düzeylerini karşılaştırmalı olarak incelemek ve bölge içi farklılaşmaları ortaya koymaktır. Çalışmada yöntem olarak belirlenen Yerelleşme Katsayısı (Location Quotient, LQ) analizi için, turizm göstergeleri bağlamında turist ve geceleme sayıları; kültürel miras

göstergeleri bağlamında ise müze ve ören yeri sayıları, ziyaretçi istatistikleri, tescilli kültür varlıkları ve sit alanları dikkate alınmıştır. TR61 illerinin 2024 nüfus verileriyle normalize edilen bu temel göstergeler, Türkiye ortalamaları ile karşılaştırılmış ve her bir il için turizm ve kültürel miras başlıklarına yönelik LQ değerleri hesaplanmıştır. Sonuç olarak, LQ analizi TR61 bölgesinde turizm ve kültürel miras göstergeleri arasındaki dengesizlikleri ve mekânsal ikilikleri net biçimde ortaya koymaktadır. Antalya, turizmde güçlü bir uzmanlaşma sergilerken kültürel miras potansiyelini ikincil planda bırakmaktadır. Buna karşılık Isparta ve Burdur, miras göstergelerinde yüksek değerlere sahip olmakla birlikte bu kapasiteyi turizme dönüştürmekte yetersiz kalmaktadır. Bu tablo, bölgenin “turizm-çekirdek Antalya” ile “miras-çekirdek Isparta ve Burdur” ekseninde şekillenen bir yapıya sahip olduğunu göstermektedir. Dolayısıyla bu çalışma, turizm stratejilerinde kültürel mirasın daha görünür kılınması ve miras zenginliği yüksek bölgelerde turizm çeşitliliğinin politika yapımcılar veya uygulayıcılar tarafından çeşitli boyutlarla desteklenmesi gerekliliğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Turizm, Kültürel Miras, Yerleşme Katsayısı (LQ), Bölgesel Uzmanlaşma, TR61

An Examination of the Relationship between Tourism Destinations and Architecture: The Case of Şirince

PhD Student Arife Mayuk Şanlı^a and Assoc. Prof. Dr. Seher Güzelçoban Mayuk^b

^a*İstanbul University, Faculty of Economy, Tourism, İstanbul, Turkey
arife.mayuksanli@ogr.iu.edu.tr*

^b*Gebze Technical University, Faculty of Architecture, Kocaeli, Turkey
sgmayuk@gtu.edu.tr*

Abstract

At present, many places are frequently visited due to their historical and architectural features. In such tourism destinations, which may involve short or long term visits, the loss of authenticity, damage to cultural and architectural textures, and threats to sustainability at the building, settlement and tourism scales may occur due to various factors such as increasing tourist demand and commercial concerns. In this sense, the study aims to identify tourism -related factors that may lead to similar outcomes and to propose sustainable solutions for preserving the authentic characteristics of the place. The study which takes Şirince (Selçuk) as a case, adopts a mixed-method approach that combines qualitative and quantitative data. In his context, a systematic review of the existing literature was conducted, alongside a survey administered to destinations visitors and a content analysis of online visitor reviews on travel platforms. The findings were analyzed and interpreted. The study is limited to visits and online reviews shared within last five years (2020-2025). This period is considered significant for observing the transformation of destinations during and after the pandemic recovery process. It can be said that the study provides an important and up-to-date perspective by analyzing the issue within the dynamic processes of the past five years. The findings are expected to guide future academic research in this field. Furthermore, the study is thought to offer practical contributions by presenting concrete policy and implementation suggestions to local governments, tourism planners, and sector stake holders regarding the establishment of a balance between the commercial potential of tourism and the sustainability of authentic architecture.

Keywords: Tourism, Architecture, Sustainability, Tourist Destination, Şirince.

Turizm Destinasyonları Mimarlık İlişkisinin İncelenmesi: Şirince Örneği

Özet

Günümüzde, tarihi ve mimari özellikleri nedeniyle çokça yerin ziyaret edildiği görülmektedir. Kısa ya da uzun süreli olabilen bu tür turizm destinasyonlarında, artan turistik talep ve ticari kaygılar gibi çeşitli nedenlerle özgünlüğün kaybedilmesi, dokuların hasara uğraması ve bina, yerleşim ve turizm ölçeklerinde sürdürülebilirliğin tehdit edilmesi söz konusu olabilmektedir. Bu anlamda, benzer sonuçlara neden olabilen turizm faktörlerinin tespiti ve yerin özgün özelliklerinin korunmasına yönelik sürdürülebilir çözüm önerilerinin sunulması çalışmanın amaçlarını oluşturmaktadır. Şirince (Selçuk) örneği üzerinden ele alınan çalışmada, nitel ve nicel verileri bir araya getiren karma bir yöntem yaklaşım olarak benimsenmiştir. Bu açıdan; konuya ilişkin mevcut literatürün sistematik bir taraması yapılarak, destinasyon ziyaretçilerine yönelik anket çalışması ve seyahat platformlarındaki çevrim içi ziyaretçi yorumlarının içerik analizi yapılmış ve elde edilen bulgular incelenerek

yorumlanmıştır. Çalışma, son beş yıl (2020-2025) içerisindeki ziyaretler ve paylaşılan çevrim içi yorumlar ile sınırlandırılmıştır. Bu zaman aralığının, destinasyonların pandemi dönemi ve sonrasındaki hızlı toparlanma sürecindeki dönüşümünü gözlemlemek açısından önemli olduğu düşünülmektedir. Çalışmanın konunun son beş yıllık dinamik süreç içerisinde analiz edilmesi bakımından önemli ve güncel bir bakış açısı sunduğu söylenebilir. Çalışma bulgularının, gelecekte bu alanda yapılacak akademik çalışmalara rehberlik edebileceği beklenmektedir. Ayrıca, yerel yönetimler, turizm planlamacıları ve sektör paydaşları için turizmin ticari potansiyeli ile özgün mimarinin sürdürülebilirliği arasında bir denge kurulmasına yönelik somut politika ve uygulama önerileri sunum potansiyeli içermesi açısından pratik bir katkı sağlayabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Turizm, Mimarlık, Sürdürülebilirlik, Turistik Destinasyon, Şirince.

Object Detection Algorithms in Cultural Heritage Sites: Methods and Applications

Merve Ünal^a, Prof. Dr. Hakan Anay^b and Assoc. Prof. Dr. Ülkü Özten^c

^aEskişehir Osmangazi University, Faculty of Architecture, Turkey
mrve.unal97@gmail.com

^bEskişehir Osmangazi University, Faculty of Architecture, Turkey
hanay@ogu.edu.tr

^cEskişehir Osmangazi University, Faculty of Architecture, Turkey
uozten@ogu.edu.tr

Abstract

Cultural heritage sites, which preserve traces of the lifestyles, social structures, production practices, and aesthetic values of past civilizations, constitute essential resources for the reconstruction and understanding of history. The preservation of these sites and their accurate presentation to visitors are essential for ensuring cultural continuity, transmitting heritage to future generations, and maintaining sustainability. In this regard, deep learning (DL) based object detection algorithms have emerged as powerful tools, supporting not only documentation and conservation processes but also the enhancement of visitor experience. Convolutional neural networks (CNNs), with their demonstrated success in object detection tasks, have found broad application in the cultural heritage domain. One-stage CNN-based algorithms such as YOLO and two-stage approaches such as R-CNN and its derivatives stand out as effective methods for the identification and classification of architectural structures and elements, architectural style analysis, and the detection of damage and deterioration. This study examines the application scenarios of these CNN-based algorithms within cultural heritage contexts, reviews representative examples from the literature, and discusses the advantages as well as the limitations associated with their implementation.

Keywords: Cultural heritage, Object Detection, Deep learning, CNN, Architecture.

Kültürel Miras Alanlarında Nesne Tanıma Algoritmaları: Yöntemler ve Uygulamalar

Özet

Geçmiş uygarlıkların yaşam biçimleri, toplumsal düzen, üretim ve estetik anlayışları gibi ipuçlarını bünyelerinde bulunduran kültürel miras alanları geçmişin anlamlandırılmasında önemli bir rol oynamaktadır. Bu alanların korunarak ziyaretçilere doğru bir şekilde sunulması, kültürel mirasın gelecek kuşaklara aktarılması ve sürdürülebilirliğinin sağlanması açısından temel bir gerekliliktir. Bu bağlamda derin öğrenme (Deep Learning-DL) tabanlı nesne tanıma (Object Detection-OD) algoritmaları belgeleme ve koruma çalışmaları ile birlikte ziyaretçilerin alan deneyimi süreçlerinde yeni imkanlar sunmaktadır. Özellikle evrişimli sinir ağlarının (Convolutional Neural Networks-CNN) nesne tanıma görevlerindeki yüksek başarısı, bu yöntemlerin kültürel miras alanlarında da geniş bir kullanım alanı bulmasına olanak sağlamıştır. CNN tabanlı tek aşamalı (YOLO) ve iki aşamalı (R-CNN ve ardılları) nesne tanıma algoritmaları mimari yapı ve elemanların tanınması ve sınıflandırılması, mimari stil analizi, hasar ve bozulma tespiti gibi konularda etkin yöntemler olarak öne çıkmaktadır. Çalışma kapsamında sözü edilen CNN tabanlı algoritmaların kültürel miras alanlarındaki kullanım

6. Turizmde Mimarlık ve Kültürel Miras Kongresi
6th Congress on Architecture and Cultural Heritage in Tourism

senaryoları, güncel literatür örnekleriyle birlikte incelenmekte; bu yöntemlerin sunduğu avantajlar ile karşılaşılan sınırlılıklar ele alınmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kültürel miras, Nesne tanıma, Derin ğrenme, CNN, Mimarlık.

dijital turizm, eğitici oyun tasarımı, sanal miras ve erişilebilir turizm üzerine araştırmaları sentezleyerek, dijital turist deneyimlerinin oyunlar aracılığıyla nasıl gerçekleştirildiğini ve arkeolojik-mimari mirasın oyun ortamlarında nasıl temsil edildiğini araştırmaktadır. Ayrıca, özgünlük, metalaştırma ve dijital biçimlerde mirasın potansiyel önemsizleştirilmesi etrafındaki tartışmalara eleştirel bir bakış açısıyla yaklaşmaktadır. Çalışma, dijital eğitici oyunları ve arkeoyunları gelecekteki dijital turist deneyimlerinin temel araçlarından biri olarak tanımlamakta ve arkeolojik ve mimari miras değerlerinin sürdürülebilirliği için önemli araçlar olarak işlev görebileceğini ortaya koymaktadır. Bu çerçevede dijital eğitici oyunların eğitimsel potansiyeli, arkeoyunların ise arkeolojik-mimari miras deneyimi ve aktarımındaki rolü çalışmanın odak noktasını oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Arkeolojik ve Mimari Kültürel Miras, Eğitici Oyun, Arkeoyun, Dijital Turist, Dijital Deneyim

Stamped Madytos Bricks as a Bridge to Nea Madytos: Craft Heritage and Early Branding

Murat Ay^a and Ulvi Cenap Topçu^b

^aRes. Asst, Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Humanities and Social Sciences, Dep. of Archaeology, Türkiye
muratay@comu.edu.tr

^bAsst. Prof., Çanakkale Onsekiz Mart University, Çanakkale Faculty of Applied Sciences, Türkiye
ulvicenap@gmail.com

Abstract

This study examines the sustained continuity of craft and tradition, particularly stamped bricks from Madytos within the broader context of migration and cultural heritage. It shows how displaced communities preserved their artisanal knowledge while adapting to new environments, and how these markings functioned not only as identifiers but also as an early form of branding that has become part of cultural heritage. Madytos was long known for its mastery in stamped bricks. The continuity of these practices, and their transfer by the inhabitants who, after the Armistice of Mudanya in 1922, left their homeland and founded Nea Madytos between Thessaloniki and Halkidiki, represents more than a technical process; it also indicates cultural continuity, identity preservation, and economic adaptation. The stamped bricks produced in Madytos were used in many places, ranging from the surrounding region to Istanbul. In the new settlement, craftsmanship continued as a livelihood. Their craftsmanship was so distinctive that, both after their temporary departure in 1915 due to war and following the permanent migration in 1922, production continued in a limited way under others, but without the same mastery. The study relies on archival notes, field observations, and testimonies collected during meetings in Nea Madytos and at the Estia Madition. These are complemented by historical references to the functioning of local workshops. The focus was on the continuation of artisanal practices. The findings indicate that the continuation of brickmaking was a central feature of livelihood and craft identity. With the gradual shift of construction techniques, production decreased. In time, changes were observed in the colour of the bricks and in the form of the stamps. The stamped Madytos bricks bearing the abbreviations of producer families, or workshops in some cases, serve as concrete evidence of these dynamics, conveying origin, trust, and recognition. However, the “ΜΑΔΥΤΟΣ” stamp, which in Madytos referred to the origin of the product and suggested its quality, was not used in Nea Madytos. The case of Madytos and Nea Madytos shows the overlap between migration, artisanal continuity, and symbolic product marking. The stamped bricks illustrate how communities preserved their craft knowledge while adapting to new contexts, and how markings conveyed trust and recognition. Madytos bricks show both artisanal continuity and an early form of marketing practice, where marks served a branding function. Rather than a developed system, these practices may be regarded as an early expression of market-oriented communication. Beyond documenting this cultural continuity, the study also indicates opportunities for further research and collaborative projects on the relationship between craftsmanship and heritage.

Keywords: Madytos, Migration, Craft heritage, Stamped bricks, Early branding

Mühürlü Maydos Tuğlalarından Nea Madytos'a Köprü: Zanaatkârlık Mirası ve Erken Dönem Markalama

Özet

Bu çalışma, Madytos'un mühürlü tuğla alanındaki zanaat ve geleneğinin göç ve kültürel miras bağlamında nasıl sürdürüldüğünü incelemektedir. Göç etmek zorunda kalan toplulukların yeni çevrelere uyum sağlarken zanaatkârlık bilgilerini nasıl koruduklarını ve bu işaretlerin yalnızca bir kimlik göstergesi değil, aynı zamanda kültürel mirasın bir parçası haline gelmiş marka benzeri olarak nasıl işlev gördüğünü ortaya koymaktadır. Maydos, uzun süre boyunca mühürlü tuğla alanındaki ustalığıyla tanınmıştır. Bu uygulamaların sürekliliği ve 1922 tarihli Mudanya Mütarekesi sonrasında yurtlarını terk ederek Selanik ile Halkidikya arasında Nea Madytos'u kuran halk tarafından devam ettirilmesi, yalnızca teknik bir süreç değil; kültürel süreklilik, kimlik muhafazası ve ekonomik uyumun da bir göstergesidir. Maydos'ta üretilen mühürlü tuğlalar, yakın çevreden İstanbul'a kadar birçok yerde kullanılmıştır. Yeni yerleşimde zanaatkârlık, geçim kaynağı olarak sürdürülmüştür. Ustalıkları o kadar belirgindir ki hem 1915'te savaş nedeniyle geçici ayrılışlarının ardından hem de 1922'deki kalıcı göçten sonra, sınırlı olarak başkaları tarafından devam ettirilen üretimde aynı ustalık sağlanamamıştır. Çalışma, arşiv notları, saha gözlemleri ve Nea Madytos ile Estia Madition'daki toplantılarda toplanan tanıklıklara dayanmaktadır. Bunlara, yerel atölyelerin işleyişine dair tarihsel kaynaklar da eklenmiştir. Yöntem, zanaatkârlık pratiklerinin sürekliliğinin belgelenmesine odaklanmaktadır. Bulgular, tuğla üretiminin sürdürülmesinin hem geçim kaynağı hem de zanaat kimliğinin temel bir unsuru olduğunu göstermektedir. İnşa tekniklerinin zamanla değişmesiyle birlikte üretimde azalma yaşanmıştır. Zaman içinde tuğlaların renginde ve mühürlerin biçiminde de değişiklikler görülmüştür. Üretici aile isimlerinin ya da kimi durumlarda üretim tesislerinin kısaltmalarını taşıyan mühürlü tuğlalar, köken, güven ve tanınırlığı iletmesi bakımından bu dinamiklerin somut kanıtı olarak öne çıkmaktadır. Bununla birlikte Maydos'ta üretilen tuğlalarda kullanılan ve ürün menşesine atıfla, tuğlanın kalitesini çağrıştıran "ΜΑΔΥΤΟΣ" damgası Nea Madytos'ta kullanılmamıştır. Maydos ve Nea Madytos örneği, göç, zanaatkârlık sürekliliği ve sembolik ürün işaretlerinin kesişimini ortaya koymaktadır. Mühürlü tuğlalar, toplulukların yeni koşullara uyum sağlarken zanaatkârlık bilgilerini nasıl koruduklarını ve işaretlerin güven ile tanınırlığı nasıl iletildiğini göstermektedir. Maydos tuğla mühürleri hem zanaatkârlık sürekliliğini hem de erken pazarlama uygulaması olarak bir marka işlevi gördüğünü de göstermektedir. Bu durum, gelişmiş bir sistem olmasa da pazar odaklı iletişimin erken bir ifadesi olarak değerlendirilebilir. Çalışma, kültürel sürekliliği belgelemenin ötesinde, zanaatkârlık ile miras arasındaki ilişkiler üzerine yeni araştırmalar ve işbirliklerine de zemin sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Maydos, Göç, Zanaatkârlık mirası, Mühürlü tuğlalar, Erken dönem markalama

The Evolution of a Cult: Apollo Smintheus and its Contemporary Echoes

Dr. Çilem Yavşan

Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Applied Sciences, Department of Museology
cilemyavsan@comu.edu.tr

Abstract

The epithet “Smintheus” of the god Apollo represents a distinctive cultural element rooted in verbal tradition. Referring to Apollo’s healing and prophetic attributes, this epithet is associated with mice—symbols linked to fertility, plague, famine, and death—and emerged as a prominent local cult in the Troas region. The sanctuary, regarded as the center of the Smintheus cult, transmitted from verbal to written tradition through ancient authors such as Homer, Strabo, and Stephanos Byzantios, is located today in Gülpınar, Ayvacık (Çanakkale). The Temple of Apollo Smintheus, a significant monument of Hellenistic Western Anatolian architecture, features column drums and friezes with reliefs depicting scenes from the Iliad, illustrating how verbal and written traditions were permanently embodied in architecture and sculptural art. The temple, which provided religious services to important cities of the Troas, such as Hamaxitos and Alexandria Troas, and its frequent depictions on the coins of these cities, reveal the regional influence of the Smintheus cult. Within the scope of excavation and restoration works at the Smintheion Sanctuary, the cult has been reinterpreted in the context of transmitting intangible cultural heritage to future generations. The realistic mouse figures placed on the temple steps stand as a contemporary interpretation of the transformation of an verbal tradition-based cult into written texts and iconographic depictions. This study aims to offer a new perspective on the fields of tourism, architecture, and cultural heritage management by tracing the evolution of the transmission methods of the Apollo Smintheus cult as a unique case of the embodiment of intangible heritage through spatial design.

Keywords: Apollo Smintheus, cult, mythology, intangible cultural heritage, verbal traditions

Bir Kültün Evrimi: Apollon Smintheus ve Çağdaş Yankıları

Özet

Tanrı Apollon’un “Smintheus” epiteti, kökeni sözlü geleneğe dayanan özgün bir kültürel unsurdur. Apollon’un şifa ve kehanet niteliklerine atıfta bulunan ve doğurganlık, veba, kıtlık ve ölüm gibi kavramlarla bağlantılı farelerle ilişkilendirilen bu sıfat, özellikle Troas bölgesinde yerel bir kült olarak öne çıkmıştır. Homeros, Strabon ve Stephanos Byzantios gibi antik yazarlar aracılığıyla sözlü geleneğe yazılı kültüre aktarılmış olan Smintheus kültünün merkezi olarak kabul gören kutsal alan, günümüzde Çanakkale ili Ayvacık ilçesi Gülpınar beldesinde yer alır. Hellenistik dönem Batı Anadolu mimarisinin önemli örneklerinden biri olan Apollon Smintheus Tapınağı, *İlyada*’dan sahneler betimlenen kabartmalı sütun tamburları ve frizleri ile sözlü ve yazılı geleneğin mimari ve plastik sanatlar aracılığıyla kalıcı hale getirildiği önemli bir anıttır. Troas bölgesinin Hamaxitos ve Alexandria Troas gibi önemli kentlerine dinsel hizmet veren tapınağın, bu kentlerin sikkelerinde sıklıkla tasvir edilmesi Smintheus kültünün bölgesel etkisini ortaya koymaktadır. Smintheion Kutsal Alanı kazı ve onarım çalışmaları kapsamında, somut olmayan kültürel mirasın yeni kuşaklara aktarımı bağlamında Smintheus kültü yeniden değerlendirilmiştir. Tapınağın basamaklarına

yerleştirilen gerçekçi fare figürleri, sözlü geleneğe dayanan bir kültün yazılı metinlere ve ikonografik tasvirlerle uzanan dönüşümünün güncel bir yorumu olarak öne çıkar. Bu  alışma, Apollon Smintheus kültünün aktarım biçimlerindeki evrimi izleyerek, somut olmayan mirasın mekânsal tasarım aracılığıyla somutlaştırıldı ı özgün bir vaka olarak, turizm, mimarlık ve kültürel miras yönetimi alanlarına yeni bir bakış açısı sunmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Apollon Smintheus, kült, mitoloji, somut olmayan kültürel miras, s zl  gelenek.

The Role of Statues, Stone Figures and Reliefs Located in Ichersishar in the Development of Cultural Tourism

Dr. Khazar Zeynalov

PhD in Art History, Associate Professor, Azerbaijan National Academy of Sciences, Institute of Architecture and Art, Baku.

khazar.zeynalov@yandex.ru

Abstract

Icherisheher, the ancient historical center of Baku, is one of the most visited places by tourists visiting the city. Hundreds and thousands of foreign tourists walk in and around Icherisheher during the day, get acquainted with the history of the city, take pictures, and buy souvenirs. Icherisheher has a great potential for cultural tourism. There are many historical monuments, cultural and entertainment institutions, and antique shops that will attract tourists here. Among the main objects that attract the attention of tourists in this place, statues, stone figures, and reliefs play a special role. As is known, acquaintance with examples of sculpture is one of the main directions of cultural tourism. These statues, by reviving the images of historical figures, provide tourists with information about the country's famous personalities. This aspect, which has an educational character in itself, is one of the indicators of cultural tourism. Along with statues, various stone figures and relief compositions are also among the objects that attract the attention of tourists. Stone figures, reflecting Azerbaijani culture in symbolic forms, form a visual impression of our country, its past and present in tourists. The same can be said about reliefs and other artistic compositions. The statues of the famous Azerbaijani enlightener, publicist and writer Hasan bey Zardabi (sculptor Elmira Huseynova, architect Zeynab Guliyeva, 1979), the famous ghazal khan poet Alagha Vahid (authors Natig Aliyev, Rahib Hasanov, 1990) and others arouse great interest among tourists. The statues, stone figures and reliefs located in the Old City contribute to the development of cultural tourism with their historical, artistic and educational character.

Keywords: Icherisheher, cultural tourism, statues, stone figures, cultural heritage

İçərişəhərdə yerləşən heykəl, daş fiqur və qabartmaların mədəni turizmin inkişafında rolu

Özet

Bakının qədim tarixi mərkəzi olan İçərişəhər şəhərə gələn turistlərin çox ziyarət etdiyi məkanlardan biridir. Gün ərzində yüzlərlə, minlərlə xarici turist İçərişəhərdə və onun ətrafında gəzişir, şəhərin tarixi ilə tanış olur, şəkil çəkdirir, xatirə hədiyyələri alırlar. İçərişəhərin mədəni turizm potensialı böyükdür. Burada turistləri cəlb edəcək çoxlu sayda tarixi abidə, mədəniyyət və əyləncə müəssisələri, antikvar dükənləri fəaliyyət göstərir. Bu məkanda turistlərin diqqətini cəlb edən əsas obyektlər arasında heykəllərin, daş fiqur və qabartmaların xüsusi rolu vardır. Məlum olduğu kimi, heykəltəraşlıq nümunələri ilə tanışlıq mədəni turizmin əsas istiqamətlərindən birini təşkil edir. Bu heykəllər tarixi şəxsiyyətlərin surətlərini canlandırmaqla turistlərə ölkənin tanınmış şəxsiyyətləri haqqında məlumat verir. Özlüyündə maarifçi xarakter daşıyan bu cəhət mədəni turizmin göstəricilərindən biridir. Heykəllərlə yanaşı, müxtəlif daş fiqurlar, qabartma kompozisiyaları da turistlərin diqqətini cəlb edən obyektlər sırasındadır. Daş fiqurlar Azərbaycan mədəniyyətini rəmzi formalarda əks etdirməklə ölkəmiz, onun dünəni və bugunu barədə turistlərdə vizual təəssürat

6. Turizmde Mimarlık ve Kültürel Miras Kongresi 6th Congress on Architecture and Cultural Heritage in Tourism

formalaşdırır. Eyni sözləri qabartmalar və digər bədii kompozisiyalar haqqında da demək mümkündür. Tanınmış Azərbaycan maarifçisi, publisist və yazıçı Həsən bəy Zərdabinin (heykəltəraş Elmira Hüseynova, memar Zeynəb Quliyeva, 1979), məşhur qəzəlxan şair Əlağa Vahidin (müəlliflər Nətiq Əliyev, Rəhib Həsənov, 1990) və başqalarının heykəlləri turistlərin böyük marağına səbəb olur. İçərişəhərdə yerləşən heykəl, daş fiqur və qabartmalar tarixi, bədii və maarifçi xarakteri ilə mədəni turizmin inkişafına öz töhfəsini verir.

Anahtar Kelimələr: İçərişəhər, mədəni turizm, heykəllər, daş fiqurlar, mədəni irs

Utilizing a Hidden Cultural Heritage for Tourism Purposes: The Case of Kandovan Village (Iran)

Doctoral Student Halima İsayeva

Karabuk University, Department of Tourism Management, Turkey
isayevaxalimat@gmail.com

Abstract

Kandovan village, located in Osku County of East Azerbaijan Province, Iran, approximately 45 km southwest of Tabriz, is notable for its architecture carved into volcanic rocks on the slopes of Mount Sahand. Globally, only three rock-hewn settlements have been identified: Cappadocia in Turkey, Dakota in the United States, and Kandovan in Iran. What endows Kandovan with its historical identity and distinguishes it as a tourist destination is the continued presence of a resident population in these rock-carved houses. The village's natural environment, existing mineral water resources, and architectural structure offer potential for both cultural and thermal tourism. The aim of this paper is to raise awareness of Kandovan's cultural heritage, foster its preservation, and develop recommendations for its inclusion on the UNESCO World Heritage List, the region's development focused on heritage tourism, and the sustainable development of tourism. The study aims to increase the village's recognition and international appeal by emphasizing its historical identity, cultural heritage, and the local people's way of life.

Keywords: Kandovan, cultural heritage, cultural heritage tourism, Iran

Saklı Kalan Bir Kültürel Mirastan Turizm Amaçlı Yararlanılması: Kandovan Köyü (İran) Örneği

Özet

Kandovan köyü, İran'ın Doğu Azerbaycan Eyaleti'ne bağlı Osku ilçesinde, Tebriz'in yaklaşık 45 km güneybatısında yer almaktadır. Sahand Dağı'nın eteklerinde konumlanan köy, volkanik kayaların oyulmasıyla oluşturulan mimarisiyle dikkati çekmektedir. Dünya genelinde toplam üç kayadan oyma yerleşim alanı belirlenmiştir: Türkiye'de Kapadokya, ABD'de Dakota ve İran'da Kandovan. Kandovan'a tarihsel kimliğini kazandıran ve turistik açıdan farklı kılan özelliği, kayadan oyma bu evlerde hala yerleşik nüfusun bulunmasıdır. Köyün doğal çevresi, var olan mineralli su kaynakları ve mimari yapısı, hem kültür turizmi hem de sağlık turizmi açısından potansiyel sunmaktadır. Bu çalışmanın amacı, Kandovan'ın kültürel mirası ile ilgili farkındalık yaratmak, korunması yönünde bilinç oluşturmak, UNESCO Dünya Miras Listesi'ne girmesine, bölgenin miras turizmi odaklı olarak kalkınmasına, turizmin sürdürülebilir gelişimine yönelik öneriler geliştirmektir. Çalışmada köyün tarihi kimliği, kültürel mirası, yerel halkın yaşam biçimi vurgulanarak köyün bilinirliğini ve uluslararası ölçekte çekiciliğini artırmak amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kandovan, kültürel miras, kültürel miras turizmi, İran.

Construction Technologies in Cultural Tourism: Opportunities and Challenges

Damlanur İlipınar

Karabük University, Faculty of Architecture, Türkiye
damlanurilipinar@karabuk.edu.tr

Abstract

Cultural tourism is increasingly recognized as an essential driver for both heritage preservation and sustainable regional growth. The built environment plays a key role in shaping visitor experiences, maintaining cultural identity, and promoting environmental responsibility. Recent advances in construction technology provide new opportunities to achieve these objectives, and their integration into cultural tourism continues to grow. In this context, this study explored potential technologies for revitalizing and adaptive reuse of cultural heritage through a sustainable approach. This review was conducted via a systematic literature review and the Web of Science database. The connection between different technologies and cultural tourism was analyzed through publications from 2000 to 2025, highlighting opportunities and challenges. Articles linking cultural tourism and technological methods were examined to identify which problems these approaches aim to solve in cultural heritage and tourism fields. The results show that 3D printing enables restoration and precise replication of lost artifacts; robotic fabrication offers accuracy in complex repair and conservation tasks; and sensor networks gather vital data on visitor behavior, microclimate conditions, and early damage detection. Additionally, drone technologies are useful for documentation, risk assessment, and monitoring in hard-to-reach areas. However, challenges such as high initial costs, limited technical expertise, data management issues, and the need to preserve heritage authenticity are noted. Ultimately, this study outlines future research directions, stressing the importance of integrated approaches and context-sensitive construction practices that balance technological innovation with cultural values.

Keywords: Cultural Tourism, Technological innovation, Construction technologies

Kültür Turizminde İnşaat Teknolojilerinin Rolü: Fırsatlar ve Zorluklar

Özet

Kültürel turizm, hem mirasın korunması hem de sürdürülebilir bölgesel kalkınma açısından giderek daha fazla kritik bir itici güç olarak kabul edilmektedir. Yapılı çevre, ziyaretçi deneyimlerini şekillendirmede, kültürel kimliğin korunmasında ve çevresel sorumluluğun sağlanmasında merkezi bir rol oynamaktadır. İnşaat teknolojilerindeki son gelişmeler, bu hedeflere ulaşmak için yeni fırsatlar sunarken, kültürel turizme entegrasyonları da artmaktadır. Bu çalışmada, sürdürülebilir yaklaşımlar çerçevesinde kültürel mirasın canlandırılması ve uyarlanabilir yeniden kullanım potansiyeli için uygun teknolojiler incelenmiştir. Sistematik bir literatür taraması yöntemi kullanılarak, Web of Science veri tabanından 2000–2025 yılları arasında yayınlanmış çalışmalar analiz edilmiştir. Çalışmada, çeşitli teknolojiler ve kültürel turizm arasındaki kesişimler değerlendirilmiş ve fırsatlar ile zorluklar belirlenmiştir. Bulgular, 3D baskının restorasyon ve kayıp öğelerin hassas yeniden üretiminde potansiyel sunduğunu; robotik imalatın karmaşık onarım ve konservasyon görevlerinde yüksek hassasiyet sağladığını; sensör ağlarının ziyaretçi davranışı, mikroiklim izleme ve erken hasar tespiti için kritik veri ürettiğini; drone teknolojilerinin ise belgeleme, risk değerlendirmesi ve

6. Turizmde Mimarlık ve Kültürel Miras Kongresi 6th Congress on Architecture and Cultural Heritage in Tourism

erişilemeyen alanların izlenmesinde etkin olduğunu göstermektedir. Bununla birlikte, yüksek başlangış maliyetleri, teknik uzmanlık eksikliği, veri yönetimi sorunları ve mirasın özgünlüğünü koruma ihtiyaı gibi zorluklar da öne çıkmaktadır. Sonuç olarak, çalışma gelecekteki araştırma yönlerini özetleyerek, teknolojik inovasyon ile kültürel değerlerin dengelendiği, bağlama duyarlı ve entegre inşaat uygulamalarına olan ihtiyaı vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kültür Turizmi, İnşaat Teknolojileri, Teknolojik Yenilikler.

Evaluation of the Conservation and Tourism Potential of Surp Garabed Church and its Surroundings in Bağlarbaşı, Üsküdar (EN)

Tuğçe Nur Arıcan^a and Assoc. Prof. Dr. Koray Güler^b

^aMimar Sinan Fine Arts University, Graduate School, Türkiye
20232101017@ogr.msgsu.edu.tr

^bMimar Sinan Fine Arts University, Faculty of Architecture, Türkiye
koray.guler@msgsu.edu.tr

Abstract

Located on the Anatolian side of Istanbul, Üsküdar stood out as a port, settlement, and trade center during the Byzantine and Ottoman periods. It has a culturally rich urban fabric where different communities lived together. In the XVIth and XVIIth centuries, the area became a key starting point for trade routes to Armenia and Iran. According to Ottoman Archive documents, Armenians settled in Bağlarbaşı starting in the XVIth century and built churches and residences around them. From the XIXth century onwards, Bağlarbaşı became enriched with mansions built by influential figures from the Ottoman court and acquired the status of an elite residential area. During this period, its physical fabric generally consisted of low-rise wooden and stone houses. During the Ottoman period, this neighborhood, where Armenians lived in particular density, acquired a unique identity reflecting the multicultural character of the city with its religious structures, educational institutions, and examples of civil architecture. One of the religious structures the Surp Garabed Armenian Church, stands out both as a place of worship and a complex that shaped the social and cultural life around it. First built in wood in 1626, the church reached its current form through repairs and reconstructions in the XVIIIth and XIXth centuries. Rebuilt in 1888, the structure is notable for its cut stone material, barrel vault ceiling, and twin bell towers. Together with the educational institutions and civil buildings around it, the church served as a center for the Armenian community. This paper aims to document the historical and architectural values of Surp Garabed Church and the examples of civil architecture in its surroundings, and to explore the potential for its preservation and use in its original function. The study will follow a methodology based on international conservation standards. The structure and its surroundings will be documented and analyzed using 3D laser scanning, drone photography, archive and literature reviews. In this context, the historical and architectural qualities of the church, as well as its materials and damage conditions, will be evaluated; analogical comparisons will be made for restitution and restoration proposals. The research aims to establish a model for future studies on similar sites, not only at the architectural scale but also by examining Bağlarbaşı's cultural and urban context. It will propose an approach that will contribute to preserving the church as cultural heritage tourism, keeping local memory alive, and transforming the region into a sustainable cultural attraction center.

Keywords: Religious Buildings, Church, Surp Garabed Armenian Church, Minority Heritage, Bağlarbaşı, Üsküdar

Üsküdar Bağlarbaşı'ndaki Surp Garabed Kilisesi ve Yakın Çevresi için Koruma ve Turizm
Potansiyelinin İrdelenmesi (TR)

Özet

İstanbul'un Anadolu Yakası'nda yer alan, Bizans ve Osmanlı dönemlerinde liman, yerleşim ve ticaret merkezi olarak öne çıkan Üsküdar, farklı toplulukların bir arada yaşadığı ve kültürel açıdan zengin bir kent dokusuna sahiptir. XVI. ve XVII. yüzyıllarda bölge, Anadolu üzerinden Ermenistan ve İran'a uzanan ticaret yollarının başlangıç noktası olması açısından büyük önem kazanmıştır. Osmanlı Arşiv belgelerine göre XIX. yüzyıldan başlayarak Ermenilerin Bağlarbaşı'na yerleştiği ve kiliseler ile çevresinde konutlar inşa ettikleri bilinmektedir. XIX. yüzyıldan itibaren Osmanlı saray çevresinden nüfuzlu kişilerin inşa ettirdiği konaklarla zenginleşen ve seçkin bir yerleşim bölgesi niteliği kazanan Bağlarbaşı'nın bu dönemde fiziksel dokusu genellikle az katlı ahşap ve kargir konutlardan oluşmaktadır. Osmanlı Dönemi'nde özellikle Ermenilerin yoğun olarak yaşadığı semt, dini yapıları, eğitim kurumları ve sivil mimarlık örnekleriyle kentin çok kültürlü karakterini yansıtan özgün bir kimlik kazanmıştır. Bu dokunun merkezinde yer alan dini yapılardan biri olan Surp Garabed Ermeni Kilisesi ise yalnızca ibadet işleviyle değil, aynı zamanda çevresindeki sosyal ve kültürel yaşamı şekillendiren bir kompleks olarak karşımıza çıkmaktadır. Tarihi kökleri XVI. yüzyıla uzanan ve mevcut yapısı XVIII. yüzyılda inşa edilen kilise, mimari özellikleri ve kentsel konumu itibarıyla kent belleğinde özel bir yere sahiptir. İlk kez 1626 yılında ahşap olarak inşa edildiği aktarılan kilise XVIII. Ve XIX. Yüzyıllarda geçirdiği onarımlar ve yeniden inşalarla günümüzdeki haline ulaşmıştır. 1888 yılında yeniden inşa edilen yapı, kesme taş malzeme, beşik tonoz örtüsü ve çift çan kuleleriyle dikkat çekmektedir. Kilise, çevresindeki eğitim kurumları ve sivil yapılarla birlikte, özellikle XVIII. ve XIX. yüzyıllarda dönemin Ermeni cemaatinin yaşamına hizmet eden bir merkez olmuştur. Bu bildiri, Surp Garabed Kilisesi ve çevresindeki sivil mimarlık örneklerinin tarihsel ve mimari değerlerini belgeleyerek korunması ve özgün işleviyle kullanımı için potansiyelini irdelemeyi hedeflemektedir. Çalışmada, uluslararası koruma standartlarına dayalı bir yöntem izlenecektir. Yapı ve çevresi üç boyutlu lazer tarama, drone çekimleri, arşiv ve literatür taramaları ile belgelenip analiz edilecektir. Bu kapsamda kilisenin tarihi ve mimari nitelikleri, malzeme ve hasar durumları değerlendirilecek; restitüsyon ve restorasyon önerileri için analogik karşılaştırmalar yapılacaktır. Araştırma yalnızca yapı ölçeğinde değil, Bağlarbaşı'nın kültürel ve kentsel bağlamı üzerinden de ele alınarak benzer yapılara yönelik gelecekteki çalışmalara örnek bir model oluşturmayı hedeflemektedir. Kilisenin korunarak kültürel miras turizmine kazandırılması, yerel belleğin yaşatılmasına ve bölgenin sürdürülebilir bir kültürel çekim merkezi haline gelmesine katkı sağlayacak bir yaklaşım önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dini Yapılar, Kilise, Surp Garabed Ermeni Kilisesi, Azınlıkların Mirası, Bağlarbaşı, Üsküdar.

Elbasan's Ottoman Heritage: A Reading in the Context of Spatial Memory and Identity

Research Assistant PhD Melis Yazıcı and Assistant Professor Oğuz Kırıcı^b

^aArtvin Çoruh University, Faculty of Art and Design, Department of Architecture, Artvin, Turkey
melisyazici@artvin.edu.tr

^bAvrasya University, Faculty Engineering and of Architecture, Department of Architecture, Trabzon, Turkey
oguzkirci@gmail.com

Abstract

Cultural tourism serves as a vital channel for transmitting both tangible and intangible heritage to contemporary audiences, thereby fostering economic development while simultaneously enriching collective memory. Within this framework, Elbasan stands out as one of the prominent centers of the Balkans, distinguished by its unique Ottoman legacy embodied in its fortress, mosques, bridges, and other architectural buildings. The city traces its origins back to the construction of the Elbasan Fortress by Sultan Mehmed II in 1466. During the Ottoman period, Elbasan evolved into an administrative, religious, and commercial hub, while today it continues to attract attention for its historical identity. This study approaches Elbasan's Ottoman heritage through the lens of cultural tourism, aiming to highlight the city's extant monuments while also addressing existing gaps in the literature. It further seeks to provide a scholarly foundation for discussions on heritage conservation and sustainability. In doing so, Elbasan emerges not only as a case of local historical significance but also as a valuable example of Balkan cultural diversity and tourism potential.

Keywords: Cultural Tourism, Ottoman Heritage, Elbasan, Urban Identity, Sustainability.

Elbasan'da Osmanlı Mirası: Mekânsal Hafıza ve Kimlik Bağlamında Bir Okuma

Özet

Kültürel turizm, geçmişin somut ve somut olmayan mirasını günümüz ziyaretçilerine aktararak hem ekonomik kalkınmayı hem de toplumsal belleği besleyen bir alandır. Bu çerçevede, Balkanların önemli merkezlerinden biri olan Elbasan, Osmanlı döneminde inşa edilen kale, camiler, köprüler vb yapılar aracılığıyla özgün bir kültürel mirasa sahiptir. Şehrin kökeni 1466'da Fatih Sultan Mehmet'in inşa ettirdiği Elbasan Kalesi'ne dayanmaktadır. Osmanlı döneminde idari, dini ve ticari bir merkez haline gelen Elbasan, günümüzde de tarihi kimliğiyle dikkat çekmektedir. Bu çalışma, Elbasan'daki Osmanlı mirasını kültürel turizm perspektifinden ele alarak mevcut eserlerin tanıtımını yapmayı, aynı zamanda literatürdeki boşlukları işaret ederek koruma ve sürdürülebilirlik konularında akademik bir altlık sunmayı amaçlamaktadır. Böylece Elbasan, yalnızca yerel tarih açısından değil, Balkan kültürel çeşitliliği ve turizm potansiyeli bağlamında da incelenmeye değer bir örnek olarak ortaya çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Turizm, Osmanlı Mirası, Elbasan, Kentsel Kimlik, Sürdürülebilirlik.

A Tourism Route Proposal for the Rural Religious Buildings of the Maçka Region

Dr. Esra İmamoğlu Yılmaz^a, Doç. Dr. Süleyman Özgen^b

^aKaradeniz Technical University, Faculty of Architecture, Turkey
esra_imamoglu@hotmail.com

^bKaradeniz Technical University, Faculty of Architecture, Turkey
sozgen@ktu.edu.tr

Abstract

In rural areas, traditional buildings shaped by the shared teachings of humans and nature have gradually fallen into disuse and become subject to deterioration for various reasons. Considering the socio-cultural, economic, and legal threats faced by rural areas along with changing lifestyles, the preservation of both tangible and intangible cultural values in these areas is of great importance. In this context, tourism is not only a tool for physical preservation but also a significant factor in fostering public awareness of Conservation. The Christian religious buildings located in the Maçka district of Trabzon province constitute important elements of rural heritage, shedding light on the identity and historical process of the region. Although the area is primarily known for the Sümela Monastery, it also includes two additional monasteries, 14 churches, and eight chapels. However, at present, the tourism potential is concentrated solely on the Sümela Monastery. The aim of this study is to identify the conservation problems of religious buildings in Maçka and to emphasize the necessity of integrating these structures into the tourism network through a sustainable conservation approach within the framework of faith tourism. The study seeks to discuss the role of faith tourism in the preservation of cultural heritage and to develop an alternative religious tourism route proposal for the region.

Keywords: Rural heritage, Religious buildings, Faith tourism, Rural heritage of Maçka region, Tourism route

Maçka Bölgesi Kırsal Dini Yapılarında Turizm Rotası Önerisi

Özet

Kırsal alanlarda, insan ve doğanın ortak öğretileriyle oluşan geleneksel yapılar çeşitli nedenlerle işlevsizleşmekte ve tahrip olmaktadır. Değişen yaşam biçimleri ile kırsal alanların karşı karşıya kaldığı sosyo-kültürel, ekonomik ve yasal tehditler düşünüldüğünde, bu alanların somut ve somut olmayan kültürel değerlerinin korunması büyük önem taşımaktadır. Bu bağlamda turizm, yalnızca fiziksel korumanın bir aracı değil, aynı zamanda toplumda koruma bilincinin gelişmesini destekleyen önemli bir unsurdur. Trabzon ili Maçka bölgesinde yer alan Hristiyan dini yapıları, bölgenin kimliği ve tarihsel sürecine ışık tutan önemli kırsal miras öğeleridir. Bölge, öncelikle Sümela Manastırı ile tanınmakla birlikte, bunun dışında 2 manastır, 14 kilise ve 8 şapel daha barındırmaktadır. Ancak günümüzde turizm potansiyeli yalnızca Sümela Manastırı üzerinde yoğunlaşmıştır. Bu çalışmanın amacı, Maçka'daki dini yapıların koruma sorunlarını ortaya koymak ve bu yapıların inanç turizmi çerçevesinde sürdürülebilir bir koruma yaklaşımıyla turizm ağına dahil edilmesi gerekliliğini vurgulamaktır. Çalışma, inanç turizminin kültürel mirasın korunmasındaki rolünü tartışarak bölge için alternatif bir dini turizm rotası önerisi geliştirmeyi hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Kırsal Miras, Dini Yapılar, İnanç Turizmi, Maçka Bölgesi Kırsal Mirası, Turizm Rotası

Harran over the Decade 2015-2025: Suggestions Focused on Tourism

Assoc. Prof. Dr. Olcay Çetiner Özdemir and Dr. Özge Ögüt^b

^a*Retired Yıldız Technical University, Faculty of Architecture, Türkiye
cetinerozdemir@yahoo.com*

^b*Department of Architecture, University of Bologna, Italy
ozge.ogut2@unibo.it*

Abstract

Harran Historical City Center is located within the borders of Harran district, 44 km south of Şanlıurfa province. It is located at the intersection of roads running from south to north and east to west. This intersection has fostered a rich cultural accumulation in this historic city for thousands of years. Harran was registered as an Archaeological and Urban Site in 1979 and added to the UNESCO World Heritage Tentative List in 2000. Cultural heritage conservation and restoration efforts are a process involving documentation, data collection, interpretation, and production stages. The use of advanced techniques, data collection, and analysis can help understand the fundamental problems of historical/heritage structures before implementing any solutions. The preservation of historical structures, the preservation of the culture within heritage sites, and the continued existence of these structures are crucial for their survival to future generations. In the paper, the "Conical Domed Harran Houses in the Harran Historical City Center," were selected as a sample area. The firstly in the study will be to transfer information about the selected area under the title "Harran Historical City Center". The "Harran 2015 Workshop" and the "2017 Urban Design Project" prepared by the institutions will be examined under the title "Harran Historical City; Conical Dome Harran Houses". Both studies offer design recommendations focused on enhancing tourism attractiveness. The "From 2015 to 2025" section will examine with the effects of the February 6, 2023, earthquakes. The researches revealed that the design proposals developed in studies conducted in 2015 and 2017 were not implemented. A conclusion; it is anticipated that the implementation of these proposals for the Harran Historic City Center today will contribute to the restoration of the devastation caused by the February 6, 2023 earthquakes and to the transmission of them to the future generations through tourism.

Keywords: Harran, Architecture, Tourism

2015'ten 2025'e Harran: Turizm Odaklı Öneriler

Özet

Harran Tarihi Kent Merkezi, Şanlıurfa ilinin 44 km. güneyinde bulunan Harran ilçesi sınırlarında yer almaktadır. Güney-Kuzey ve Doğu-Batı yönlerinde yolların kesiştiği yerdedir. Bu kesişim binlerce yıldır bu tarihi şehirde zengin bir kültürel birikimin oluşmasına neden olmuştur. Harran, 1979 yılında Arkeolojik ve Kentsel Sit Alanı olarak tescil edilmiş, 2000 yılında Unesco Dünya Mirası Geçici Listesine alınmıştır. Kültürel mirası koruma ve yenileme çalışmaları belgeleme, veri toplama, yorumlama ve üretim aşamalarını içeren bir süreçtir. Gelişmiş tekniklerin kullanılması, veri toplama ve verilerin analiz edilmesi, herhangi bir çözümü uygulamadan önce tarihi/miras yapılarının temel sorunlarının anlaşılmasına yardımcı olabilir. Tarihi yapıların; korunması, miras alanlardaki kültürün korunması ve varlığının devamlılığı gelecek nesillere ulaşması açısından önem taşımaktadır.

6. Turizmde Mimarlık ve Kültürel Miras Kongresi 6th Congress on Architecture and Cultural Heritage in Tourism

Çalışmada “Harran Tarihi Kent Merkezinde bulunan Konik Kubbeli Harran Evleri” örnek alan olarak seçilmiştir. Çalışma kapsamında ilk adım seçilen alanın bilgi aktarımı, “Harran Tarihi Kent Merkezi” başlığında yapılacaktır. “Harran Tarihi Kenti; Konik Kubbeli Harran Evleri” başlığında “Harran 2015 Atölyesi” ve kurumlar tarafından hazırlanmış “2017 Kentsel Tasarım Projesi” incelenecektir. İki çalışmada da turizm açısından çekiciliği arttırma odaklı tasarım önerileri yapılmıştır. “2015’ten 2025’e” başlığı ile 6.Şubat.2023 depremlerinin etkileri ile birlikte incelenecektir. İncelemelerde 2015 ve 2017 yıllarındaki çalışmalar ile oluşturulan tasarım önerilerinin uygulamada yer almadığı görülmüştür. Sonuç olarak; günümüzde Harran Tarihi Kent Merkezine yönelik yapılmış olan önerilerin uygulanması ile 6.Şubat.2023 depremleri ile gerçekleşen yıkımların giderilmesine ve turizm aracılığıyla gelecek nesillere ulaşmasına katkısı olacağı öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Harran, Mimarlık, Turizm

Preserving Tangible Cultural Heritage: The Role of the Safranbolu Water Mill in Gastronomy Tourism

Research Assistant, PhD Ayşe Nur Uslu^a, Assoc. Prof. Dr. Sibel Ayyıldız^b

^aKarabük University, Safranbolu Tourism Faculty, Department of Gastronomy and Culinary Arts
aysenuruslu@karabuk.edu.tr

^bKarabük University, Safranbolu Tourism Faculty, Department of Gastronomy and Culinary Arts
sibelayyildiz@karabuk.edu.tr

Abstract

This study investigates the revitalization of the nearly two-century-old “Water Mill” in Safranbolu through the lens of gastronomic heritage and cultural sustainability. The research aims to analyze how this traditionally operated mill, the only one still functioning in the region, contributes to the preservation of tangible cultural heritage and to the enrichment of gastronomic tourism experiences. Grounded in a qualitative research paradigm, the study employs a case study design to explore the cultural and historical layers embedded in the local food production landscape. Field observations and in-depth interviews with the mill operator were conducted to document the production–consumption cycle and to capture the mill’s role within the community’s food culture. Findings reveal that the mill tradition—once a hereditary craft transmitted from father to son—is now facing the risk of disappearance due to generational disengagement, climate-induced water scarcity, and the decline of artisanal stone milling skills. Despite these challenges, the mill functions as both a site of traditional food production and a form of gastronomic entrepreneurship that empowers women and reinforces local identity. The flour milled on-site is used in the preparation of emblematic Safranbolu dishes, creating an authentic link between local production and culinary tourism. Visitors’ opportunities to observe the grinding process and taste the products where they are made transform the site into a distinctive model of experience-based gastronomy. Ultimately, the Safranbolu water mill exemplifies how tangible cultural heritage can be integrated into sustainable gastronomy tourism, offering valuable insights into the relationship between heritage conservation, local food identity, and rural development.

Keywords: Tangible cultural heritage, Safranbolu, water mill, gastronomy tourism, sustainability.

Somut Kültürel Mirasın Yaşatılması: Safranbolu’daki Su Değirmeninin Gastronomi Turizmindeki Rolü

Özet

Safranbolu’da yaklaşık iki asırlık bir geçmişe sahip olan “Su Değirmeni”nin, geleneksel üretim tekniklerine sadık kalınmak suretiyle yeniden faaliyete geçirilmesi odaklanmaktadır. Araştırmanın amacı, Safranbolu’da aktif olarak varlığını sürdüren tek su değirmeninin somut kültürel mirasın yaşatılmasındaki rolünü ve gastronomi turizmine olan katkılarını incelemektir. Nitel araştırma yöntemi çerçevesinde tasarlanan bu çalışmada, kültürel ve tarihsel katmanları derinlemesine anlayabilmek için durum deseni kullanılmıştır. Araştırma sürecinde alan çalışması gerçekleştirilmiş; değirmenin üretim ve tüketim süreçleri yerinde gözlemlenmiş, ardından değirmen işletmecisiyle yapılan yüz yüze görüşme aracılığıyla veriler toplanmıştır. Elde edilen bulgular, gözlemlerle

6. Turizmde Mimarlık ve Kültürel Miras Kongresi 6th Congress on Architecture and Cultural Heritage in Tourism

bütünleştirilerek yorumlanmış ve kültürel mirasın sürekliliği bağlamında değerlendirilmiştir. Elde edilen bulgulara göre, değirmen kültürünün kuşaktan kuşağa aktarılan bir zanaat mirası olarak günümüzde yok olma tehlikesiyle karşı karşıyadır. Değirmencilik mesleği babadan oğula geçmiş olsa da yeni nesillerin ilgisizliği, iklim değişikliğine bağlı su azlığı ve taş işçiliği gibi unsurların kaybolması, bu mirasın sürdürülebilirliğini tehdit etmektedir. Bununla birlikte, değirmen işletmesi sadece geleneksel üretim alanı değil, aynı zamanda kadın istihdamını destekleyen, yöresel gastronomiyi yaşatan bir girişimcilik örneği olarak da önem taşımaktadır. Zira değirmenden elde edilen un ile Safranbolu mutfağına özgü geleneksel lezzetler ortaya konulmaktadır. Bu sayede yerel üretim ile turizm deneyimi arasında doğrudan bir bağ kurulmaktadır. Ziyaretçilerin öğütme sürecini gözlemleme ve yerinde üretilen ürünleri tatma imkânı bulmaları, değirmeni deneyim temelli gastronomi turizmi açısından özgün bir örnek haline getirmektedir. Sonuç olarak Safranbolu su değirmeni, somut kültürel mirasın korunması, gastronomi turizminin çeşitlendirilmesi ve kırsal kalkınmanın desteklenmesi açısından özgün bir model sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Somut kültürel miras, Safranbolu, su değirmeni, gastronomi turizmi, sürdürülebilirlik

From Architectural Identity to Cultural Memory: Traces of Gender in the Naming of Safranbolu Mansions

Assoc. Prof. Dr. Sibel Ayyıldız^a, Research Assistant, PhD Ayşe Nur Uslu^b, Research Assistant
İbrahim Yılmaz^c

^aKarabük University, Safranbolu Tourism Faculty, Department of Gastronomy and Culinary Arts
sibelayyildiz@karabuk.edu.tr

^bKarabük University, Safranbolu Tourism Faculty, Department of Gastronomy and Culinary Arts
aysenuruslu@karabuk.edu.tr

^cKarabük University, Safranbolu Tourism Faculty, Department of Gastronomy and Culinary Arts
ibrahimyilmaz@karabuk.edu.tr

Abstract

This study investigates the naming practices of traditional Safranbolu mansions through the lens of gender studies, aiming to elucidate the dynamic interrelation between architectural identity and cultural memory. Grounded in a qualitative research paradigm, the study conceptualizes naming not merely as a linguistic or cultural act but as a sociocultural mechanism through which gendered meanings are inscribed onto architectural heritage. Data were collected via in-depth, semi-structured interviews conducted with local residents, mansion owners, and tourism stakeholders, and subsequently analyzed through thematic and discourse analysis techniques to reveal underlying socio-symbolic patterns. Empirical findings indicate that male-associated names are predominantly linked to notions of patrilineal continuity, ownership, and authority, reflecting historical and patriarchal structures of representation. In contrast, female-associated names embody affective commemoration and familial reverence, emphasizing the sentimental and mnemonic dimensions of local heritage. These divergent patterns underscore the gendered constitution of spatial memory and the symbolic reproduction of social hierarchies through architectural nomenclature. Moreover, naming practices are observed to function as agents of identity construction and cultural sustainability, contributing to the touristic branding and heritage valorization of Safranbolu. By integrating perspectives from gender theory, heritage studies, and spatial semiotics, this research offers a novel contribution to understanding how collective memory and architectural identity intersect within gendered frameworks of cultural representation.

Keywords: Safranbolu, gender studies, cultural memory, architectural identity, spatial semiotics, heritage sustainability

Mimari Kimlikten Kültürel Hafızaya: Safranbolu Konaklarının İsimlendirilmesinde Toplumsal Cinsiyetin İzleri

Özet

Bu çalışma, Safranbolu'daki geleneksel konakların isimlendirilme pratiklerini toplumsal cinsiyet perspektifinden ele alarak, mimari kimlik ile kültürel hafıza arasındaki etkileşimi çözümlemeyi amaçlamaktadır. Araştırma, toplumsal cinsiyetin yerel mimari miras üzerindeki yansımalarını, isimlendirme süreçleri üzerinden okumaya yöneliktir. Nitel araştırma yöntemi çerçevesinde yürütülen çalışmada, yerel halk, aile üyeleri ve turizm paydaşlarıyla gerçekleştirilen derinlemesine

görüşmeler aracılığıyla söylemsel ve kültürel temsiller incelenmiştir. Elde edilen bulgular, Safranbolu konaklarının adlandırılmasında erkek isimlerinin tarihsel süreklilik, mülkiyet ve soy bağı temalarıyla ilişkilendirildiğini; buna karşılık kadın isimlerinin duygusal aidiyet ve aile içi onurlandırma motivasyonlarıyla öne çıktığını göstermektedir. Bu durum, mekânsal belleğin cinsiyetlendirilmiş yapısını ve kültürel kimliğin toplumsal rollere dayalı inşasını görünür kılmaktadır. Ayrıca, isimlendirme pratiklerinin turistik imaj ve kültürel sürdürülebilirlik açısından yerel kimliğin yeniden üretiminde işlevsel bir rol oynadığı saptanmıştır. Çalışma, toplumsal cinsiyetin kültürel mirasın adlandırma pratikleri üzerindeki etkisini değerlendirerek, Safranbolu örneğinde mimari kimlik ve toplumsal belleğin kesişim noktalarına ilişkin özgün bir katkı sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Safranbolu, toplumsal cinsiyet, kültürel hafıza, mimari kimlik, yerel miras

Breathing Heritage: Resilience and Sustainability in Rural Architecture

Birsen Yüceses^a and Dr. Ayşe Betül Gökarslan^b

^a*Ostim Technical University, Vocational School, Turkey
Gazi University, Faculty of Architecture, Turkey
birsen.yuceses@ostimteknik.edu.tr*

^b*Suleyman Demirel University, Faculty of Architecture, Turkey
aysegokarslan@sdu.edu.tr*

Abstract

The interaction between architecture and tourism in rural settlements represents a dynamic interface where cultural continuity and economic transformation coexist in tension. This study introduces the concept of breathing heritage to describe the adaptive capacity of rural architectural environments to sustain their tangible and intangible values amid external pressures. Grounded in the theoretical framework of resilient heritage, the research investigates how rural architectural forms, local building practices, and community-based cultural networks collectively foster endurance against the challenges of tourism-induced change. Using a comparative qualitative approach that integrates field observations and discourse analysis, the study explores how place identity, socio-spatial continuity, and adaptive reuse contribute to resilience in different rural contexts. The findings reveal that the sustainability of rural heritage depends not only on the physical preservation of the built environment but also on the active participation and empowerment of local communities in shaping cultural transformation processes. Ultimately, the study proposes a holistic model for participatory and identity-based heritage management, aligning architectural resilience with the long-term goals of sustainable tourism and cultural continuity.

Keywords: Resilient heritage, rural architecture, sustainable tourism, cultural continuity, community participation, heritage management

Nefes Alan Miras: Kırsal Mimarlıkta Direnç ve Sürdürülebilirlik

Özet

Kırsal yerleşimlerde mimarlık ile turizm arasındaki etkileşim, kültürel süreklilik ile ekonomik dönüşümün bir arada, kimi zaman da gerilim içinde var olduğu dinamik bir kesişim alanını temsil etmektedir. Bu çalışma, dışsal baskılara rağmen kırsal mimari çevrelerin somut ve soyut değerlerini sürdürme kapasitesini tanımlamak üzere nefes alan miras (breathing heritage) kavramını ortaya koymaktadır. Dirençli miras kuramsal çerçevesine dayanan araştırma, kırsal mimari biçimlerin, yerel yapı pratiklerinin ve topluluk temelli kültürel ağların turizm kaynaklı dönüşüm baskılarına karşı dayanıklılık üretmedeki rollerini incelemektedir. Niteliksel ve karşılaştırmalı bir yaklaşım benimseyen çalışma; yerinde gözlemler ve söylem çözümlemesini bütünleştirerek yer kimliği, sosyo-mekânsal süreklilik ve uyarlanabilir yeniden kullanım arasındaki ilişkileri analiz etmektedir. Bulgular, kırsal mirasın sürdürülebilirliğinin yalnızca yapıların fiziksel korunmasına değil, aynı zamanda kültürel dönüşüm süreçlerinin yönetiminde yerel toplulukların güçlendirilmesine ve aktif katılımına bağlı olduğunu göstermektedir. Sonuç olarak çalışma, sürdürülebilir turizmin uzun vadeli hedefleriyle uyumlu, katılımcı ve kimlik temelli bir miras yönetimi modeli önermekte; mimari direnci kültürel sürekliliği destekleyen bütüncül bir çerçeve içinde ele almaktadır.

6. Turizmde Mimarlık ve Kültürel Miras Kongresi
6th Congress on Architecture and Cultural Heritage in Tourism

Anahtar Kelimeler: Dirençli kültürel miras, kırsal mimarlık, sürdürülebilir turizm, kültürel süreklilik, topluluk katılımı, miras yönetimi